

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

HOMERVS
ILIAS

EDIDERVNT

W. DINDORF - C. HENTZE

II

IL: XIII - XXIV

EG

1431

L I P S I A E
E D I B V S B . G . T E V B N E R I

Sächsische

14 8⁰

3162

Landesbibl.

HOMERI ILIAS

EDIDIT

GUILLIELMUS DINDORF

EDITIO QUINTA CORRECTIOR QUAM CURAVIT

C. HENTZE

PARS II

ILIADIS XIII—XXIV

EDITIO STEREOTYPA

LIPSIAE IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI MCMXXXIX

BEST.-NR. 1431

2.

1940 III 3962

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

PRINTED IN GERMANY

Index lectionum a quarta editione discrepantium.

	Ed. V.	Ed. IV.
N	10 ἀλαὸς σκοπιήν	ἀλαοσκοπιήν
	21 ἔνθα δέ	ἔνθα τέ
	191 χρός	χροὸς
	234 μεθιῆσι	μεθίησι
	285 ἐπεὶ κεν	ἐπήν δῆ
	288 βλῆο	βλεῖο
	380 Ἴλιον	Ἴλίου
	423 στενάχοντα	στενάχοντε
	465 πάρος γε	πάρος περ
	541 Αἰνείας δ'	ἔνθ' Αἰνέας
	663 Πολυτίδου	Πολυείδου
	666 Πολύιδος	Πολύειδος
	707 ταμεῖν ἐπὶ	τεμεῖ δέ τε
	734 δὲ καὺτὸς	δέ κ' αὺτὸς
Π	32 ἐπὶ προμνησιν	ἐπὶ προμνησι
	67 οἷς ἔπι	ῆ ἔπι
	135 ἀλαὸς σκοπιήν	ἀλαοσκοπιήν
	202 = 303 οἷ μὲ	οἷ μ' ἐν
	249 ἄλλοτε σῆ	ἄλλο τεῆ
	294 ἔρος	ἔρωσ
	357 Ποσειδάων	Ποσειδάον
	364 δῆ αὖτε	δ' αὖτε
	373 χερσὶν δὲ	χερσὶν τε
	376 ἔχη	ἔχει
	388 ἐκόσμεε	ἐκόσμει
	398 περὶ δρυσὶν	ποτὶ δρυσὶν
Ο	32 ἴδης	ἴδη
	79 δ' ἔξ	δὲ κατ'
	155 οὐδέ σφωε	οὐδέ σφωιν
	179 πολεμίζων	πολεμίζων
	211 μὲν γε	μὲν κε
	247 φέριστε, θεῶν,	φέριστε θεῶν,

a*

	Ed. V.		Ed. IV.
	287 δὴ αὐτ'		δ' αὐτ'
	297 στήομεν		στείομεν
	478 ὁ δὲ		ὁ δ' αὐ
	522 Πανθόου		Πάνθου
	563 αἰδομένων		αἰδομένων δ'
	578 ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.		τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
	602 ὀρέξειν		ὀρέξαι
	626 ἀήτη		ἀήτης
Π	21 Πηλῆος		Πηλέος
	41 αἴ κ' ἐμὲ		αἴ κ' ἐμὲ
	96 θείης		θήης
	177 νῆι		νῆῶ
	227 ὅτε μὴ		ὅτι μὴ
	252 ἔξαπονέεσθαι		ἔξ ἀπονέεσθαι
	290 ἀμφιφόβηθεν		ἀμφεφόβηθεν
	463 Θρασύδημον		Θρασύμηλον
	497 περιμάρναο		πέρι μάρναο
	509 ὅ τ'		ὅτ'
	633 ὀρώρη		ὀρώρει
	690 ὅτε — ἐποτρύνει μαχέ- σασθαι		ὅτε — ἐποτρύνησι μάχεσθαι
	830 κεραιζέμεν		κεραιζέμεν
	857 ἀνδροτήτα		ἀδροτήτα
P	9 = 23 = 59 Πανθόου		Πάνθου
	37 ἄρητον		ἀρητὸν
	40 Πανθόω		Πάνθω
	44 χαλκός		χαλκόν
	207 ἐκνοστήσαντι		ἐκ νοστήσαντι
	367 σόον		σῶν
	368 μάχης ἐπὶ θ' ὅσον		μάχης ἐπι ὅσοι
	395 δέ σφισιν		γάρ σφισιν
	403 γάρ ῥ'		γάρ
	423 ἐκάστου		ἐταίρου
	488 τῶ κεν		τῶ κεν
	489 ἐθέλοις		ἐθέλεις

	Ed. V.	Ed. IV.
	501 ἵππω	ἵππους
	534 τε ἰδὲ	τ' ἠδὲ
	572 δέ οἱ	τέ οἱ
	587 πάρος γε	πάρος περ
	623 ὃ τ'	ὅτ'
	662 ἀντίον	ἀντίοι
	681 ἰδοίτο	ἰδοιο
Σ	71 εἰοῖο	εἴηος
	128 ἐτήτυμα	ἐτήτυμον
	194 ὃ γ'	ὅδ'
	209 οἱ δὲ	οἴτε
	499 ἀποκταμένου	ἀποφθιμένου
	512 ἔεργεν	ἔέργοι
Τ	95 Ζῆν'	Ζεὺς
	134 δὴ αὐτε	δ' αὐτε
	155 μὴ δὴ οὕτως	μὴ δ' οὕτως
	189 αὐτόθι τειῖος	αὐθι τέως
	216 Πηλῆος	Πηλέος
	242 τετέλεστό τε	τετέλεστο δὲ
	261 ἐπένεικα	ἐπενεῖκαι
	265 ὃ τέ	ὅτις
	298 ἄξειν δ' ἐνὶ	ἄξειν τ' ἐνὶ
	351 ἐκκατέπαλτο	ἔκ κατέπαλτο
	354 ἴκηται	ἴκοιτο
	393 ἔσαν	ἔσαν
	403 αὐτόθι	αὐτοῦ
Υ	11 ἐνίζανον	ἐφίζανον
	42 τειῖος	τόφρα δ'
	84 ὑπίσχεο	ὑπέσχεο
	203 ἴδμεν δ'	ἴδμεν τ'
	212 ἐξαπονέεσθαι	ἔξ ἀπονέεσθαι
	229 ῥηγμῖνα	ῥηγμῖνος
	255 πολλά τ' ἐόντα	πόλλ' ἔτεά τε
	335 συμβλήεαι	συμβλήσεαι
	450 ἐρύσατο	ἐρύσσατο
	486 νηδύι	πνεύμονι

	Ed. V.		Ed. IV.
Φ	84 ὅς με σοὶ		ὅς μέ σοι
	89 τῆς δὲ		τῆςδε
	144 τῷ δ' Ἀχιλεὺς		τῷ δ' Ἀχιλεὺς
	213 ἐκφθέγγετο		ἐκ φθέγγετο
	243 ῥιζέων		ῥιζῶν
	248 θεὸς μέγας — ἐπ' αὐτῷ		μέγας θεὸς — ἐπ' αὐτὸν
	303 ἴσχευ		ἔσχευ
	311 ἐμπύπληθι		ἐμπύπληθι
	344 κατ' αὐτὸν		κατ' αὐτόθ'
	351 τε ἰδὲ		τ' ἠδὲ
	376 καιομένη, καίωσι		δαιομένη, δαίωσι
	408 τεύχεα δ'		τεύχεά τ'
	421 δὴ αὐθ'		δ' αὐθ'
	433 Ἴλιον		Ἰλίου
	453 σὺν μὲν		σοὶ μὲν
	463 πτολεμίξω		πτολεμίξω
	520 παρὰ πατρὶ		πὰρ Ζηνὶ
	530 ὀτρύνων		ὀτρυνέων
	592 ἀμφὶ δέ οἱ		ἀμφὶ δέ μιν
	598 ἔκπεμπε		ἔκ πέμπε
	609 πεφεύγειν		πεφεύγοι
	610 ἀσπασίως		ἔσσυμένως
X	30 ὃ γ'		ὃ δ'
	109 κατακτείναντι		κατακτείναντα
	110 αὐτῷ		αὐτὸν
	165 περιδινηθήτην		πέρι δινηθήτην
	244 ἦ κεν		εἶ κεν
	246 ἦ κεν		ἦ κεν
	302 νῆι		νίει
	322 τεύχεα		τεύχη
	348 ὡς		ὦς
	349 εἴκοσι νήριτ'		εἴκοσινήριτ'
	363 ἀνδροτήτα		ἀδροτήτα
	382 κ' ἔτι		κέ τι
	400 ἀέκοντε		ἄκοντε

Ed. V.

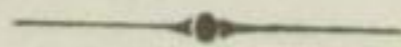
Ed. IV.

420 τῷ γε	τῷδε
435 καί σφι	κέ σφι
444 ἐκνοστήσαντι	ἐκ νοστήσαντι
451 δέ μοι	δ' ἐμοὶ
469 τε ἰδὲ	τ' ἠδὲ
Ψ 84 τράφομέν περ	ἐτράφημεν'
127 παρακάμβαλον	παρακάββαλον
159 ἀμφὶ πονησόμεθ'	ἀμφιπονησόμεθ'
164 ἐκατόμπεδον	ἐκατόμποδον
178 φίλον τ'	φίλον δ'
220 ἀφυσσόμενος	ἀφυσσάμενος
287 ἔγερθεν	ἄγερθεν
477 ἐκδέρεται	ἐκ δέρκεται
547 τῷ κ'	τό κεν
620 ὄψη	ὄψει
640 παρ' αὐτόφει	παρ' αὐτόφι
678 Μηκιστήος	Μηκιστέος
683 παρακάμβαλεν	παρακάββαλεν
694 ἀνέπαλτο. ἀτὰρ	ἀνέπαλτ'. αὐτὰρ
721 ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί	ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς
727 καὶ δ' ἔπεσ'	καὶ δ' ἔβαλ'
789 ἐμεῦ	ἐμεῖ'
Ω 6 ἀνδροτιῆτά τε	ἀδροτιῆτά τε
7 ἄλγεα	ἄλγη
17 τὸν δέ τ' ἔασκεν	τόνδε δ' ἔασκεν
53 νεμεσσηθεύομεν	νεμεσσηθῶμέν οἱ
124 ἐντύνοντ' ἄριστον	ἐντύνοντο ἄριστον
202 ἔκλε'	ἔκλεν
207 ὃ γε	ὃδε
213 ἄντιτα	ἄν τιτὰ
322 γέρον ξεστοῦ	γεραιὸς ἐοῦ
377 = 387 ἔξεσσι	ἔξ ἔσσι
397 ἔξειμι	ἔξ εἶμι
473 τῷ	τῷ
492 Τροίηθεν ἰόντα	Τροίηθε μολόντα
529 = 531 δώη	δοίη

Ed. V.

Ed. IV.

563	δὲ σὲ	δέ σε
578	ἐνσώτρου	ἐνξέστου
581	δοίῃ	δώῃ
635	ἄφρα καὶ	ἄφρα κεν
670	πόλεμον τόσσον	τόσσον πόλεμον
722	δὴ θρήνεον	ἄρ' ἐθρήνεον
741	ἄρητον	ἀρητὸν
789	ἤγρευτο	ἔγρευτο

ΙΛΙΑΔΟΣ Ν.

Μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσίν.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρωῶας τε καὶ Ἔκτορα νηυσὶ πέλασσειν,
τοὺς μὲν ἕα παρὰ τῆσι πόνου τ' ἐχέμεν καὶ διζὺν
νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαεινῶ,
νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἴαν
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγανῶν Ἰππημολγῶν 5
γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
ἔς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαεινῶ·
οὐ γὰρ ὅ γ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπεται ὄν κατὰ θυμὸν
ἔλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.

οὐδ' ἀλαὸς σκοπιῆν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων· 10
καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θρηκίης· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἰδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν·
ἐνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐξ ἀλὸς ἔξερ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς 15
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσεται παιπαλόεντος
κραιπνὰ ποσὶ προβιβᾶς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἴκετο τέκμωρ, 20
Αἰγᾶς· ἐνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης
χρῦσεα μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτα αἰεὶ.
ἐνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκειτο χαλκόποδ' ἵππω

ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην 25
 χρυσεῖην εὐτυκτον, εἰοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
 βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
 πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
 γηθοσύνη δὲ θάλασσα δίστατο· τοὶ δὲ πέτοντο
 ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων. 30
 τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρθμοὶ φέρον ἵπποι.

ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
 μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης·
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἄμβρόσιον βάλεν εἶδαρ 35
 ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας
 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὐθι μένοιεν
 νοστήσαντα ἄνακτα. ὁ δ' ἐς στρατὸν ὄχετ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες ἢ θυέλλη
 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο, 40
 ἄβρομοὶ ἀνίαχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφρι πάντας ἀρίστους.
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 Ἀργείους ὠτρυνε, βαθείης ἐξ ἀλὸς ἐλθῶν,
 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν. 45
 Αἴαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῶ·
 „Αἴαντε, σφῶ μὲν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρουροῖο φόβοιο.
 ἄλλη μὲν γὰρ ἐγὼ γ' οὐ δεΐδια χειῖρας ἀάπτους
 Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν δμῖλφ· 50
 ἔξουσιν γὰρ πάντας ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί·
 τῆ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μή τι πάθωμεν,
 ἧ ῥ' ὅ γ' ὁ λυσσώδης φλογὶ εἵκελος ἠγεμονεύει
 Ἐκτωρ, ὃς Διὸς εὐχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.

σφῶιν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν, 55
 αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
 τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρώησαιτ' ἀπὸ νηῶν
 ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.“

ἦ καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ἀμφοτέρω κεκοπῶς πλήσεν μένεος κρατεροῖο, 60
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
 αὐτὸς δ', ὥς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
 ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεῖς
 ὀρμήσῃ πεδίῳ διώκειν ὄρνεον ἄλλο,
 ὧς ἀπὸ τῶν ἦιξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων. 65

τοῖιν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 αἴψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
 „Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶι θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 μάντει εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι —
 οὐδ' ὃ γε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστῆς· 70
 ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημῶν
 ῥεῖ ἔγνω ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ.
 καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 μαιμῶωσι δ' ἐνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθεν.“ 75

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 „οὔτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
 μαιμῶωσιν, καὶ μοι μένος ὦρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινῶω δὲ καὶ οἶος
 Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.“ 80

ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
 χάρμη γηθόσυνοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
 τόφρα δὲ τοὺς ὕπιθεν γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιοὺς,
 οἱ παρὰ νηυσὶ θοῆσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
 τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο, 85

καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισιν
 Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν δμῖλῳ·
 τοὺς οἷ γ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
 οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπὲν κακοῦ. ἀλλ' ἐνοσίχθων
 ρεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὠτρυνε φάλαγγας. 90
 Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Λήιτον ἦλθε κελεύων
 Πηνέλεών θ' ἥρωα Θόαντά τε Δηίπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς·
 τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „αἰδώς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὕμιν ἐγὼ γε 95
 μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἀμάς·
 εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
 νῦν δὴ εἶδεται ἦμαρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι,
 δεινόν, ὃ οὐ ποτ' ἐγὼ γε τελευτήσεσθαι ἔφασκον, 100
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἷ τὸ πάρος περ
 φυζακινῆς ἐλάφοισιν εἰοίκεσαν, αἷ τε καθ' ὕλην
 θάων παρδαλίων τε λύκων τ' ἦια πέλονται
 αὐτως ἠλάσκουσαι ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπι χάρμη·
 ὥς Τρῶες τὸ πρῖν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν 105
 μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν.
 νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
 ἠγεμόνος κακότητι μεθημοσύνησὶ τε λαῶν,
 οἷ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν
 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς. 110
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτιός ἐστιν
 ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων,
 οὔνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
 ἡμέας γ' οὐ πῶς ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν. 115
 ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς

πάντες ἄριστοι ἔόντες ἀνὰ στρατόν· οὐδ' ἂν ἐγὼ γε
 ἀνδρὶ μαχησαίμην, ὅς τις πολέμοιο μεθείη
 λυγρὸς ἑών· ὑμῖν δὲ νεμεσσωμαι περὶ κῆρι.

ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον 120
 τῆδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
 αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.

Ἔκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει
 καρτερός, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχῃα.

ὥς ῥα κελευτιῶν γαιήοχος ὤρσεν Ἀχαιοῦς. 125

ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
 καρτεραί, ἄς οὔτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθῶν
 οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσβόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
 κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἔκτορα δῖον ἔμιμνον
 φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προθελύμνω· 130
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
 ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νευόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.

ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι. 135

Τρῳες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ
 ἀντικρὺς μεμαῶς, ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,
 ὄν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὄση,
 ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
 ὕψι δ' ἀναθρόσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ 140
 ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, εἶος ἴκηται
 ἰσόπεδον· τότε δ' οὔ τι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ·
 ὥς Ἔκτωρ εἶως μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
 ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξιν, 145
 στῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθεῖς. οἱ δ' ἀντίοι νῆες Ἀχαιῶν
 νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν

ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
ἤνυσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς·

„Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, 150
παρμένετ'· οὐ τοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοί,
καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
ἀλλ' ὀίω, χασσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἔτεόν με
ᾧρσε θεῶν ᾧριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.“

ᾧς εἰπὼν ᾧτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 155
Δηίφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκειν
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.

Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν 160
ταυρείην· τῆς δ' οὐ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν

ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηίφοβος δὲ
ἀσπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἔο, δεῖσε δὲ θυμῷ
ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅ γ' ἦρως
ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χῶσατο δ' αἰνῶς 165
ἀμφοτέρου, νίκης τε καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξεν.

βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὃ οἱ κλισίῃφι λέλειπτο.

οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρειν.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα, 170
Ἴμβριον αἰχμητήν, πολυῖππου Μέντορος υἷον.

ναῖε δὲ Πήδαιον πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν,
κούρη δὲ Πριάμοιο νόσθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσιν, 175
ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὁ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσσιν.
τόν δ' υἷος Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ
νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὐτ' ἔπεσεν μελίη ᾧς,

ἢ τ' ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο
 χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση· 180
 ὣς πέσεν, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τεῦκρος δ' ὠρμήθη μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
 Ἐκτωρ δ' ὄρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 τυτθόν, ὁ δ' Ἀμφίμαχον Κτεάτου νῆϊ Ἀκτορίωνος 185
 νισσόμενον πολεμόνδε κατὰ στῆθος βάλε δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἐκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
 κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
 Αἴας δ' ὄρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ 190
 Ἐκτορος· ἀλλ' οὐ πη χρῶς εἶσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα,
 ὥσε δέ μιν σθένει μέγασσιν· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
 νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί·
 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος δῖός τε Μενεσθεύς, 195
 ἄρχοι Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 Ἴμβριον αὐτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς.
 ὣς τε δὺ αἶγα λέοντε κυνῶν ὑπο καρχαροδόντων
 ἀρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήια πυκνά,
 ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε, 200
 ὣς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
 τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 κόψεν Οἰλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,
 ἦκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἐλιξάμενος δι' ὀμίλου·
 Ἐκτορι δὲ προπάρουθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίησιν. 205
 καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
 νίωνοιο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
 βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὀτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν, 210
 ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξεί χαλκῷ.

τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
 ἦιεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα 215
 ἀντιάαν. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἑνοσίχθων

εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος νῆι Θόαντι,
 ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
 Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ·

„Ἴδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
 οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον νῆες Ἀχαιῶν;“ 220

τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
 „ὦ Θόαν, οὐ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἐγὼ γε
 γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.

οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνω
 εἰκῶν ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὕτως 225
 μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενεί Κρονίῳνι,

νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.

ἀλλὰ Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήιος ἦσθα,

ὄτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδηαι·

τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστῳ.“ 230

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἑνοσίχθων·

„Ἴδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν

ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,

ὅς τις ἐπ' ἡματι τῷδε ἐκὼν μεθιῆσι μάχεσθαι.

ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ 235
 σπεύδειν, αἴ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δὴ ἔόντε.

συμφορτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·

νῶι δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.“

ὣς εἰπὼν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἅμ' ἄμ' πόνον ἀνδρῶν·

Ἴδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἴκανε, 240

Ἴδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἴκανε, 240

δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῖ, γέντο δὲ δοῦρε,
 βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῆ ἑναλίγκιος, ἦν τε Κρονίων
 χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ αὐγαί·
 ὧς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. 245
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐὺς ἀντεβόλησεν
 ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἦειν
 οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενεῆος·

„Μηριόνη Μόλου νίε πόδας ταχύ, φίλταθ' ἑταίρων,
 τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπῶν καὶ δηιοτῆτα; 250
 ἦέ τι βέβληαι, βέλεος δὲ σε τείρει ἀκωκή,
 ἦέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἦλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
 ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.“

τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 [„Ἰδομενεῦ Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,] 255
 ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
 οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
 ἀσπίδα Δηιφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.“

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
 „δούρατα δ', αἰ κ' ἐθέλησθα, καὶ ἔν καὶ εἴκοσι δήεις 260
 ἔστεῶτ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
 Τρώια, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ οἶω
 ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκάς ἰστάμενος πολεμίζειν·
 τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.“ 265

τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
 „καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἐλέσθαι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
 ἀλλὰ μετὰ πρῶτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 270
 ἵσταμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.

ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν οἶω.“

τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
„οἶδ', ἀρετὴν οἶός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι; 275
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστα ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν, —
ἔνθ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφάνθη·
τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη,
οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός, 280
ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει,
ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει
κῆρας διομένω, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς οὔτε τι λήην
ταρβεῖ, ἐπεὶ κεν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν, 285
ἄρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαΐ λυγρῇ —
οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
εἴ περ γὰρ κε βλῆο πονεύμενος ἢ τυπείης,
οὐκ ἂν ἐν ἀνχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν 290
πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων δαριστύν.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὧς
ἔστεῶτες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιῶν ἔλευ ὄβριμον ἔγχος.“

ὧς φάτο, Μηριόνης δὲ θεῶ ἀτάλαντος Ἄρηι 295
καρπαλίμως κλισίηνθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
βῆ δὲ μετ' Ἰδομενεῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.
οἶος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πολεμόνδε μέτεισιν,
τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερός καὶ ἀταρβῆς
ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν· 300
τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον
ἢ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῷ γε

ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
 τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἴδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν
 ἦσαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἰθιοπι χαλκῶ. 305

τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Δευκαλίδη, πῆ τ' ἄρ' μέμονας καταδῦναι ὄμιλον;
 ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσοις,
 ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθι ἔλπομαι οὕτως
 δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς.“ 310

τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
 „νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἴαντές τε δὺω Τεῦκρός θ', ὅς ἄριστος Ἀχαιῶν
 τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
 οἷ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο, 315

[Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστίν.]
 αἰπὺ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
 ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῆσιν. 320

ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ὅς θνητός τ' εἶη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,
 χαλκῶ τε ῥηκτὸς μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν.
 οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆι ῥηξήνορι χωρήσειεν
 ἐν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὐ πως ἔστιν ἐρίζειν. 325
 νῶϊν δ' ὦδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
 εἶδομεν, ἢέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν ἢέ τις ἡμῖν.“

ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
 ἦρχ' ἔμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατόν, ἢ μιν ἀνώγειν.

οἱ δ' ὡς Ἴδομενῆα ἴδον φλογὶ εἵκελον ἀλκὴν, 330
 αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῶ πάντες ἔβησαν.
 τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνῆσι νέεσσι.

ὥς δ' ὄθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
 ἤματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους, 335
 οἷ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἰστᾶσιν ὀμίχλην,
 ὥς ἄρα τῶν δμῶσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 ἀλλήλους καθ' ὄμιλον ἐναιρέμεν ὀξεί χαλκῷ.
 ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείησιν
 μακροῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσσε δ' ἄμερδεν 340
 ἀύγῃ χαλκείῃ κορύθων ἄπο λαμπομενάων
 θωρήκων τε νεοσμήκτων σακέων τε φαεινῶν
 ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἶη,
 ὅς τότε γηθήσειεν ἰδῶν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

[τῷ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου νῆε κραταιῷ 345
 ἀνδράσιν ἠρώεσσιν ἐτεύχετον ἄλγεα λυγρὰ.
 Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἑκτορι βούλετο νίκην,
 κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
 ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαικὸν Ἴλιόθι πρό,
 ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ νῆα καρτερόθυμον. 350
 Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθῶν,
 λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἀλός· ἤχθετο γάρ ῥα
 Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 ἢ μὰν ἀμφοτέροισιν ὄμιον γένος ἠδ' ἰα πάτρη,
 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γηγόνει καὶ πλείονα ἦδη. 355
 τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινεν,
 λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ ἑοικῶς.
 τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο
 πείραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
 ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.] 360
 ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐών, Δαναοῖσι κελεύσας
 Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὤρσεν.
 πέφνε γάρ Ὀθρουονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
 ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθειν,

ἦτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην 365
 Κασσάνδρην ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
 ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῷ δ' ὁ γέρον Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
 δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ' ὑποσχεσίησι πιθήσας.
 Ἴδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ, 370
 καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 δούπησεν δὲ πεσῶν· ὁ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε·
 „Ὄθρουονεῦ, περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων,
 εἰ ἔτεόν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέστης 375
 Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
 καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
 δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Ἄργεος ἔξαγαγόντες, ὀπιέμεν, εἴ κε σὺν ἄμμιν
 Ἴλιον ἐκπέρσης, ἐν ναιόμενον πτολίεθρον. 380
 ἀλλ' ἔπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
 ἀμφὶ γάμῳ, ἐπεὶ οὐ τοι ἔεδνωταὶ κακοὶ εἴμεν.“
 ὣς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 ἦρως Ἴδομενεύς· τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ
 πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τῷ δὲ πνεῖοντε κατ' ὤμων 385
 αἰὲν ἔχ' ἠνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἴετο θυμῷ
 Ἴδομενῆα βαλεῖν· ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
 λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
 ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δοῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωὶς
 ἢ ἐπίτυς βλωθρῆ, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες 390
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήιον εἶναι·
 ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεῖς,
 βεβρυχῶς κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἐκ δέ οἱ ἠνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν,
 οὐδ' ὅ γ' ἐτόλμησεν δηίων ὑπὸ χειρᾶς ἀλύξας 395

ἄψ ἵππους στρέψαι. τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 δουρὶ μέσον περόνησε τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων ἐνεργέος ἔκπεσε δίφρου,
 ἵππους δ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς 400
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

Δηίφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενεῆος,
 Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῶ.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσ' εἴση, 405
 τὴν ἄρ' ὃ γε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῶ
 δινωτὴν φορέεσκε, δύο κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
 τῇ ὑπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 καρφαλέον δέ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντος ἄυσεν
 ἔγχεος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, 410
 ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ἰψήνορα ποιμένα λαῶν
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 Δηίφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὐσας·
 „οὐ μὰν αὐτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἀσιος, ἀλλὰ ἔφημι
 εἰς Ἀιδὸς περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο 415
 γηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεὶ ῥά οἱ ὦπασα πομπόν.“
 ὣς ἔφατ', Ἀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμόν ὄρινεν·
 ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενός περ ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
 ἀλλὰ θεῶν περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν. 420
 [τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύο ἐρήρηες ἑταῖροι,
 Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάις καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.]
 Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἴετο δ' αἰεὶ
 ἢ εἴ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι 425
 ἢ αὐτὸς δουπῆσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.

ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἷόν,
 ἦρω' Ἀλκάθοον — γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαο,
 πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν Ἴπποδάμειαν,
 τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ 430
 ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὀμηλικίην ἐκέκαστο
 κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσὶ· τούνεκα καὶ μιν
 γῆμεν ἀνὴρ ὄριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ· —
 τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενεῆι Ποσειδάων ἐδάμασσεν
 θέλξας ὅσσε φαιινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα· 435
 οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
 ἀλλ' ὥς τε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον
 ἀτρέμας ἐσταότα στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
 ἦρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροῶς ἦρκει ὄλεθρον· 440
 δὴ τότε γ' αὖτον ἄυσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσών, δόρου δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγειν,
 ἢ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
 ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 Ἰδομενεύς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὐσας· 445
 „Δηίφοβ', ἢ ἄρα δή τι εἰσκομεν ἄξιον εἶναι
 τρεῖς ἐνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὐχεαι οὕτως·
 δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστας' ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἰκάνω,
 ὃς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτην ἐπίουρον· 450
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἷον ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνακτα
 Κρήτην ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν
 σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.“
 ὣς φάτο, Δηίφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν, 455
 ἢ τινά που Τρώων ἔταρίσσαιτο μεγαθύμων
 ἀψ ἀναχωρήσας, ἢ πειρήσαιτο καὶ οἷος.

ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Αἰνεΐαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
 ἔστεῶτ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ, 460
 οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν οὔ τι τίεσκεν.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Αἰνεΐα Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
 γαμβρῶ ἀμυνέμεναι, εἴ πέρ τί σε κῆδος ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔπευ, Ἀλκαθόφῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος γε 465
 γαμβρὸς ἔων ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἔοντα·
 τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔξενάριξεν.“

ὧς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενεῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλῶς.
 ἀλλ' οὐκ Ἰδομενεῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὧς, 470
 ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθῶς,
 ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεῖν·
 ὄφθαλμῶ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπεται· αὐτὰρ ὀδόντας
 θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας· 475
 ὧς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτός, οὐδ' ὑπεχώρειν,
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα βοηθόον· αὔε δ' ἑταίρους,
 Ἀσκάλαφόν τ' ἔσορῶν Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας αὐτῆς·
 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 480
 „δεῦτε, φίλοι, καί μ' οἴῳ ἀμύνετε· δεΐδια δ' αἰνῶς
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,
 ὅς μάλα καρτερός ἐστὶ μάχῃ ἐνὶ φῶτας ἐναίρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἠβῆς ἄνθος, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 εἰ γὰρ ὁμηλικίη γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ· 485
 αἰψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος ἠὲ φεροίμην.“

ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
 πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.

Αἰνείας δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν,
 Δηίφοβόν τε Πάριν τ' ἔσορῶν καὶ Ἀγήνορα δῖον, 490
 οἷ οἷ ἄμ' ἠγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 λαοὶ ἔπονθ', ὡς εἶ τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
 πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάννυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
 ὣς Αἰνεία θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθειν,
 ὡς ἶδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἐοῖ αὐτῶ. 495

οἷ δ' ἄμφ' Ἀλκαθόω αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν
 μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὄμιλον
 ἀλλήλων. δύο δ' ἄνδρες ἀρήιοι ἔξοχον ἄλλων,
 Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἄρηι, 500
 ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρῶα νηλεί χαλκῶ.

Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενεῆος·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 αἰχμῇ δ' Αἰνείαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 ὄχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν. 505

Ἰδομενεύς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἤφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 Ἰδομενεύς δ' ἐκ μὲν νέκυσος δολιχόσκιον ἔγχος
 ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ 510
 ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.

οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι
 οὔτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μεθ' ἐὸν βέλος οὔτ' ἀλέασθαι·
 τῶ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
 τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο. 515
 τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ
 Δηίφοβος· δὴ γὰρ οἷ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ἀλλ' ὁ γε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρί,
 υἷον ἐνναλίοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος

ἔσχευ, ὃ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 520
 οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
 υἱὸς ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσι
 ἦστο, Διὸς βουλήσιν ἐελμένος, ἐνθα περ ἄλλοι
 ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο. 525
 οἱ δ' ἄμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν.
 Δηίφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
 ἤρπασε, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
 δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα. 530
 Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὤς,
 ἐξέρυσσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης
 αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,
 ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους 535
 ὠκέας, οἱ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἔστασαν ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἱ τὸν γε προτὶ ἄστνυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
 τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεουτάτου ἔρρεε χειρός.
 οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρειν. 540
 Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
 λαιμὸν τύψ', ἐπὶ οἷ τετραμμένον, ὄξει δουρὶ·
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας 545
 οὔτας' ἐπαΐξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
 ἢ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερές αὐχέν' ἰκάνει·
 τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν, ὃ δ' ὑπτίος ἐν κονίησιν
 κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων 550

παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 οὔταξον σάκος εὐρὸν παναίολον, οὐδὲ δύναντο
 εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλεί χαλκῶ
 Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν. 555
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηίων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
 στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σειόμενον ἐλέλικτο· τίτύσκετο δὲ φρεσὶν ἧσιν
 ἢ τευ ἀκοντίσσαι ἢ ἐ σχεδὸν ὀρμηθῆναι.

ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὄμιλον 560
 Ἀσιάδην, ὃ οἱ οὔτα μέσον σάκος ὀξεί χαλκῶ
 ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
 καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὥς τε σκῶλος πυρίκαυστος,
 ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἤμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης· 565
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων·
 Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
 αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἐνθα μάλιστα
 γίγνεται Ἄρης ἀλεγεινὸς διζυροῖσι βροτοῖσιν.
 ἐνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὃ δ' ἐσπόμενος περὶ δουρὶ 570
 ἤσπαιρ', ὥς ὅτε βοῦς, τὸν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
 ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·
 ὥς ὃ τυπεὶς ἤσπαιρε μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δὴν,
 ὄφρα οἱ ἐκ χρόος ἔγχος ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθῶν
 ἦρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν. 575

Δηίπυρον δ' Ἐλενος ξίφει σχεδὸν ἤλασε κόρσην
 Θρηκίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
 ἢ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καὶ τις Ἀχαιῶν
 μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν. 580

Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἶλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,

βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἐλένω ἦρωι ἄνακτι
 ὄξυ δόρου κραδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκεν.
 τὼ δ' ἄρ' ὀμαρτήδην ὁ μὲν ἔγχεϊ ὄξυόεντι
 ἴετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀιστῶ· 585
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῶ
 θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀιστός.
 ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἄλωήν
 θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι
 πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ καὶ λικμητῆρος ἐρωῆ, 590
 ὧς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀιστός.
 Ἄτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 τὴν βάλεν, ἣ ῥ' ἔχε τόξον εὐξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
 ἀντικρὺς διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος. 595
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
 αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐυστροφῶ οἶος ἄωτῳ,
 σφενδόνη, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν. 600
 Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
 ἦιε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοςδε,
 σοί, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῆ δημοτῆτι.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἄτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος, 605
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὔτασεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χάλκον ἐλάσσαι·
 ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῶ
 ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη καὶ ἐέλπετο νίκην.
 Ἄτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον 610
 ἄλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν
 ἀξίνην εὐχάλκον, ἐλαῖνω ἀμφὶ πελέκκῳ

μακρῶ ἐυξέστω· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
 ἦ τοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὁ δὲ προσιόντα μέτωπον 615
 ῥινὸς ὑπερ πυματής· λάκε δ' ὀστέα, τῶ δέ οἱ ὄσσε
 παρ ποσὶν αἵματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν,
 ἰδνώθη δὲ πεσών. ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
 „λείψετε θην οὔτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων, 620
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι ἀντῆς,
 ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
 ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῶ
 Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδείσατε μῆνιν
 ξεινίου, ὅς τέ ποτ' ὕμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν· 625
 οἷ μιν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῆ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν
 πῦρ ὄλοον βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιοῦς.
 ἀλλὰ ποθι σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος. 630
 Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν, σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
 οἷον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεαι ὑβριστῆσιν,
 Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πολέμοιο. 635
 πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
 τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
 ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.“
 ὣς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροῶς αἵματόεντα 640
 συλήσας ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαὔτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
 ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πηλαιμένεος βασιλῆος

Ἄρπαλίων, ὃ ῥα πατρὶ φίλῳ ἔπετο πτολεμίζων
 ἔς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν· 645
 ὅς ῥα τότε Ἄτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι,
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 πάντοσε παπταίνων, μή τις χροῖα χαλκῷ ἐπαύρη.
 Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκῆρε' ὀιστόν 650
 καί ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ ὀιστὸς
 ἀντικρὺς κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
 ἐξόμενος δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
 θυμὸν ἀποπνεύων, ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταθεῖς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν. 655
 τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 ἔς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρήν
 ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατῆρ κίε δάκρυα λείβων,
 ποιηὴ δ' οὐ τις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.
 τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη· 660
 ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσιν·
 τοῦ ὃ γε χωόμενος προΐει χαλκῆρε' ὀιστόν.
 ἦν δέ τις Εὐχῆνωρ Πολυΐδου μάντιος υἱὸς
 ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
 ὅς ῥ' ἐν εἰδῶς κῆρ' ὀλοήν ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν. 665
 πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς Πολύιδος
 νοῦσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν
 ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
 τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωήν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν
 νοῦσόν τε στυγερόν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ. 670
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὄχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἐκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο δίφιλος, οὐδέ τι ἦδη,

ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηιόωντο 675
 λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
 ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ὄτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
 ἀλλ' ἔχεν, ἧ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο
 ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων, 680
 ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
 θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς εἰρουμέναι, αὐτὰρ ὑπερθευ
 τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα
 ζαχρηεῖς γίννοντο μάχῃ αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
 ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεχίτωνες, 685
 Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ
 σπουδῇ ἐπαῖσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδὲ δύναντο
 ὤσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἵκελον Ἐκτορα δῖον·
 οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς, οἱ δ' ἄμ' ἔποντο 690
 Φείδας τε Στιχίος τε Βίας τ' εὐς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλεΐδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
 πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
 ἧ τοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀιλῆος θείοιο
 ἔσκε, Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός, αὐτὰρ ἔναιεν 695
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
 γνωτὸν μητροιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀιλεύς·
 αὐτὰρ ὁ Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο·
 οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 ναῦφιν ἀμυνόμενοι μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο. 700
 Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀιλῆος ταχὺς υἱός,
 ἴστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν,
 ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῶ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον
 ἴσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 πρυμνοῖσιν κερᾶεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς· 705

τὼ μὲν τε ζυγὸν οἶον εὐξοον ἀμφὶς ἔεργει
 ἱεμένω κατὰ ὦλκα, ταμεῖν ἐπὶ τέλος ἀρούρης·
 ὣς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοιν.
 ἀλλ' ἦ τοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
 λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἳ σάκος ἐξεδέχοντο, 710
 ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρῶς γούναθ' ἴκοιτο·
 οὐδ' ἄρ' Ὀιλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἔποντο·
 οὐ γὰρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας,
 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα, 715
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ εὐστρόφῳ οἶος ἀώτῳ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιδότες, οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
 δῆ ῥα τόθ' οἳ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 μάρναντο Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ, 720
 οἳ δ' ὀπίθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρις
 Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ διστοί.
 ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς· 725
 „Ἑκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
 οὔνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμῆια ἔργα,
 τούνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων.
 ἀλλ' οὐ πως ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι·
 ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆια ἔργα, 730
 [ἄλλω δ' ὀρχηστύν, ἑτέρω κίθαριν καὶ ἀοιδήν·]
 ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
 καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δὲ καὐτὸς ἀνέγνω.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 735
 πάντῃ γὰρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδθεν·

Τρώες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
οἱ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.

ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους. 740

ἐνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν,

ἢ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήισι πέσωμεν,

αἴ κ' ἐθέλησι θεὸς δόμεναι κράτος, ἢ κεν ἔπειτα

παρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἢ γὰρ ἐγὼ γε

δεῖδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ 745

χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο

μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης στήσεσθαι οἶω.“

ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀπήμων,

[αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,]

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 750

„Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους,

αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο·

αἴψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν ἐν τοῖς ἐπιτείλω.“

ἢ ῥα καὶ ὠρμήθη ὄρει νιφόεντι ἑοικώς,

κεκληγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων. 755

οἱ δ' ἐς Πανθοῖδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα

πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἔκτορος ἔκλυον αὐδήν.

αὐτὰρ ὁ Δηίφοβόν τε βίην θ' Ἐλένοιο ἀνακτος

Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν

φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι. 760

τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους,

ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπι πρυμνήσιν Ἀχαιῶν

χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,

οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.

τὸν δὲ τάχ' εὖρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης 765

δῖον Ἀλέξανδρον, Ἐλένης πόσιν ἠνκόμοιο,

θαρούνοθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 „Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς ἠπεροπευτά,
 ποῦ τοι Δηίφοβός τε βίη θ' Ἐλένοιο ἄνακτος 770
 Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;
 ποῦ δέ τοι Ὀθρουνεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
 Ἴλιος αἰπεινή, νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 „Ἐκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι, 775
 ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
 μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάγκιδα γείνατο μήτηρ·
 ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἠγείρας ἑταίρων,
 ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν
 νωλεμέως· ἑταροὶ δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλάξ· 780
 οἷω Δηίφοβός τε βίη θ' Ἐλένοιο ἄνακτος
 οἴχεσθον, μακροῖσι τετυμμένω ἐγχείησιν
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα, φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
 νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·
 ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι 785
 ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμις γε πάρεστιν·
 παρὸς δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.“

ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἠρώς.
 βὰν δ' ἴμεν, ἐνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
 ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα, 790
 Φάλην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
 Πάλμυν τ' Ἀσκανιόν τε Μόρυν θ' υἱ' Ἴπποτίωνος,
 οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
 ἠοῖ τῆ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὤρσε μάχεσθαι.
 οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη, 795
 ἢ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδονδε,
 θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἀλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
 κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
ὡς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι, 800
χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.

Ἐκτωρ δ' ἠγεῖτο βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρηι,
Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην,
ῥινοῖσιν πυκινήν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ. 805

πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
εἴ πῶς οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβάντι·

ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·
„δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τί ἦ δειδίσσειαι αὐτως 810

Ἄργείους; οὐ τοί τι μάχης ἀδαήμονές εἴμεν,

ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.

ἦ θῆν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν

νηας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.

ἦ κε πολὺ φθαίῃ ἐν ναιομένη πόλις ὑμῆ 815

χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.

σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων

ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν

θάσσονας ἱρήκων ἔμμεναι καλλίτριχας ἵππους,

οἷ σε πόλινδ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.“ 820

ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,

αἰετὸς ὑσιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν

θάρσυνος οἴωνῷ. ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἐκτωρ·

„Αἴαν ἀμαρτοεπές, βουγᾶιε, ποῖον ἔειπες.

εἰ γὰρ ἐγὼν οὔτω γε Διὸς πάις αἰγιόχοιο 825

εἶην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,

τιοίμην δ', ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,

ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν

πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσειαι, αἶ κε ταλάσσης

μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὃ τοι χροῖα λειριόεντα 830
 δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
 δημῶ καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἠχῆ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπισθεν.

Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδὲ λάθοντο 835

ἄλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.

ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγὰς.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ξ.

Διὸς ἀπάτη.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,
 ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „φράζεο, δῖε Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν αἰζηῶν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον, 5
 εἰς ὃ κε θερμὰ λοετρὰ ἐυπλόκαμος Ἐκαμήδη
 θερμήνη καὶ λούση ἄπο βρότον αἱματόεντα·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἔλθῶν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν.“

ὣς εἰπὼν σάκος εἶλε τετυγμένον υἱὸς ἑοῖο,
 κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο, 10
 χαλκῶ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο·
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῶ.
 στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικές,
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν,
 Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν. 15
 ὥς δ' ὅτε πορφύρη πέλαγος μέγα κύματι κωφῶ,
 ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,

αὐτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδ' ἐτέρωσε
 πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὔρου,
 ὧς ὁ γέρον ὦρμαινε δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν 20
 διχθάδι', ἢ μεθ' ὄμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπάλων
 ἦε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν.
 ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσασατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
 μαρνάμενοι, λάκε δέ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειροῆς 25
 νυσομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.

Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
 παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῶ,
 Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
 πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες 30
 θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
 εἶρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ προμνησιν ἔδειμαν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἔων ἐδυνήσατο πάσας
 αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
 τῶ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἀπάσης 35
 ἠϊόνος στόμα μακρόν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
 τῶ ῥ' οἱ γ' ὀψείοντες ἀντῆς καὶ πολέμοιο,
 ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνητο δέ σφιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
 [Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.] 40
 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 τίπτε λιπῶν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
 δεῖδω, μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἐκτωρ,
 ὧς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων, 45
 μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
 πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
 κείνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

ὡ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥς περ Ἀχιλλεύς, 50
 οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ προμνηῆσι νέεσσιν.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.

τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν 55
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·

οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῆσι μάχην ἀλίσστον ἔχουσιν
 νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
 ὅπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
 ὥς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκει. 60

ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
 δύμεναι· οὐ γὰρ πῶς βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „Νέστωρ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἐπὶ προμνηῆσι μάχονται, 65
 τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον οὐδέ τι τάφρος,
 οἷς ἐπὶ πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι,
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεί φίλον εἶναι,
 [νωγύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεὸς ἐνθάδ' Ἀχαιούς.] 70
 ἦδεα μὲν γὰρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
 οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν δμῶς μακάρεσσι θεοῖσιν
 κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης, 75
 ἔλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
 νύξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῆ ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες· ἔπειτα δέ κεν ἐρυσσάμεθα νῆας ἀπάσας.

οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα. 80
βέλτερον, ὅς φεύγων προφύγη κακὸν ἢ ἄλώη.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
οὐλόμεν', αἶθ' ὤφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασδέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς 85
ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
ἀργαλέους πολέμους, ὅφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
οὔτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
καλλείψειν, ἧς εἴνεκ' οἰζύομεν κακὰ πολλά;
σίγα, μή τις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ 90
μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνὴρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
ὅς τις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν
σκηπτοῦχος τ' εἶη καὶ οἱ πειθοίατο λαοὶ
τοσσοῖδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·
[νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες.] 95
ὅς κέλεαι πολέμοιο σύνεσταότος καὶ αὐτῆς
νῆας εὐσσέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσί περ ἔμπης,
ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
σχήσουσιν πόλεμον νηῶν ἄλαδ' ἐλκομενάων, 100
ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
ἔνθα κε σὴ βουλή δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῆ
ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα 105
νῆας εὐσσέλμους ἄλαδ' ἐλκέμεν νῆας Ἀχαιῶν.
νῦν δ' εἶη, ὅς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
ἢ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἶη.“

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
„ἐγγὺς ἀνὴρ — οὐ δηθὰ ματεύσομεν —, αἶκ' ἐθέλητε 110

πείθεσθαι καὶ μὴ τι κότῳ ἀγάσῃσθε ἕκαστος,
 οὔνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
 πατρός δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι
 Τυδέος, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.
 Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 115
 ὄκκεον δ' ἐν Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
 Ἄγριος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἴνεύς,
 πατρός ἐμοῖο πατῆρ' ἀρετῆ δ' ἦν ἔσοχος αὐτῶν.
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μείνε, πατῆρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη
 πλαγχθεῖς· ὧς γάρ που Ζεὺς ἠθέλε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 120
 Ἄδρῆστοιο δ' ἐγήμε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
 ἀφνειὸν βιότοιο, ἄλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
 πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,
 πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
 ἐγγεῖη· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, εἰ ἔτεόν περ. 125
 τῷ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες
 μῦθον ἀτιμήσατε πεφασμένον, ὃν κ' ἐὺ εἶπω.
 δεῦτ' ἴομεν πολεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη·
 ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηιοτῆτος
 ἐκ βελέων, μὴ πού τις ἐφ' ἔλκει ἔλκος ἄρηται· 130
 ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἱ τὸ πάρος περ
 θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ' οὐδὲ μάχονται.“
 ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
 βᾶν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 οὐδ' ἀλαὸς σκοπιῆν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 135
 ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ εἰοκῶς,
 δεξιτερὴν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
 γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν 140
 δερκομένῳ, ἐπεὶ οὐ οἱ ἐνὶ φρένες, οὐδ' ἠβαιαί.

ἀλλ' ὁ μὲν ὧς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἐσιφλώσειεν·
 σοὶ δ' οὐ πω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
 ἀλλ' ἔτι πού Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 εὐρὸν κονίσουσιν πεδίου, σὺ δ' ἐπόψαι αὐτὸς 145
 φεύγοντας προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.“

ὧς εἰπὼν μέγ' ἄυσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
 ὄσσον δ' ἔννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
 ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος,
 τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὄπα κρείων ἐνοσίχθων 150
 ἤκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὄφθαλμοῖσιν
 σταῖς' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου· αὐτίκα δ' ἔγνω
 τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν, 155
 αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·

Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἰδης
 ἤμενον εἰσεῖδε, στυγερός δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
 μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὅπως ἔξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο. 160

ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 ἐλθεῖν εἰς Ἰδην ἐν ἐντύνασαν ἔαυτήν,
 εἴ πως ἰμείραιτο παραδραθέειν φιλότῃτι
 ἢ χροίῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
 χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμησιν. 165

βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν
 κληῖδι κρυπτῇ· τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνώγειν.
 ἐνθ' ἢ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαιινάς.
 ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἰμερόεντος 170
 λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ ἔδανῳ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·

τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατῆς δῶ
 ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή.
 τῷ δ' ἢ γε χροῖα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας 175
 πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαινοῦς
 καλοῦς ἀμβροσίους ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἕανόν ἔσαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
 χρυσεῖης δ' ἐνειῆσι κατὰ στῆθος περουᾶτο. 180
 ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
 ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἤκεν ἐντρήτοισι λοβοῖσιν
 τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 κρηδέμνω δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων
 καλῷ νηγατέω· λαμπρὸν δ' ἦν ἠέλιος ὣς· 185
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον,
 βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅττι κεν εἴπω, 190
 ἦέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τό γε θυμῷ,
 οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;“
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 „Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο,
 αὔδα, ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν, 195
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.“
 τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 „δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἴμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
 δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
 εἴμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης 200
 Ὠκεανὸν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἷ με σφοῖσι δόμοισιν ἐν τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
 δεξάμενοι Ῥεΐης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς

γαίης νέρθε καθείσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
 τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω. 205

ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
 εἰς εὐνήν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
 αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.“ 210

τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη·
 „οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
 Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνησιν ἰαύεις.“

ἧ καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα
 ποικίλον, ἐνθα τέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο· 215
 ἐνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἴμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
 πάροφασις, ἧ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
 τὸν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τῆ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἔγκάτθεο κόλπῳ
 ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχεται· οὐδέ σέ φημι 220
 ἀπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ τι φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς.“

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 μειδήσασα δ' ἔπειτα ἔῳ ἔγκάτθετο κόλπῳ.

ἧ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ῥίου Οὐλύμποιο, 225
 Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἥμαθίην ἐρατεινήν
 σεύατ' ἔφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόμεντα,
 ἀκροτάτας κορυφάς, οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·
 ἔξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα.

Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος· 230
 ἐνθ' Ἰπνῷ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „Ἰπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν

πείθει· ἐγὼ δέ κέ τοι ἰδέω χάριν ἤματα πάντα. 235
 κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαεινῶ,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃτι.
 δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
 χρύσειον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις
 τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἦσει, 240
 τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροῦς πόδας εἰλαπινάζων.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ἵπνος·
 „Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτερ μεγάλιοι Κρόνιοι,
 ἄλλον μὲν κεν ἐγὼ γε θεῶν αἰειγενετῶν
 ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα 245
 Ὠκεανοῦ, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε Κρονίουτος ἄσσον ἰκοίμην
 οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
 ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτε σὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή,
 ἤματι τῷ, ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς 250
 ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 ἦ τοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 νήδυμος ἀμφιχυθείς, σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ
 ὄρσας ἄργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,
 καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' ἐν ναιομένην ἀπένεικας, 255
 νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινευ
 ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ζήτει· καὶ κέ μ' ἄιστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
 εἰ μὴ Νυξ δμητήρια θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
 τὴν ἰκόμην φεύγων, ὁ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ· 260
 ἄζετο γάρ, μὴ Ἰνυκτὶ θεῷ ἀποθύμια ἔρδοι.
 νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
 „Ἵπνε, τί ἦ δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς;
 ἦ φῆς ὡς Τρώεσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν, 265

ὡς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
 ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 δώσω ὀπυιέμεναι καὶ σὴν κεκλήσθαι ἄκοιτιν,
 [Πασιθέην, ἧς αἶεν ἐέλδεται ἥματα πάντα.] 269

ὣς φάτο, χήρατο δ' Ἵπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
 „ἄγρει νῦν μοι ὄμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,
 χειρὶ δὲ τῆ ἑτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβότειραν,
 τῆ δ' ἑτέρῃ ἄλα μαρμαρέην, ἵνα νῶιν ἅπαντες
 μάρτυροι ὣσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες,
 ἧ μὲν ἐμοὶ δώσειν χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων, 275
 Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἥματα πάντα.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
 ὦμνυε δ', ὡς ἐκέλευε, θεοῦς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
 τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον, 280
 τὼ βήτην, Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστν λιπόντε,
 ἠέρα ἐσσαμένω ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.

Ἴδην δ' ἱκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
 βήτην, ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη. 285
 ἔνθ' Ἵπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε ιδέσθαι,
 εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἧ τότε ἐν Ἴδῃ
 μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
 ἔνθ' ἦστ' ὄξοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
 ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσιν 290
 χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον
 Ἴδης ὑψηλῆς· ἶδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 ὡς δ' ἶδεν, ὡς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οἶον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότητι, 295
 εἰς εὐνήν φοιτῶντε φίλους λήθοντε τοκῆας.

στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „Ἥρη, πῆ μεμανῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνεις;
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.“

τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη· 300
 „ἔρχομαι ὄψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης
 Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἷ με σφοῖσι δόμοισιν ἐν τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
 τοὺς εἴμ' ὄψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
 ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται 305
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἰδης
 ἔστᾱσ', οἷ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν.
 νῦν δὲ σεῦ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνω,
 μὴ πῶς μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶ' κε σιωπῆ 310
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρροοῦ Ὠκεανοῖο.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „Ἥρη, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὄρμηθῆναι,
 νῶι δ' ἄγ' ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·
 οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὦδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς 315
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
 [οὐδ' ὀπὸτ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
 ἢ τέκε Πειρίθοον θεόφιν μήστωρ' ἀτάλαντον·
 οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
 ἢ τέκε Περσῆα πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν· 320
 οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
 ἢ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 ἢ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 ἢ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε χάσμα βροτοῖσιν· 325
 οὐδ' ὅτε Δήμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης,
 οὐδ' ὀπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,]

ὡς σέο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἴμερος αἶρει.“

τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 330

εἰ νῦν ἐν φιλότῃτι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
 Ἰδης ἐν κορυφῆσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα·
 πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶι θεῶν αἰειγενετᾶων
 εὐδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθῶν
 πεφράδοι; οὐκ ἂν ἐγὼ γε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην 335
 ἔξ εὐνῆς ἀνστᾶσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.

ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστιν τοι θάλαμος, τὸν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν

Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
 ἐνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεὶ νύ τοι εὐάδεν εὐνή.“ 340

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „Ἥρη, μήτε θεῶν τό γε δείδιδι μήτε τιν' ἀνδρῶν
 ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω
 χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶι διαδράκοι Ἥελιός περ,
 οὐ̄τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.“ 345

ἦ ῥα καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παράκοιτιν·
 τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν διὰ φύεν νεοθηλέα ποιήν,
 λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον
 πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργεν.
 τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἔσσαντο 350
 καλὴν χρυσεῖην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.

ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὐδὲ πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
 ὕπνῳ καὶ φιλότῃτι δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν·
 βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὕπνος
 ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ. 355

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυνε,
 καί σφιν κῦδος ὄπαζε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὐδῆι

Ζεύς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
 "Ἥρη δ' ἐν φιλότῃ παρήπαφεν εὐνηθῆναι." 360

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ᾠχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
 τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
 αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·
 „Ἀργεῖοι, καὶ δὴ αὖτε μεθίεμεν Ἑκτορι νίκην
 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλη καὶ κῦδος ἄρηται; 365

ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὐχεται, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
 κείνου δ' οὐ τι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
 ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν·

ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες. 370

ἄσπίδες ὄσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται,
 ἔσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθησιν κορούθεσσι
 κρύψαντες, χερσὶν δὲ τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
 ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί

Ἑκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα. 375

[ὅς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχη δ' ὀλίγον σάκος ὦμῳ,
 χεῖροσι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω".]

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
 τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ,

Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων· 380

[οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρήια τεύχε' ἄμειβον.
 ἔσθλα μὲν ἔσθλος ἔδυνε, χέρηα δὲ χεῖροσι δόσκεν.]

αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
 βάν ὃ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ, 385

εἵκελον ἀστεροπῆ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
 ἐν δαῖ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.

Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἑκτωρ.

δὴ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν

κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ, 390
 ἦ τοι ὁ μὲν Τρώεσσι, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῶ.
 οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοᾶα ποτὶ χέρσον,
 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέῳ ἀλεγεινῇ, 395
 οὔτε πυρὸς τόσος γε πέλει βρόμος αἰθομένοιο
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλην,
 οὔτ' ἄνεμος τόσον γε περὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
 ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή 400
 δεινὸν ἀυσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἴκτωρ
 ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 ἦ τοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου· 405
 τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροᾶ. χῶσατο δ' Ἴκτωρ,
 ὅττι ῥα οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ θοάων ἔχματα νηῶν 410
 παρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἐν αἰείρας
 στήθος βεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειροῆς,
 στρόμβον δ' ὡς ἔσσευε βαλῶν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπη δρυῶς
 πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεείου γίγνεται ὁδμῇ 415
 ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὐ περ ἔχει θράσος, ὅς κεν ἴδηται
 ἐγγὺς ἐών, χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγαλοιο κεραυνός·
 ὡς ἔπεσ' Ἴκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίησιν.
 χειρὸς δ' ἐκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ. 420

οἳ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειᾶς
 αἰχμᾶς· ἀλλ' οὐ τις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνείας καὶ δῖος Ἀγῆνωρ 425
 Σαρπηδῶν τ' ἀρχὸς Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
 τῶν δ' ἄλλων οὐ τις εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
 ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
 χερσὶν αἰείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους
 ὠκέας, οἳ οἳ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 430
 ἔστασαν ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἳ τὸν γε προτὶ ἄστνυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἑυρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καὶ δέ οἳ ὕδωρ 435
 χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα κελαινεφές αἶμ' ἀπέμεσσεν.
 αὐτίς δ' ἐξοπίσω πλήτο χθονί, τῶ δέ οἳ ὅσσε
 νύξ ἐκάλυψε μέλαινα, βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 Ἀργεῖοι δ' ὡς οὖν ἴδον Ἐκτορα νόσφι κιόντα, 440
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 ἔνθα πολὺν πρῶτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι
 Ἥνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηῖς ἀμύμων
 Ἥνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος. 445
 τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθῶν
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὕσμίνην.
 τῶ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγγέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 Πανθοῖδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον, 450
 νῖδον Ἀρηιλύκοιο· δι' ὦμον δ' ὄβριμον ἔγχος

ἔσχευ, ὁ δ' ἐν κονίησι πεσῶν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὐσας·
 „οὐ μὰν αὐτ' οἶω μεγαθύμου Πανθοῖδαο
 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα, 455
 ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ, καί μιν οἶω
 αὐτῶ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄιδος εἶσω.“

ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμὸν ὄρινεν,
 τῶ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα. 460

καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ·
 Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
 λικριφίς αἶξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
 Ἀρχέλοχος· τῶ γὰρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον.
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνοχμῶ, 465

νείατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλῆ στόμα τε ῥῖνές τε
 οὔδει πλήντ' ἢ περ κνήμαι καὶ γούνα πεσόντος.
 Αἴας δ' αὐτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·

„φράξεο, Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες· 470
 ἦ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
 ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
 ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο
 ἦ παῖς· αὐτῶ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐώκειν.“

ἦ ῥ' εὖ γιγνώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν. 475
 ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρί,
 ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖν.

τῶ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν αὐσας·
 „Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
 οὐ θην οἴοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οἰζὺς 480
 ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὧδε κατακτανέεσθε καὶ ὕμμες.
 φράξεσθ', ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὔδει

ἔγχει ἐμῶ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιο γε ποινη
 δηρὸν ἄτιτος ἔη. τῶ καί κέ τις εὐχεται ἀνήρ
 γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.“ 485

ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο.
 Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμὸν ὄρινεν.
 ὦρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἔρωήν
 Πηνελέωο ἀνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἴλιονῆα
 υἷον Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα 490
 Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσεν.
 τῶ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἴλιονῆα·
 τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 ἐκ δ' ὦσε γλήνην· δόρου δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ
 καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, ὁ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας 495
 ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ
 αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε
 αὐτῆ σὺν πῆληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῶ· ὁ δὲ φη κώδειαν ἀνασχῶν
 πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα· 500
 „εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγανοῦ Ἴλιονῆος
 πατρὶ φίλω καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
 οὐδὲ γὰρ ἢ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγνηνορίδαο
 ἀνδρὶ φίλω ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δῆ
 ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.“ 505

ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅς τις δῆ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
 ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος. 510
 Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ἰφριτιον οὔτα
 Γυρτιάδην, Μυσῶν ἠγήτορα καρτεροθύμων·
 Φάλην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρομερον ἐξενάριξεν·

Μηριόνης δὲ Μόρυν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα,
 Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην. 515
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν
 οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσεν
 δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὔταμένην ὠτειλὴν
 ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 πλείστους δ' Αἴας εἶλεν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός· 520
 οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
 ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρση.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ο.

Παλίωξις παρὰ τῶν νεῶν.

αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
 οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
 χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι, ἔγρευτο δὲ Ζεὺς
 Ἴδης ἐν κορυφῆσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης. 5
 στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὀπισθεν
 Ἀργείους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
 Ἐκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εἶαθ'· ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχειτ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων, 10
 αἴμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφανρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
 Ἐκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς. 15

οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
 πρώτη ἐπαύρηαι καί σε πληγῆσιν ἱμάσσω.
 ἦ οὐ μέμνη, ὅτε τε κρέμω ὑψόθεν; ἐκ δὲ ποδοῖν
 ἄκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
 χρύσειον ἄρρηκτον, σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν 20
 ἐκρέμω· ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
 λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὄν δὲ λάβοιμι,
 ῥίπτασκον τεταγῶν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἴκηται
 γῆν ὀλιγηπελέων. ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει
 ἀζηχῆς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο, 25
 τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
 πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον κακὰ μητιόωσα
 καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' ἐν ναιομένην ἀπένεικας.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐνθεν ῥυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὐτὶς
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα. 30
 τῶν σ' αὐτὶς μνήσω, ἴν' ἀπολλήξεῖς ἀπατάων,
 ὄφρα ἴδῃς, ἦν τοι χραίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,
 ἦν ἐμίγῃς ἐλθοῦσα θεῶν ἀπο καί μ' ἀπάτησας.
 ὥς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 35
 „ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
 ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
 σὴ θ' ἱερὴ κεφαλὴ καὶ νωίτερον λέχος αὐτῶν
 κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μὰψ ὁμόσαιμι· 40
 μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 πημαίνει Τρωάς τε καὶ Ἔκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
 ἀλλὰ που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοῦς·
 αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην 45
 τῇ ἴμεν, ἦ κεν δὴ σὺ, κελαινεφές, ἠγεμονεύῃς.“

25

30

35

45

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ἴσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις· 50
 τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
 αἴψα μεταστρέψει νόον μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἔτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν καὶ δεῦρο κάλεσσον
 Ἴρίν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον, 55
 ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἔλθῃ καὶ εἴπησι Ποσειδάωνι ἄνακτι
 παυσάμενον πολέμοιο τὰ ἄ πρὸς δῶμαθ' ἰκέσθαι,
 Ἔκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
 αὐτίς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων, 60
 αἰ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 αὐτίς ἀποστρέψῃσιν ἀνάγκιδα φύζαν ἐνόρσας,
 φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήισι πέσωσιν
 [Πηλεΐδεω Ἀχιλλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὄν ἑταῖρον
 Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἔκτωρ 65
 Ἴλίου προπάροιθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
 τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον.
 τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἔκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
 αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰς ὃ κ' Ἀχαιοὶ 70
 Ἴλιον αἰπὺ ἔλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλάς.]
 τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
 πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλωρ,
 ὣς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι, 75
 ἤματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἤψατο γούνων
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὄρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν αἴξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν 80
 γαῖαν ἐληλουθῶς φρεσὶ πευκαλίμησι νοήσῃ
 „ἔνθ' εἶην ἢ ἔνθα“ μενοινήησιν τε πολλά,
 ὣς κραιπνῶς μεμανῦα διέπτατο πότνια Ἥρη.
 ἴκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν 85
 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες
 πάντες ἀνήϊξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
 ἢ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήφ
 δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θεούσα,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἥρη, τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένη δὲ ἔοικας 90
 ἢ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης.“
 τὴν δ' ἠμείβεται ἔπειτα θεά, λευκώλενος Ἥρη·
 „μὴ με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἴσθα καὶ αὐτή,
 οἷος ἐκείνου θυμός, ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
 ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς εἴσης· 95
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεται ἀθανάτοισιν,
 οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφάσκειται· οὐδέ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
 οὔτε θεοῖς, εἴ περ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.“
 ἢ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη, 100
 ὥχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἢ δὲ γέλασσαν
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
 ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
 „νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες.
 ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσπον ἰόντες 105
 ἢ ἔπει ἢ βίη· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει
 οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.

τῷ ἔχεθ', ὅττι κεν ὕμμι κακὸν πέμπησιν ἐκάστω.
 ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηί γε πῆμα τετύχθαι· 110
 υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἐνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
 Ἀσκάλαφος, τὸν φησιν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.“

ὣς ἔφατ', αὐτὰρ Ἄρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῶ
 χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΰδα·
 „μὴ νῦν μοι νεμεσήσεται, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, 115
 τίσασθαι φόνον υἱὸς ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἴ πέρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
 κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίησιν.“

ὣς φάτο, καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
 ζευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα. 120
 ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν
 ὦρτο διὲκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασσεν·
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο καὶ σάκος ὠμων, 125
 ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἔλοῦσα
 χάλκεον· ἢ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θυῶρον Ἄρηα·
 „μαινόμενε, φρένας ἠλέ, διέφθορας. ἦ νύ τοι αὐτως
 οὔατ' ἀκουέμεν ἔστι, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
 οὐκ αἰεὶς, ἃ τέ φησι θεά, λευκώλενος Ἥρη, 130
 ἢ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
 ἦ ἔθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
 ἄψ ἴμεν Οὐλυμπόνδε, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀνάγκη,
 αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
 αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς 135
 λείψει, ὁ δ' ἡμέας εἴσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον,
 μάρψει δ' ἐξείης, ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
 τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἐῆος·
 ἤδη γὰρ τις τοῦ γε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων

ἢ πέφατ' ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ 140
 πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.“
 ὣς εἰποῦσ' ἴδρυσε θρόνῳ ἔνι θοῦρον Ἄρηα.
 Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς
 Ἴρίν θ', ἣ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισιν,
 καὶ σφεας φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 145
 „Ζεὺς σφῶ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅτι τάχιστα·
 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε Διὸς τ' εἰς ὧπα ἴδησθε,
 ἔρδειν, ὅτι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.“
 ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἥρη,
 ἔξετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τῷ δ' αἰζαντε πετέσθην. 150
 Ἴδην δ' ἴκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
 ἤμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
 τῷ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
 στήτην· οὐδέ σφωε ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ, 155
 ὅτι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.
 Ἴριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
 πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.
 παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 160
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
 εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
 φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσση
 μεῖναι, ἐπεὶ εὖ φημι βίῃ πολὺν φέρτερος εἶναι 165
 καὶ γενεῇ πρότερος, τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίσθησε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων εἰς Ἴλιον ἰρήν.
 ὣς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς ἠὲ χάλαζα 170

ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθήρηγενέος Βορέας,
 ὣς κραιπνῶς μεμανυῖα διέπτατο ὠκέα Ἴρις.
 ἄγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
 „ἀγγελίην τινά τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,
 ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 175
 παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλλα δῖαν.
 εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσειαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
 ἠπείλει καὶ κεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγειν 180
 χειῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φέρτερος εἶναι
 καὶ γενεῇ πρότερος, σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
 ἴσόν οἱ φάσθαι, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
 „ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν, 185
 εἴ μ' ὁμότιμον ἔόντα βίη ἀέκοντα καθέξει.
 τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οὓς τέκετο Ῥέα,
 Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσων·
 τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 ἦ τοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ 190
 παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα,
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλησιν·
 γαῖα δ' ἔτι ξυνή πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.
 τῷ ῥα καὶ οὐ τι Διὸς βέομαι φρεσίν, ἀλλὰ ἔκηλος,
 καὶ κρατερός περ ἐὼν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ. 195
 χερσὶ δὲ μὴ τί με πάγχυ κακὸν ὥς δειδισσέσθω·
 θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ νιάσι βέλτερον εἶη
 ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν. οὓς τέκεν αὐτός·
 οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις· 200
 „οὔτω γὰρ δὴ τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,

τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
ἧ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
οἷσθ', ὡς πρεσβυτέροισιν ἐρινύες αἰὲν ἔπονται.“

τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 205

„Ἰρι θεά, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἶδῃ.
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
ὅππότε ἂν ἰσόμορον καὶ ὁμῆ πεπρωμένον αἴσῃ
νεικέειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.“

210

ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν γε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω,
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ·
αἶ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
[Ἥρης Ἑρμείω τε καὶ Ἥφαιστοιο ἄνακτος]
Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθέλῃσει
ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.“

215

ὣς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιικὸν ἐννοσίγαιος,
δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ' ἦρωες Ἀχαιοί.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 220
„ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἐκτορα χαλκοκορυστήν·
ἦδη μὲν γὰρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἄλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
ἡμέτερον· μάλα γὰρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἳ περ ἐνέρτεροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες. 225
ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἠδέ οἱ αὐτῷ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξεν
χειῖρας ἐμάς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀνιδρωτί γε τελέσθη.
ἀλλὰ σὺ γ' ἐν χείρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
τὴν μάλ' ἐπισσείων φοβέειν ἦρωας Ἀχαιούς· 230
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, ἑκατηβόλε, φαίδιμος Ἐκτωρ·
τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ

φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
 κείθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
 ὥς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.“ 235

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων Ἴρηκι εἰοικῶς
 ὠκέϊ φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὠκιστος πετεηνῶν.

εὖρ' υἷον Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἴκτορα δῖον,
 ἤμενον, οὐδ' ἔτι κείτο, νέον δ' ἐσαγείρετο θυμόν,
 ἀμφὶ ἔ γιγνώσκων ἐτάρους, ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
 παύετ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 „Ἴκτορ υἷε Πριάμοιο, τί ἦ δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 ἦσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἰκάνει;“ 245

τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἴκτωρ·
 „τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέριστε, θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
 οὐκ αἶεις, ὃ με νηυσὶν ἐπι πρυμνήσιν Ἀχαιῶν
 οὖς ἐτάρους ὀλέκοντα βοῆν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
 χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
 καὶ δὴ ἐγὼ γ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Αἴδαο
 ἤματι τῷδ' ἴξεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 „θάρσει νῦν· τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
 ἐξ Ἰδῆς προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, 255

Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
 ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἰππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσι
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
 αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιῶν ἵπποισι κέλευθον 260
 πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιούς.“

ὥς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
 ὣς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,

δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κροαίνων,
 εἰωθὼς λούεσθαι ἑυρρεῖος ποταμοῖο, 265
 κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χεῖται
 ὤμοις αἰσσοῦνται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθὼς,
 ῥίμφα ἔ γούνα φέρει μετὰ τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὧς Ἴκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα
 ὀτρύνων ἵππῃας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν. 270
 οἱ δ', ὧς τ' ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα
 ἔσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖωται·
 τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρον καὶ δάσκιος ὕλη
 εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἰσιμον ἦεν·
 τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λῆς ἠηγένειος 275
 εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
 ὧς Δαναοὶ εἶως μὲν ὀμιλαδὸν αἶεν ἔποντο
 νύσσουντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἴκτωρ' ἐποικόμενον στίχας ἀνδρῶν,
 τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμὸς. 280
 τοῖσι δ' ἐπειτ' ἀγόρευε Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
 ἔσθλός δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν
 νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
 ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 285
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι·
 οἷον δὴ αὐτ' ἐξαῦτις ἀνέστη κῆρας ἀλύξας
 Ἴκτωρ· ἦ θῆν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου
 χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ τις αὐτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν 290
 Ἴκτωρ', ὁ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 ὧς καὶ νῦν ἔσσεσθαι οἴομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
 Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἴσταται ὧδε μενοιπῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὧς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.

πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι· 295
 αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
 στήομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα
 θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὄμιλον.“

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο. 300
 οἳ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἴδομενεῖα ἄνακτα,
 Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηι,
 ὕσμίνην ἤρτυνον, ἀριστήας καλέσαντες,
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
 ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. 305

Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἤρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ
 μακρὰ βιβὰς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
 εἰμένος ὤμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θυοῦριν
 δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
 Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν· 310
 τὴν ἄρ' ὃ γ' ἐν χεῖρεσσι ἔχων ἠγήσατο λαῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὦρτο δ' αὐτὴ
 ὄξει' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευροῖφι δ' οἰστοὶ
 θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασείων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' ἀρηιθόων αἰζηῶν, 315
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.
 ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατενώπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων 320
 σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄυσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 ἐν στήθεσσι ἐθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἳ δ', ὣς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶν μέγ' οἶων
 θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρεόντος, 325

ὥς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
ἦκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὄπαζεν.

ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.

Ἔκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνευ,
τὸν μὲν Βοιωτῶν ἠγήτορα χαλκοχιτώνων,

330

τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·

Αἰνεΐας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·

ἦ τοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Οἰλῆος θείοιο

ἔσκε, Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός, αὐτὰρ ἔναιεν

ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,

335

γνωτὸν μητροιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Οἰλεύς·

Ἴασος αὐτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,

υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.

Μηκιστῆ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης

πρώτη ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίου δ' ἔλε δῖος Ἀγήνωρ.

340

Δηίοχον δὲ Πάρις βάλε νεΐατον ὦμον ὕπισθεν

φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσευ.

ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ

τάφρω καὶ σκολόπεσσι ἐνιπλήξαντες ὀρουκτῆ

ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύνοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ.

345

Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσι ἐκέκλετο μακρὸν αὐσας·

„νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, εἴαν δ' ἔναρα βροτόεντα·

ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,

αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόν γε

γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,

350

ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.“

ὥς εἰπὼν μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,

κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ

πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματα ἵππους

ἠχῆ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων

355

ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων

ἔς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
 μακρὴν ἢ δ' εὐρεΐαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἔρωή
 γίννεται, ὁππότε ἄνθρωπος σθένεος πειρώμενος ἦσιν.
 τῆ δ' οἷ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων 360
 αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ρεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,
 ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησιν,
 ἄψ αὐτίς συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
 ὣς ῥα σύ, ἦιε Φοῖβε, πολὺν κάματος καὶ ὀϊζὺν 365
 σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.

ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 Νέστωρ αὐτε μάλιστα Γερήνιος, οὗρος Ἀχαιῶν, 370
 εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
 „Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτέ τις τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ
 ἦ βοὸς ἢ ὄϊος κατὰ πίονα μηρία καίων
 εὐχετο νοστῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
 τῶν μνησάει καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ, 375
 μηδ' οὔτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοῦς.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 ἀράων αἴων Νηληιάδαο γέροντος.
 Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιόχοιο,
 μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάραμης. 380
 οἱ δ', ὡς τε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὁππότε ἐπείγῃ
 ἴς ἀνέμου· ἦ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
 ὣς Τρῶες μεγάλη ἰαχῆ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
 ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο 385
 ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
 οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες

μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
ναύμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῶ.

Πάτροκλος δ', εἴως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε 390
τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
τόφρ' ὃ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρουπύλοιο
ἦστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῶ
φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν 395
Τρωῆας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὠ πεπλήγετο μηρῶ
χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΰδα·
„Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι χατέοντί περ ἔμπης
ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν· 400
ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἐγὼ γε
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἴν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστὶν ἑταίρου.“

τὸν μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 405
Τρωῆας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο
παυροτέρους περ ἔοντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
οὐδέ ποτε Τρωῆες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
δηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἠδὲ νέεσσιν.
ἀλλ' ὣς τε στάθμη δόρου νήιον ἐξιθύνει 410
τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
εὖ εἰδῆ σοφίης ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν.

Ἐκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος εἰείσατο κυδαλίμοιο. 415
τῶ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο
οὔθ' ὃ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα,
οὔθ' ὃ τὸν ἀψ ὤσασθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.

ἐνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας
 πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στῆθος βάλε δουρί· 420
 δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.

Ἔκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
 ἐν κονίησι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
 Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄυσας·
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, 425
 μὴ δὴ πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνει τῷδε,
 ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.“

ὣς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα Μάστορος υἷόν, 430
 Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
 ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισιν,
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξεί χαλκῷ
 ἔστεῶτ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὑπτιος ἐν κονίησιν
 νηὸς ἄπο πρυμνῆς χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα. 435
 Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·

„Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶιν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
 Μαστορίδης, ὃν νῶι Κυθηρόθεν ἔνδον ἔοντα
 ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν·
 τὸν δ' Ἔκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ 440
 ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;“

ὣς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη
 τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
 ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρώεσσι ἐφίει.
 καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον Πεισήνορος ἀγλαὸν υἷόν, 445
 Πουλυδάμαντος ἑταῖρον ἀγαυοῦ Πανθοῖδαο,
 ἠνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
 τῇ γὰρ ἔχ', ἧ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ

ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ. 450
 αὐχένι γάρ οἱ ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 κείν' ὄχεα κροτέοντες. ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων.
 τοὺς μὲν ὃ γ' Ἀστυνόφῳ Προτιάονος νίει δῶκεν, 455
 πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἰσχειν εἰσορόωντα
 ἵππους· αὐτὸς δ' αὐτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Τεῦκρος δ' ἄλλον διστὸν ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῆ
 αἶνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν. 460
 ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥα φύλασσειν
 Ἐκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
 ὅς οἱ ἐυστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 ἰὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός. 465

Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
 „ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
 δαίμων ἡμετέρης, ὃ τέ μοι βιὸν ἔβαλε χειρός,
 νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
 πρῶιον, ὅφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας διστούς.“ 470

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 „ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
 κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγέρας·
 αὐτὰρ χερσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὦμφ
 μάρναό τε Τρώεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς. 475
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε, δαμασσάμενοί περ, ἔλοιεν
 νῆας ἐυσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάριμης.“

ὣς φάθ', ὃ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
 αὐτὰρ ὃ γ' ἄμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν 480

[ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.]
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
 βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θεῶν Αἴαντι παρέστη.

Ἐκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
 Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας· 485

„Τρωῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.

ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἀλκή, 490
 ἡμὲν δτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,

ἡδ' ὅτινας μινύθῃ τε καὶ οὐκ ἐθέλησιν ἀμύνειν,
 ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.

ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὑμεῶν
 βλήμενος ἢ τυπεὶς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ, 495

τεθνάτω· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
 τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόῃ καὶ παῖδες ὀπίσσω,
 καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.“

ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 500

Αἴας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν·

„αἰδῶς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι

ἢ σαωθῆναι καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.

ἢ ἔλπεσθ', ἦν νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἐκτωρ,

ἐμβαδὸν ἴξεσθαι ἦν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος; 505

ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα

Ἐκτορος, ὅς δὴ νῆας ἐνιπροῆσαι μενεαίνει;

οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

ἡμῖν δ' οὐ τις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,

ἢ αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χεῖράς τε μένος τε. 510

βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἓνα χρόνον ἢ βιῶναι,

ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι
 ᾧδ' αὐτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
 ᾧς εἰπὼν ᾧτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἐνθ' Ἴκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίον Περιμήδεος υἱόν, 515
 ἄρχον Φωκῆων, Αἴας δ' ἔλε Λαοδάμαντα
 ἡγεμόνα προλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
 Πουλυδάμας δ' Ἴκτορ Κυλλήνιον ἐξενάριξεν,
 Φυλεΐδεω ἕταρον, μεγαθύμων ἄρχον Ἐπειῶν.
 τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδῶν· ὁ δ' ὑπαιθα λιάσθη 520
 Πουλυδάμας. καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
 εἶα Πανθόου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
 αὐτὰρ ὃ γε Κροίσμου στήθος μέσον οὔτασε δουρὶ.
 δούπησεν δὲ πεσών, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ αἰχμῆς ἐν εἰδώσ, 525
 Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατος ἀνδρῶν,
 Λαομεδοντιάδης, ἐν εἰδότα θούριδος ἀλκῆς·
 ὃς τότε Φυλεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 ἐγγύθεν ὀρηθεῖς· πυκινὸς δέ οἱ ἦρκεσε θώρηξ,
 τὸν δ' ἐφόρει γνάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς 530
 ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος·
 ξεῖνος γὰρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἐυφήτης
 ἐς πόλεμον φορέειν δηίων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
 ὃς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροῶς ἦρκεσ' ὄλεθρον.
 τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἵπποδασείης 535
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἐγχεῖ ὀξυόεντι,
 ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 κάππεσεν ἐν κονίησι, νέον φοίνικι φαιινός.
 εἶος δὲ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλπετο νίκην,
 τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος ἀρήμιος ἦλθεν ἀμύντωρ, 540
 στή δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν, βάλε δ' ὤμον ὀπισθεν·
 αἰχμῆ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμῶωσα,

πρόσσω ἱεμένη· ὁ δ' ἄρα προηνῆς ἐλιάσθη.
 τὼ μὲν εἰσάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 συλήσειν· Ἔκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν 545
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἴκεταονίδην ἐνένιπεν
 ἴφθιμον Μελάνιππον. ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηίων ἀπονόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσιν, 550
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ, ὁ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσιν·
 τὸν ῥ' Ἔκτωρ ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „οὔτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοί περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
 οὐχ ὀράας, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν; 555
 ἀλλ' ἔπεν· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισιν
 μάρνασθαι, πρὶν γ' ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ κατ' ἄκρης
 Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν κτάσθαι τε πολίτας.“

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 Ἀργείους δ' ὠτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 560
 „ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ αἰδῶ θεσθ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἠὲ πέφανται·
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565
 ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας
 ἔρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρώας ἔγειρεν.
 Ἀντίλοχον δ' ὠτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 „Ἀντίλοχ', οὔ τις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 οὔτε ποσὶν θάσσω οὔτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι· 570
 εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα.“

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
 ἔκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ

ἀμφὶ ἔπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν, 575
 ἀλλ' Ἰκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον
 νισσόμενον πολεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῶ
 βλημένῳ ἀΐξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνήφι θορόντα 580
 θηρητῆρ ἐτύχησε βαλῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 ὥς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 τεύχεα συλήσων. ἀλλ' οὐ λάθην Ἔκτορα δῖον,
 ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δημοτῆτα.
 Ἀντίλοχος δ' οὐ μείνε, θοός περ ἔων πολεμιστής, 585
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἑοικώς,
 ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλον ἀμφὶ βόεσσιν
 φεύγει, πρὶν περ ὄμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
 ὥς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἔκτωρ
 ἠχῆ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο· 590
 στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἑταίρων.

Τρῶες δὲ λείουσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισιν
 νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμάς,
 ὃ σφισιν αἶεν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
 Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν. 595
 Ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσιν θεσπιδαῆς πῦρ
 ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρῆν
 πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι· 600
 ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν.
 τὰ φρονέων νήεσσιν ἔπι γλαφυρῆσιν ἔγειρεν
 Ἔκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.

μαίνεταιο δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγγέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ 605
 οὔρεσι μαίνηται βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τῶ δέ οἱ ὄσσε
 λαμπέσθην βλοσυρῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδάλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
 [Ἔκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ 610
 Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἔοντα
 τίμα καὶ κύδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
 ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἦμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφιν.]
 καὶ ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων, 615
 ἢ δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
 ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠύτε πέτρον
 ἠλίβατος μεγάλη, πολιῆς ἀλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα,
 ἢ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα 620
 κύματά τε τροφόεντα, τὰ τε προσερεύγεται αὐτήν·
 ὥς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
 αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὀμίλῳ,
 ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κύμα θοῆ ἐν νηὶ πέσῃσιν
 λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἢ δέ τε πᾶσα 625
 ἄχνη ὑπεκρούφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη
 ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπέκ θανάτοιο φέρονται·
 ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ὁ γ' ὥς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθῶν, 630
 αἶ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο νέμονται
 μυρίαί, ἐν δέ τε τῆσι νομεὺς οὐ πω σάφα εἰδῶς
 θηρὶ μαχήσασθαι ἔλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν·
 ἢ τοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὕστατίησι βόεσσι
 αἶεν ὁμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας 635

βοῦν ἔδει, αἶ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὧς τότε Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἑκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες, ὁ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφῆτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρουσθῆος ἄνακτος
 ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ Ἡρακληείῃ· 640
 τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετάς, ἡμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὃς ῥα τότε Ἑκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξεν.
 στρεφθεῖς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο, 645
 τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ', ἔρκος ἀκόντων·
 τῇ ὅ γ' ἐνὶ βλαφθεῖς πέσεν ὑπτίος, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
 Ἑκτωρ δ' ὄξυ νόησε, θεῶν δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
 στήθεϊ δ' ἐν δόρῳ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων 650
 κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου,
 χραϊσμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δείδισαν Ἑκτορα δῖον.
 εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
 νῆες, ὅσαι πρώται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη 655
 τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
 ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς
 καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισιν.
 Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερῆνιος, οὗρος Ἀχαιῶν,
 λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον· 660
 „ὦ φίλοι, ἄνδρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
 ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
 παίδων ἠδ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἠδὲ τοκῆων,
 ἡμὲν ὅτεω ζώουσι καὶ ᾧ κατατεθνήκασιν·
 τῶν ὑπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων 665
 ἐστάμεναι κρατερῶς, μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.“

640

645

655

660

665

ὥς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 [τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὤσεν Ἀθήνη
 θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένητ' ἀμφοτέρωθεν,
 ἡμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοίου πολέμοιο· 670
 Ἔκτορα δὲ φράσσαντο βοῆν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
 ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδὲ μάχοντο,
 ἢ δ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῆσιν.]
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἦνδανε θυμῷ
 ἐστάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν νῆες Ἀχαιῶν· 675
 ἀλλ' ὃ γε νηῶν ἱκρί' ἐπώχετο μακρὰ βιβάσθων,
 νώμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμησιν,
 κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν ἐν εἰδώσ,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναίρεται ἵππους, 680
 σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ δίηται
 λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ εἰ θηήσαντο
 ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
 θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται·
 ὥς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἱκρία νηῶν 685
 φοῖτα μακρὰ βιβάς, φωνὴ δὲ οἳ αἰθέρ' ἵκανεν.
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν
 νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἔκτωρ
 μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
 ἀλλ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἰθῶν 690
 ἔθνος ἐφορμᾶται, ποταμὸν πάρα βοσκομενῶων,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 ὥς Ἔκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρώροιο
 ἀντίος αἰξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὤσεν ὀπισθεν
 χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὠτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ. 695
 αὐτίς δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
 φαίης κ' ἀκμηῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν

ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὄδ' ἦν νόος· ἦ τοι Ἀχαιοὶ
 οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπέκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι, 700
 Τρωσὶν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐκάστου
 νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιούς.

οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 Ἐκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἤψατο ποντοπόροιο,
 καλῆς ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἐνεικεν 705
 ἐς Τροίην, οὐδ' αὐτίς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
 τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε
 δῆρουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
 τόξων αἰκᾶς ἀμφὶς μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
 ἀλλ' οἳ γ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι ἓνα θυμὸν ἔχοντες 710
 ὄξεσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἷματι γαῖα μέλαινα. 715
 Ἐκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει
 ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν·
 „οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτήν·
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκεν,
 νῆας ἐλεῖν, αἰ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι 720
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,
 οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνήσι νέεσσι
 αὐτόν τ' ἰσχανάσσκον ἐρητύοντό τε λαόν.

ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.“ 725

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
 ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, διόμενος θανέεσθαι,

θρηῖνον ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς εἴσης.
 ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐστήκει δεδοκημένος, ἔγχει δ' αἰεὶ 730
 Τρωῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν·

„ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
 ἄνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
 ἦέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω, 735
 ἦέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
 οὐ μὲν τι σχεδὸν ἐστὶ πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
 ἦ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἕτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
 ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
 πόντῳ κεκλιμένοι, ἐκάς ἡμεῖθα πατρίδος αἴης· 740
 τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.“

ἦ καὶ μαιμώνων ἔφεπ' ἔγχει ὀξύεντι.
 ὅς τις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο
 σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἑκτορος ὀτρύναντος,
 τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεδυμένος ἔγχει μακρῷ· 745
 δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὔτα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Π.

Πατρόκλεια.

ὣς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐυσσέλμοιο μάχοντο·
 Πάτροκλος δ' Ἀχιλλῆι παρίστατο ποιμένι λαῶν
 δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
 ἦ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς, 5
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἤνυτε κούρη
 νηπίη, ἢ θ' ἅμα μητρὶ θεούσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
 εἴανου ἄπτομένη, καὶ τ' ἐσσυμένην κατερούκει,
 δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέσκειται, ὄφρ' ἀνέληται· 10
 τῆ ἵκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρουν εἴβεις.
 ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφάυσκεαι; ἦ ἔμοι ἀντῶ;
 ἦέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἔξ ἔκλυες οἶος;
 ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον Ἄκτορος υἷόν,
 ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 15
 τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηώτων.
 ἦε σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
 ἔξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.“

τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφησ, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
 „ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἷέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν, 21
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 25
 οὐτάσται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων,
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν διστῶ.
 τοὺς μὲν τ' ἱητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,
 ἔλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
 μὴ ἐμέ γ' οὖν οὐτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
 αἰναρέτη· τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ, 31
 αἶ' κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης;
 νηλεές, οὐκ ἄρα σοί γε πατήρ ἦν ἱππότα Πηλεὺς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα
 πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής. 35
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίην ἀλεεῖνεις
 καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,

ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὕπασσον
Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.

δὸς δέ μοι ὦμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι, 40

αἶ κέ με σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι υἴες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

ῥεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀυτῆ
ῶσαιμεν προτὶ ἄστυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.“ 45

ὣς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἧ γὰρ ἔμελλεν
οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

„ὦ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες·
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἣν τινα οἶδα, 50

οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,

ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι
καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὃ τε κράτει προβεβήκη·

αἰνὸν ἄχος τό μοί ἐστιν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ. 55

κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἴες Ἀχαιῶν,
δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν ἐυτείχεα πέρσας,

τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης ὡς εἶ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.

ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, οὐδ' ἄρα πως ἦν
ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἧ τοι ἔφην γε 61

οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπότε ἂν δὴ
νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀυτῆ τε πτόλεμός τε.

τύνη δ' ὦμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,

ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι, 65

εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
νηυσὶν ἐπικρατέως, οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
κεκλίσσεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,

[Ἄργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν
 θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον 70
 ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους
 πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 οὐ γὰρ Τυδεΐδεω Διομήδεος ἐν παλάμησιν
 μαίνεται ἐγχείη Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι· 75
 οὐδέ πω Ἀτρεΐδεω ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο
 Τρωσὶ κελεύοντος περιάγνυται, οἳ δ' ἀλαλητῶ
 πᾶν πεδίου κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοῦς.]
 ἀλλὰ καὶ ὣς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων 80
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλωνται.
 πείθεο δ', ὣς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θεΐω,
 [ὣς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἳ περικαλλέα κούρην 85
 ἄψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.]
 ἐκ νηῶν ἐλάσας ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 δῶη κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις· 90
 μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηιοτῆτι,
 Τρῶας ἐναιρόμενος προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν,
 μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετᾶων
 ἐμβήη· μάλα τούς γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι 95
 θεΐης, τοὺς δέ τ' ἔαν πεδίου κατὰ δηριάασθαι.“
 [αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
 μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασιν,
 μήτε τις Ἀργείων, νῶιν δ' ἐκδῦμεν ὕλεθρον,

75

95

ὄφρ' οἷοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.] 100

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 δάμνα μιν Ζηνός τε νόος καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ
 βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
 πῆληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ 105
 κὰπ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερόν ὦμον ἔκαμνευ,
 ἔμπεδον αἶεν ἔχων σάκος αἰόλον, οὐδὲ δύναντο
 ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι ἐρείδοντες βελέεσσιν.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, καὶ δέ οἱ ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν 110
 ἀμπνεῦσαι· πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.

ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ἐκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστάς
 πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ κανλὸν ὀπισθεν, 115
 ἀντικρὺς δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 πῆλ' αὐτως ἐν χειρὶ κόλον δόρυ, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
 γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε,
 ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρεν 120
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
 νηὶ θοῇ· τῆς δ' αἴψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.

ὥς τὴν μὲν προμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μηρῶ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν· 125
 „ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἵπποκέλευθε·
 λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηίοιο ἰωήν·
 μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φρυκτὰ πέλωνται·
 δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.“

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ

κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν 131
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
 ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον 135
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμηφιν ἀρήρειν.
 [ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο, 140
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.]
 ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγεν, 145
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ρηξήνορα τίε μάλιστα,
 πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μεῖναι ὁμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὑπάγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῆσι πετέσθην,
 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἄρπυια Ποδάργη 150
 βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
 ἐν δὲ παρηορίησιν ἀμύμονα Πήδασον ἴει,
 τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς,
 ὃς καὶ θνητὸς ἔων ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς
 πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ λύκοι ὡς 156
 ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οἳ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήιον αἵματι φοινόν·
 καὶ τ' ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου 160
 λάψοντες γλώσσησιν ἀραιῆσιν μέλαν ὕδωρ

ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
 στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
 τοῖοι Μυρμιδόνων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
 ῥῶοντ'. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήιος ἴστατ' Ἀχιλλεὺς
 ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

165

πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἦσιν Ἀχιλλεὺς
 ἐς Τροίην ἠγεῖτο διίφιλος· ἐν δὲ ἐκάστη
 πενήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι·

170

πέντε δ' ἄρ' ἠγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθειν,
 σημαίνειν, αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασεν.

τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
 υἱὸς Σπερχειοῖο διυπετέος ποταμοῖο,

ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρη

175

Σπερχειῶ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῶ εὐνηθεῖσα,

αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βώρῳ Περιήρεος υἱί,

ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὕπνιε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.

τῆς δ' ἐτέρης Εὐδώρος ἀρήιος ἠγεμόνευεν

παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη,

180

Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς ἀργεῖφόντης

ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν

ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.

αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶ ἀναβὰς παρελέξατο λάθρη

Ἑρμείας ἀκάκητα, πόρην δὲ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν

185

Εὐδώρον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητήν.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε μογοστόκος Εἰλείθυια

ἐξάγαγε πρὸ φώσδε καὶ ἡλίου ἰδεν αὐγάς,

τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερόν μένος Ἀκτορίδαο

ἠγάγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,

190

τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας ἐν ἔτρεφεν ἠδ' ἀτίταλλεν,

ἀμφαγαπαζόμενος ὡς εἴ θ' ἐὼν υἱὸν ἐόντα.

τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήμιος ἡγεμόνευεν
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν
ἔγχει μάρνασθαι μετὰ Πηλεΐωνος ἑταῖρον.

195

τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
στῆσεν ἐν κρίνας, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
„Μυρμιδόνες, μὴ τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
ἅς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσιν
πάνθ' ὑπὸ μηνιδμόν, καί μ' ἠτιάασθε ἕκαστος·
,σχέτλιε Πηλέος υἱέ, χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι ᾧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἔης τὸ πρὶν γ' ἐράασθε·
ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.“

200

205

210

ὣς εἰπὼν ᾧτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἕκαστου.
μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
ὥς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρη πυκινοῖσι λίθοισιν
δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
ὣς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ.
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
νεύοντων· ὣς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσοντο,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγεν
καλῆς δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐν πλήσασα χιτώνων

216

220

χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων οὔλων τε ταπήτων.
 ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος 225
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
 οὔ τέ τεω σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
 τό ῥα τότε ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεεῖω
 πρῶτον, ἔπειτα δ' ἐνιψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῆσιν,
 νίψατο δ' αὐτὸς χειρᾶς, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον. 230
 εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·
 „Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
 Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου, ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
 σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι. 235
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξάμενοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικροήηνον ἐέλδωρ.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι 240
 μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ,
 θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἐκτωρ
 εἴσεται, ἢ ῥα καὶ οἶος ἐπίσθηται πολεμίζειν
 ἡμέτερος θεράπων, ἢ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
 μαίνονθ', ὁππότε ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος. 245
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἴκοιτο
 τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγγεμάχοις ἐτάροισιν.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς.
 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν·
 νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε 251
 δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἔξαπονέεσθαι.

ἢ τοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἄψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ,

στῆ δὲ πάροιθ' ἔλθων κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ 255
 εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν·
 οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
 ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ἕρουσαν.
 αὐτίκα δὲ σφήκεσιν ἑοικότες ἔξεχέοντο
 εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες, 260
 [αἰεὶ κερτομέοντες, ὀδῶ ἐπι οἰκί' ἔχοντας,]
 νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν·
 τοὺς δ' εἴ περ παρά τις τε κιῶν ἄνθρωπος ὀδίτης
 κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσιν. 265
 τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
 ἐκ νηῶν ἔχέοντο· βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρειν.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὐσας·
 „Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληιάδεω Ἀχιλλῆος,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 270
 ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὅς μὲγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγγέμαχοι θεράποντες,
 γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.“
 ὣς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 275
 ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσι ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 Τρῶες δ' ὡς εἶδοντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,
 αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες, 280
 ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
 μηνιδμὸν μὲν ἀπορριψαί, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·
 πάπτηνευ δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
 Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἀντικρὺς κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο, 285

νηὶ πάρα προμνηῆ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
 καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἵπποκορυστὰς
 ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὸν ῥέοντος·
 τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίησιν
 κάππεσεν οἰμῶξας, ἔταροι δέ μιν ἀμφιφόβηθεν 290
 Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν
 ἠγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
 ἠμιδαῆς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν
 Τρῶες θεσπεσίῳ δμάδῳ, Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἀλίσστος ἐτύχθη.
 ὥς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
 κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,
 ἐκ τ' ἔφανε πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
 καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,
 ὥς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήιον πῦρ 301
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή·
 οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη. 305
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης
 ἠγεμόνων. πρῶτος δὲ Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηιλύκου βάλε μηρὸν
 ἔγχει ὄξυόεντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
 ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὁ δὲ προηνῆς ἐπὶ γαίῃ 310
 κάππεσ'. ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήιος οὔτα Θόαντα
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.
 Φυλείδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
 ἔφθη ὀρεξάμενος προμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
 μυῶν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχεος αἰχμῆ 315
 νεῦρα διεσχίσθη, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.

Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὔτασ' Ἀτύμνιον ὀξεί δουρὶ
 Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
 ἤριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτιο χολωθεῖς, 320
 στὰς πρόσθεν νέκνος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάρτεν,
 ὦμον ἄφαρ· προμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῆ
 δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρῖς ἄραξεν.
 δούπησεν δὲ πέσῶν, κατὰ δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν. 325
 ὧς τῶ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 βήτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνοσ ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 νῆες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου, ὅσ ῥα Χίμαιραν
 θρέψεν ἀμαιμακέτην πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀιλιάδης ἐπορούσας 330
 ζῶν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὐθι
 λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Πηνέλεωσ δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
 ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω, 336
 τῶ δ' αὐτίσ ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
 ἵπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
 φάσγανον ἐρραίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὔατος αὐχένα θεῖνεν
 Πηνέλεωσ, πᾶν δ' εἴσω ἔδν ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον 340
 δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλωτο δὲ γυῖα.
 Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχεῖσ ποσὶ καρπαλίμοισιν
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύσ.
 Ἰδομενεὺσ δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεί χαλκῶ 345
 νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺσ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησεν
 νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο, κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·

ἐκ δ' ἐτίναχθεν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω
αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥίνας
πρῆσε χανῶν· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν. 350

οὔτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
ὥς δὲ λύκοι ἄρνεσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν
σίνται, ὑπὲκ μῆλων αἰρεύμενοι, αἴ τ' ἐν ὄρεσιν
ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες
αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας· 355
ὥς Δαναοὶ Τρώεσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Αἴας δ' ὁ μέγας αἶεν ἐφ' Ἑκτορι χαλκοκορυστῆ
ἴετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεῖη πολέμοιο,
ἀσπίδι ταυρεῖη κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους, 360
σκέπτειτ' ὀιστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἕτεραλκέα νίκην·
ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρήρηας ἑταίρους.

ὥς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἶσω
αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνη, 365
ὥς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἑκτορα δ' ἵπποι
ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, λειῖπε δὲ λαὸν
Τρωικόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτῆ τάφρος ἔρυκεν.

πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι 370
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῆ τε φόβῳ τε
πάσας πλησαν ὀδοὺς, ἐπεὶ ἄρ τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι 375
ἄψορρον προτὶ ἄστνυ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

Πάτροκλος δ', ἦ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαόν,
τῆ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον

προηνέες ἔξ ὀχέων, δίφροισι δ' ἀνεκνυμβαλίαζον.
 ἀντικρὺς δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι 380
 [ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,]
 πρόσσω ἰέμενοι, ἐπὶ δ' Ἐκτορι κέκλετο θυμός·
 ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
 ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθῶν
 ἡματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ 385
 Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεςσι κοτεσσάμενος χαλεπήνη,
 οἷ βίη εἶν ἀγορῆ σκολιάς κρίνωσι θέμιστας,
 ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
 τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 πολλὰς δὲ κλιτῦς τότε ἀποτμήγουσι χαράδραι, 390
 ἔς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλη στενάχουσι ῥέουσαι
 ἔξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
 ὣς ἵπποι Τρωῶνι μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.

Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόληος 395
 εἶα ἰεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺς
 [νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο]
 κτεῖνε μεταΐσσων, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποιινήν.
 ἔνθ' ἦ τοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῶ,
 στέρονον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα· 400
 δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θεστορα Ἴηνοπος υἷον
 δεύτερον ὀρμηθεῖς — ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρω
 ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἠνία ἠίχθησαν· ὁ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστάς
 γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πείρεν ὀδόντων, 405
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἔλων ὑπὲρ ἄντυγος, ὡς ὅτε τις φῶς
 πέτρῃ ἐπιπροβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθύν
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνω καὶ ἠνοπι χαλκῶ·
 ὣς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῶ,

καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ 411
 μέσσην κακ κεφαλήν· ἢ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῆ· ὁ δ' ἄρα προηνῆς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλτην
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύριν τε 416
 Ἴφέα τ' Εὐίππόν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον
 πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Σαρπηδῶν δ' ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
 χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας, 420
 κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
 „αἰδώς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θεοὶ ἔστε·
 ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω,
 ὅς τις ὄδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν
 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.“

ἢ ῥα καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε. 426
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
 οἱ δ', ὡς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
 πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
 ὣς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. 430

τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω,
 Ἦρη δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
 „ὦ μοι ἐγών, ὅτε μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν
 μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.
 διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν δρμαίνοντι. 435
 ἢ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσεως
 θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ,
 ἢ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἦρη·
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 440

ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 ἅψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἴ κε ζῶν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε, 445
 φράζεο, μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
 πέμπειν ὄν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
 πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστῃ μέγα Πριάμοιο μάχονται
 υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
 ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ, 450
 ἦ τοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τὸν γε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰὼν,
 πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον Ἵπνον,
 εἰς ὃ κε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται, 455
 ἔνθα ἔταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.“
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 αἵματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
 παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλεν 460
 φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἐνθ' ἦ τοι Πάτροκλος ἀγκαλειτὸν Θρασύδημον,
 ὅς ῥ' ἦνς θεράπων Σαρπηδόνοσ ἦεν ἄνακτος,
 τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα· 465
 Σαρπηδῶν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ
 δεύτερος ὀρμηθεῖς, ὃ δὲ Πήδασον οὔτασεν ἵππον
 ἔγχρῃ δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθων,
 κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τῷ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυγόν, ἠνία δὲ σφιν 470
 σύγχυτ', ἐπεὶ δὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσιν.

τοῖο μὲν Ἀὐτομέδων δουρικλυτὸς εὖρετο τέκμωρ·
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 αἶξας ἀπέκοψε παρήορον οὐδὲ μάτησεν,
 τὼ δ' ἰθυνηθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν· 475
 τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

ἐνθ' αὖ Σαρπηδῶν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
 Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκῆ
 ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὠρνετο χαλκῷ
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός, 480
 ἀλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
 ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυῖς ἤριπεν ἢ ἀχερωῖς
 ἢ ἐπίτυς βλωθρῆ, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσσι νήιον εἶναι·

ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεῖς, 485
 βεβρυχῶς κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.

ἤνυτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθῶν,
 αἶθωνα μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσιν,
 ὦλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντος,
 ὣς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων 490

κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 „Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρῆ
 αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
 νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θεός ἐσσι.

πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἠγήτορας ἄνδρας, 495
 πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ περιμάρναο χαλκῷ.
 σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
 ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. 500

ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“

ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν

ὄφθαλμοὺς ῥῖνάς θ'· ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
 ἐκ χροὸς ἔλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο·
 τοῖο δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν. 505
 Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας,
 ἱεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.

Γλαύκῳ δ' αἶνόν ἄχος γένετο φθογγῆς αἰόντι·
 ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅ τ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
 χεὶρὶ δ' ἔλων ἐπίεξε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αὐτὸν 510
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ
 τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρῆν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 „κλυῖτι, ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίοιι δήμῳ
 εἷς ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν 515
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
 ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 ὀξείης ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
 τερσῆναι δύναται, βαρύθει δέ μοι ὤμος ὑπ' αὐτοῦ·
 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι 520
 ἐλθῶν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλεν,
 Σαρπηδῶν Διὸς υἱός· ὁ δ' οὐδ' οὗ παιδὸς ἀμύνει.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσσαι,
 κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἐτάροισιν
 κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν, 525
 αὐτός τ' ἀμφὶ νέκνι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε, 530
 ὅτι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὠτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
 πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·

αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρωῶας κίε μακρὰ βιβάσθων,
 Πουλυδάμαντ' ἐπι Πανθοῖδην καὶ Ἀγήνορα δῖον, 535
 βῆ δὲ μετ' Αἰνεΐαν τε καὶ Ἔκτορα χαλκοκορυστήν.

ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἔκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
 οἷ σέθεν εἴνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 θυμὸν ἀποφθινύθουσι, σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.

κεῖται Σαρπηδῶν Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων, 541
 ὃς Λυκίην εἶρουτο δίκησί τε καὶ σθένει ᾧ·

τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.
 ἀλλὰ, φίλοι, πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
 μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν 545
 Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,
 τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφνομεν ἐγχείησιν.“

ὣς ἔφατο, Τρωῶας δὲ κατὰ κρηῆθεν λάβε πένθος
 ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόλης
 ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπὸς περ ἑών· πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ 550
 λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λεληημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
 Ἔκτωρ χωόμενος Σαρπηδόνοσ. αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ᾤρσε Μενoitιάδεω Πατροκλήος λάσιον κῆρ·

Αἴαντε πρῶτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ· 555

„Αἴαντε, νῦν σφῶιν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
 οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείους.
 κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
 Σαρπηδῶν· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἐλόντες,
 τεύχεά τ' ὥμοιν ἀφελοίμεθα, καί τιν' ἑταίρων 560
 αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλεί χαλκῷ.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
 Τρωῆες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,

σύμβαλον ἀμφὶ νέκνι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι 565
 δεινὸν ἀύσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοήν τάνυσσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
 ὣσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
 βλήτο γὰρ οὐ τι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεύς, 571
 ὃς ὅ' ἐν Βουδείῳ ἐν ναιομένῳ ἤνασσεν
 τὸ πρὶν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας
 ἐς Πηλῆ' ἰκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
 οἱ δ' ἄμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἔπεσθαι 575
 Ἴλιον εἰς εὐπῶλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
 τὸν ῥα τόθ' ἀπτόμενον νέκνος βάλε φαίδιμος Ἔκτωρ
 χερμαδίῳ κεφαλῆν· ἢ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα προηνῆς ἐπὶ νεκρῶ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστῆς. 580
 Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἐτάροιο,
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἴρηκι εἰοικῶς
 ὠκέι, ὃς τ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε·
 ὣς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,
 ἔσσυο καὶ Τρώων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἐτάροιο. 585
 καὶ ὅ' ἔβαλε Σθενέλαον Ἰθαιμένεος φίλον υἱὸν
 αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
 ὄσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
 ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφῆη πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ 590
 ἢ ἐ καὶ ἐν πολέμῳ δηίων ὑπο θυμοραϊστέων,
 τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὣσαντο δ' Ἀχαιοί.
 Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων 595

ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν.
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στῆθος μέσον οὔτασε δουρί,
 στρεφθεῖς ἑξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
 δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοῦς,
 ὡς ἔπεσ' ἑσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο, 600
 στὰν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 ἐνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 Λαόγονον θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δήμῳ· 605
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὦχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 Αἰνεΐας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἤκεν·
 ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβάντος.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος· 610
 πρόσσω γὰρ κατέκνυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
 ἔγχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 [αἰχμῇ δ' Αἰνεΐαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 ὦχετ', ἐπεὶ ῥ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.] 615
 Αἰνεΐας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώνησέν τε·
 „Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ εόντα
 ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.“
 τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἠΰδα·
 „Αἰνεΐα, χαλεπὸν σε καὶ ἴφθιμόν περ εόντα 620
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα
 ἔλθη ἀμυνώμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
 εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχῶν μέσον ὀξεί χαλκῷ,
 αἰψά κε καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποισθῶς
 εὔχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἄιδι κλυτοπόλῳ.“ 625
 ὣς φάτο, τὸν δ' ἐνένιπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·

„Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἔων ἀγορεύεις;
 ὦ πέπον, οὐ τοι Τρῶες ὄνειδείοις ἐπέεσσιν
 νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.
 ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ· 630
 τῷ οὐ τι χρῆ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.“

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 τῶν δ', ὣς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρη
 οὔρεος ἐν βήσσης· ἕκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκουή·
 ὣς τῶν ὄρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς ἐυρουδείης, 635
 χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' ἐυποιητάων,
 νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνήρ Σαρπηδόνα δῖον
 ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησιν
 ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους. 640
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλεον, ὥς ὅτε μυῖαι
 σταθμῷ ἐνὶ βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
 ὄρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
 ὣς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλεον. οὐδέ ποτε Ζεὺς
 τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσε φαεινῶ, 645
 ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῷ
 πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου μερμηρίζων,
 ἢ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἴκτωρ
 χαλκῷ δηώσῃ ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔληται, 650
 ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
 ὣδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 ὄφρ' ἦνὺς θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλῆος
 ἔξαῦτις Τρῶάς τε καὶ Ἴκτορα χαλκοκορυστήν
 ὥσαιτο προτὶ ἄστν, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 655
 Ἴκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάγκιδα θυμὸν ἐνήκεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους

Τρωῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
 ἔνθ' οὐδ' ἰφθιμοὶ Λύκιοι μένον, ἀλλὰ φόβηθεν
 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλαμμένον ἦτορ 660
 κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κάππεσον, εὗτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνοσ ἐντε' ἔλοντο
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κοίλασ ἐπὶ νῆασ
 δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμοσ υἱός. 665
 καὶ τότε Ἄπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύσ·
 „εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφές αἶμα κάθηρον
 ἔλθῶν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λοῦσον ποταμοῖο ῥοῆσιν
 χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσον· 670
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσιν φέρεσθαι,
 Ὑπνώ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 θήσουσ' ἐν Λυκίησ εὐρείησ πίονι δήμῳ,
 ἔνθα ἔταρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἔστί θανόντων.“ 675
 ὣσ ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρός ἀνηκούστησεν Ἄπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐσ φύλοπιν αἰνήν,
 αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον αἰείρας,
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῆσιν
 χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσεν· 680
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσιν φέρεσθαι,
 Ὑπνώ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὦκα
 κάτθεσαν ἐν Λυκίησ εὐρείησ πίονι δήμῳ.
 Πάτροκλοσ δ' ἵπποισι καὶ Ἄυτομέδοντι κελεύσασ
 Τρωῶασ καὶ Λυκίουσ μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη 685
 νῆπιοσ· εἰ δὲ ἔποσ Πηληιάδαο φύλαξεν,
 ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανοσ θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸσ κρείσσων νόοσ ἠέ περ ἀνδρῶν·

[ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηιδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.] 690
 ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.

ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
 Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θανατόνδε κάλεσσαν;
 Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Ἀυτόνοον καὶ Ἐχεκλον
 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην· 696
 τοὺς ἔλεν, οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μνώοντο ἕκαστος.

ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον νῆες Ἀχαιῶν
 Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγχρῃ θῦεν·
 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐυδμήτου ἐπὶ πύργου 700
 ἔστη, τῷ ὅλοα φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
 τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
 Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
 χεῖρεςσ' ἀθανάτησι φαινήν ἄσπίδα νύσσων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος, 705
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεις· οὗ νύ τοι αἴσα
 σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
 οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.“
 ὣς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω, 710
 μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαιῆσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·
 δίξε γάρ, ἢ μάχοιτο κατὰ κλόνου αὐτὶς ἐλάσσας,
 ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
 ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηνῶ τε κρατερῶ τε, 716
 Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο,
 αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
 ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῆς ἐπι Σαγγαρίοιο·

τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 720
 „Ἔκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χροή.
 αἶθ', ὅσον ἦσσαν εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἶην·
 τῷ κε τάχα στυγερώς πολέμου ἀπερωήσειας.
 ἀλλ' ἄγε Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
 αἰ' κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶη δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.“ 725
 ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
 Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφροσι φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 δύσεθ' ὄμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
 ἦκε κακόν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὄπαζεν. 730
 Ἔκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἕα οὐδ' ἐνάριζεν,
 αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε
 σκαιῆ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
 μάρμαρον ὀκριόενθ', ὃν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν· 735
 ἦκε δ' ἐρεισάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός,
 οὐδ' ἀλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἔκτορος ἠνιοχῆα
 Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Ἰφριάμοιο,
 ἵππων ἠνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξεί λαῖ.
 ἀμφοτέρως δ' ὄφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν 740
 ὀστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰοικῶς
 κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἵππεῦ·
 „ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς ρεῖα κυβιστᾶ. 745
 εἰ δὴ που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν,
 νηὸς ἀποθρῶσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἶη,
 ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ρεῖα κυβιστᾶ.
 ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἕασιν.“ 750

ὣς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἦρωι βεβήκειν
 οἶμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σταθμοὺς κεραῖζων
 ἔβλητο πρὸς στῆθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
 ὣς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλεις, ἄλσο μεμαώς.
 Ἔκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε. 755
 τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὡς δηρινθήτην,
 ὦ τ' ὄρεος κορυφῆσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
 ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
 ὣς περὶ Κεβριόναο δύω μήστωρες ἀντῆς,
 Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ, 760
 ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρῶα νηλεί χαλκῶ.
 Ἔκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 ὡς δ' Εὐρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιιν 765
 οὔρεος ἐν βήσσης βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
 φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
 αἷ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄξους
 ἠχῆ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων,
 ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 770
 δῆουν, οὐδ' ἔτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὄξέα δοῦρα πεπήγειν
 λοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες,
 πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
 μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
 κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων. 776
 ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκειν,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
 ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσεται βουλυτόνδε,
 καὶ τότε δὴ ὅ' ὑπὲρ αἴσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν. 780
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρωα ἔρυσσαν

Τρώων ἔξ ἔνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο,
 Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηι,
 σμερδαλέα ἰάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνευ· 785
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
 ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 δεινός. ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνου οὐκ ἐνόησεν·
 ἦέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν· 790
 στῆ δ' ὄπιθε, πλήξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμω
 χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
 [τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἣ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
 ἀυλῶπις τρυφάλεια, μιάνθησαν δὲ ἔθειραι 795
 αἵματι καὶ κονίησι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἵππόκομον πῆληκα μιαίνεσθαι κονίησιν,
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 ῥύετ', Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἐκτορι δῶκεν
 ἦ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος. 800
 πᾶν δέ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθὺ μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 ἀσπίς σὺν τελαρῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
 λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.]
 τὸν δ' ἄτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα,
 στῆ δὲ ταφῶν· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὄξει δουρὶ 806
 ὤμων μεσσηγὺς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Πανθοῖδης Ἐύφορβος, ὃς ἠλικίην ἐκέκαστο
 ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνῃ τε πόδεσσί τε καρπαλίμοισιν·
 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας εἶκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων, 810
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἵππεῦ,

οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μῖκτο δ' ὀμίλῳ,
 [ἐκ χροῶς ἀρπάξας δόρυ μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινεν
 Πάτροκλον, γυμνὸν περ' ἐόντ', ἐν δημοτῆτι.] 815
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς
 ἄψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 Ἐκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
 ἄψ' ἀναχαζόμενον βεβλημένον ὀξεί χαλκῷ,
 ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὐτα δὲ δουρὶ 820
 νεΐατον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμη,
 ὣ τ' ὄρεος κορυφῆσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
 πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω· 825
 πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
 ὣς πολέας πεφνόντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχει θυμὸν ἀπηύρα,
 καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Πάτροκλ', ἦ που ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμήν, 830
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας,
 ἄξιον ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἐκτορος ὠκέες ἵπποι
 ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἔγχει δ' αὐτὸς
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω 835
 ἡμᾶρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
 ἄ δεῖλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,
 ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·
 „μή μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,
 νῆας ἐπι γλαφυράς, πρὶν Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο 840
 αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.“
 ὣς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφροني πείθευ.
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ', Πατρόκλεις ἵππευ·

„ἤδη νῦν, Ἐκτορ, μεγάλ' εὖχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ με δάμασσαν
[ῥηιδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.] 846

τοιούτοι δ' εἴ περ μοι εἰκόσιν ἀντεβόλησαν,
πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός,
ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις. 850
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
οὐ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἤδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.“

ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν· 855
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἀιδόσδε βεβήκειν,
ὄν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἦβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἐκτωρ·

„Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
τίς δ' οἶδ', εἴ κ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠνκόμοιο 860
φθῆῃ ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θιμὸν ὀλέσσαι;

ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
εἴρυσσε, λάξ προσβάς, τὸν δ' ὑπτιον ὥσ' ἀπὸ δουρός.
αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκειν,
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο· 865

ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ.

Μενελάου ἀριστεία.

οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεὺς υἱὸν ἀρηίφιλον Μενέλαον
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δημοτῆτι.

Homeri Ilias II [1431 u. 1429]

7

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῶ,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
 πρωτοτόκος κινυρή, οὐ πρὶν εἶδυϊα τόκοιο· 5

ὥς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.

πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 τὸν κτάμεναι μεμαῶς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.

οὐδ' ἄρα Πανθόου υἱὸς ἐνυμελίας ἀμέλησεν

Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ 10
 ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηίφιλον Μενέλαον·

„Ατρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,

χάζεο, λειῖπε δὲ νεκρόν, ἕα δ' ἔναρα βροτόεντα·

οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων

Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην· 15

τῶ με ἕα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσι ἀρέσθαι·

μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.“

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

„Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.

οὔτ' οὔν παρδάλιος τόσσον μένος οὔτε λέοντος 20

οὔτε σὺνὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὔτε μέγιστος

θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμεαίνει,

ὅσσον Πανθόου υἱὲς ἐνυμελίας φρονέουσιν.

οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἵπποδάμοιο

ἧς ἦβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο καὶ μ' ὑπέμεινεν 25

καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν

ἔμμεναι· οὐδέ ἔφημι πόδεσσί γε οἷσι κίοντα

εὐφροῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνούς τε τοκῆας.

ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴ κέ μευ ἄντα

στήης· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω 30

ἔς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,

πρὶν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.“

ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ πείθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·

„νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφές, ἧ μάλα τίσεις
 γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις,
 χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο, 36
 ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόου καὶ πένθος ἔδηκας.
 ἧ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
 εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῆν καὶ τεύχε' ἐνείκας
 Πανθόω ἐν χεῖρεςσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίη. 40
 ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται
 οὐδέ τ' ἀδήριτος, ἧ τ' ἀλκῆς ἧ τε φόβοιο.“

ὣς εἰπὼν οὕτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῇ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὤρνετο χαλκῶ 45
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί,
 ἅψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρρισε, βαρείη χειρὶ πιθήσας·
 ἀντικρὺς δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ· 50
 αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
 πλοχμοί θ', οἷ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
 οἶον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρουχεν ὕδωρ,
 καλὸν τηλεθάον· τὸ δὲ τε πνοιαὶ δονέουσιν 55
 παντοίων ἀνέμων, καί τε βρῦει ἄνθει λευκῶ·
 ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
 τοῖον Πανθόου νῖον ἐνυμελίην Ἐύφορβον
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα. 60
 ὥς δ' ὅτε τίς τε λέων ὄρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποισθῶς,
 βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ, ἧ τις ἀρίστη·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει

δηῶν· ἀμφὶ δὲ τὸν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες 65
 πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν οὐδ' ἐθέλουσιν
 ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 ὣς τῶν οὐ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.

ἔνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδαο 70
 Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ Ἔκτορ' ἐπῶρσε θεῶν ἀτάλαντον Ἄρηι,
 ἀνέρι εἰσάμενος, Κικόνων ἠγήτορι Μέντη·
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἔκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θεεῖς ἀκίχνητα διώκων, 75
 ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢδ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 τόφρα δέ τοι Μενέλαος ἀρήμιος Ἀτρείος υἱὸς
 Πατρόκλω περιβάς Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνευ, 80
 Πανθοῖδην Ἐύφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.“

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας.
 πάπτηνευ δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας, αὐτίκα δ' ἔγνω
 τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ 85
 κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῶ,
 ὄξεα κεκληγῶς, φλογὶ εἵκελος Ἥφαιστοιο
 ἀσβέστω· οὐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρείος ὄξυ βοήσας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· 90
 „ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλὰ
 Πάτροκλόν θ', ὅς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 μή τίς μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδῃται.
 εἰ δέ κεν Ἔκτορι μούνος ἔων καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
 αἰδεσθεῖς, μή πῶς με περιστήσω ἓνα πολλοί· 95

Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 ὀππότε ἄνῆρ ἐθέλη πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
 ὄν κε θεὸς τιμᾶ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.
 τῷ μ' οὐ τις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται 100
 Ἐκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.

εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην·
 ἄμφω κ' αὐτίς ἰόντες ἐπιμνησάμεθα χάρμης
 καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσάμεθα νεκρὸν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτατον εἶη.“ 105

εἶος ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ.
 αὐτὰρ ὁ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρὸν,
 ἐντροπαλιζόμενος ὣς τε λῖς ἠυγένειος,
 ὄν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται 110
 ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
 ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.

στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων,
 παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν. 115
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἠΰδα·
 „Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος 120
 σπεύσομεν, αἶ' κε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.“

ὣς ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφροني θυμόν ὕρινεν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἔκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα, 125
 ἔλχ', ἴν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξεί χαλκῷ,

τὸν δὲ νέκυν Τρώησιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίῃ·
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἤνυτε πύργον.
 Ἐκτωρ δ' ἄψ ἔς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων,
 ἔς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅ γε τεύχεα καλὰ 130
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστν, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὸν καλύψας
 ἐστήκειν, ὡς τίς τε λέων περὶ οἴσι τέκεσσιν,
 ᾧ ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσωνται ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δέ τε σθένει βλεμεαίνει, 135
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·
 ὣς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἦρωι βεβήκειν.
 Ἄτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 ἐστήκει μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.
 Γλαῦκος δ' Ἰππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἐκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ· 141
 „Ἐκτορ εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο·
 ἢ σ' αὐτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξηλιν ἐόντα.
 φράζεο νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστν σαώσεις
 οἶος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν· 145
 οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 εἶσι περὶ πτόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμῆς αἰεὶ.
 πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσεις μεθ' ὄμιλον,
 σχέτλι', ἐπεὶ Σαρπηδόν' ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον 150
 κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο, πτόλει τε καὶ αὐτῷ,
 ζωὸς ἐών· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
 τῷ νῦν, εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
 οἴκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος. 155
 εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσῆς ἐνεΐη,
 ἄτρομον, οἶόν τ' ἀνδρας ἐσέρχεται, οἱ περὶ πάτρης

ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
 αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἴσω.
 εἰ δ' οὔτος προτὶ ἄστνυ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος 160
 ἔλθοι τεθνηὼς καί μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
 αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ ἐντεα καλὰ
 λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
 τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃσ μὲγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγγέμαχοι θεράποντες. 165
 ἀλλὰ σύ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
 στήμεναι ἄντα, κατ' ὅσσε ἰδὼν δηίων ἐν αὐτῇ,
 οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστιν.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολοσ Ἔκτωρ·
 „Γλαῦκε, τί ἦ δὲ σὺ τοῖοσ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες; 170
 ὦ πόποι, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 τῶν, ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσιν·
 νῦν δὲ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἶον ἔειπες,
 ὃσ τέ με φῆσ Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
 οὐ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων· 175
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸσ κρείσσων νόοσ αἰγιόχοιο,
 ὃσ τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηιδίωσ, ὅτε δ' αὐτὸσ ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον,
 ἠὲ πανημέριοσ κακὸσ ἔσσομαι, ὡσ ἀγορεύεις, 180
 ἦ τινὰ καὶ Δαναῶν, ἀλκῆσ μάλα περ μεμαῶτα,
 στήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντοσ.“

ὡσ εἰπὼν Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρόν ἀύσασ·
 „Τρώεσ καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγγιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδοσ ἀλκῆσ, 185
 ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆοσ ἀμύμονοσ ἐντεα δύω
 καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάσ.“

ὡσ ἄρα φωνήσασ ἀπέβη κορυθαίολοσ Ἔκτωρ

δηίου ἐκ πολέμοιο, θεῶν δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
 ὦκα μάλ', οὗ πω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών, 190
 οἱ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.

στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύου ἔντε' ἄμειβεν·
 ἦ τοι ὁ μὲν τὰ ἄ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρήν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ὁ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεν
 Πηλεΐδεω Ἀχιλλῆος, ἅ οἱ θεοὶ Οὐρανίωνες 195
 πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπασσεν
 γηράς· ἄλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.

τὸν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο,
 κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν· 200
 „ἄ δεῖλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
 ὅς δῆ τοι σχεδὸν εἴσι, σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
 ἀνδρὸς ἀριστῆος, τὸν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
 τοῦ δῆ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε κρατερόν τε,
 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων 205
 εἴλεν· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω
 τῶν ποινήν, ὃ τοι οὐ τι μάχης ἐκνοστήσαντι
 δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.“

ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε Κρονίων,
 Ἐκτορι δ' ἤρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ, δῦ δέ μιν Ἄρης 210
 δεινὸς ἐννάλιος, πλησθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
 ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
 βῆ ῥα μέγα ἰάχων, ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσιν
 τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
 ὠτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσιν, 215
 Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
 Ἀστεροπαῖόν τε Δεισήνορά θ' Ἰππόθοόν τε,
 Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἐννομον οἰωνιστήν·
 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

- „κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων· 220
 οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
 ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον,
 ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῆ 225
 λαούς, ὑμέτερον δὲ ἕκαστου θυμὸν ἀέξω.
 τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω
 ἢ σαωθήτω· ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστὺς.
 ὅς δέ κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμπης
 Τρῶας ἐς ἵπποδάμους ἐρύσῃ, εἵξῃ δέ οἱ Αἴας, 230
 ἤμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἤμισυ δ' αὐτὸς
 ἔξω ἐγὼ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσσον ἐμοί περ.“
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρῖσαντες ἔβησαν,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
 νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο· 235
 νήπιοι, ἢ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 „ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφές, οὐκέτι νῶϊ
 ἔλπομαι αὐτῷ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.
 οὐ τι τόσον νέκνος περιδείδια Πατρόκλοιο, 240
 ὅς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνούς,
 ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια, μή τι πάθῃσιν,
 καὶ σῆ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
 Ἐκτωρ, ἡμῖν δ' αὐτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἣν τις ἀκούσῃ.“ 245
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἤρυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
 οἳ τε παρ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 δῆμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος 250

λαοῖς, ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 ἀργαλέον δέ μοι ἔστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
 ἠγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν.
 ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ
 Πάτροκλον Τρώησι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.“ 255

ὣς ἔφατ', ὃξὺ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δημοτῆτα·
 τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενεῆος
 Μηριόνης, ἀτάλαντος ἐνναλίῳ ἀνδρεϊφόντη.
 τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν οὐνόματ' εἶποι, 260
 ὅσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἠγείραν Ἀχαιῶν;

Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ.
 ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῆσι διυπετέος ποταμοῖο
 βέβρουχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 ἠιόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἀλὸς ἔξω, 265
 τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῆ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 λαμπρῆσιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν
 χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἠχθαιρε πάρος γε, 270
 ὄφρα ζωὸς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
 μίσησεν δ' ἄρα μιν δηίων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρώησιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὤρσεν ἑταίρους.

ὣσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς·
 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν 275
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔγχεσιν ἰέμενοί περ,
 ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο. μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
 μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὦκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 280
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συῖ εἵκελος ἀλκῆν

καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
 ῥηιδίως ἐκέδασσεν ἐλιξάμενος διὰ βήσας·
 ὧς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ, φαίδιμος Αἴας,
 ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας, 285
 οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 ἄστνυ πότι σφέτερον ἐρύειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 ἦ τοι τὸν Δήθιοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς
 Ἴππόθοος ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
 δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας, 290
 Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
 τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαῖξας δι' ὀμίλου,
 πληῆξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
 ἤρικε δ' ἵπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῆ, 295
 πληγεῖσ' ἔγχεϊ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ,
 ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
 αἱματόεις. τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμᾶζε
 κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε προηνῆς ἐπὶ νεκρῷ, 300
 τῆλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβώλακος, οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μιννυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἐπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 Ἐκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος 305
 τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίου μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν,
 Φωκῆων ὄχ' ἄριστον, ὅς ἐν κλειτῷ Πανοπῆι
 οἰκία ναιετάασκε πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάστων,
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
 αἰχμῆ χαλκείῃ παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχευ. 310
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱόν,

Ἴπποθόῳ περιβάντα μέσῃν κατὰ γαστέρα τύψεν,
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἤφυσ'. ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 315
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
 Ἄργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 Φόρκυν θ' Ἴππόθοόν τε, λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.

ἔνθα κεν αὐτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείῃσι δαμέντες, 320
 Ἄργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν
 κάρτει καὶ σθένει σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνείαν ὠτρυνε δέμας Περίφαντι εἰκῶς
 κήρυκ' Ἡπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώσ'. 325
 τῶ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 „Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
 Ἴλιον αἰπεινήν; ὥς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους,
 κάρτει τε σθένει τε πεποιστότας ἠνορέῃ τε
 πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας. 330
 ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσιν
 νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον οὐδὲ μάχεσθε.“

ὣς ἔφατ', Αἰνείας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω ἔσάντα ἰδῶν, μέγα δ' Ἴκτορα εἶπε βοήσας·
 „Ἴκτωρ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων, 335
 αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ', ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείῃσι δαμέντας.
 ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστάς,
 Ζῆν', ὑπάτον μήστωρα, μάχης ἐπιτάροθον εἶναι·
 τῶ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἷ γε ἔκηλοι 340
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνηῶτα.“

ὣς φάτο, καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.

ἔνθ' αὐτ' Αἰνείας Λειώκριτον οὔτασε δουρί,
 υἷον Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον. 345
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Λυκομήδης,
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἴππασίδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθειν, 350
 καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήιος Ἀστεροπαῖος,
 ἰθύσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
 ἀλλ' οὔ πως ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντῃ
 ἔστεῶτες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο. 355
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπῳχέτο πολλὰ κελεύων·
 οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγειν
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθῶν 360
 δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον
 νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
 καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτί γε μάχοντο,
 παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
 ἀλλήλοισι καθ' ὄμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν. 365
 ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός, οὐδέ κε φαίης
 οὔτε ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι οὔτε σελήνην·
 ἠέρι γὰρ κατέχοντο, μάχης ἐπὶ θ' ὅσσον ἄριστοι
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.
 οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ 370
 εὐκνηλοὶ πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' αὐγὴ
 ἠελίου ὄξεια, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
 γαίης οὐδ' ὄρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
 ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,

πολλὸν ἀφεस्ताότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον 375
 ἠέρι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ,
 ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὐ πω φῶτε πεπύσθην,
 ἀνέρε κυδαλίμῳ, Θρασυμήδης Ἀντίλοχός τε,
 Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
 ζῶν ἐνὶ πρώτῳ δμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι. 380
 τῷ δ' ἐπιοσσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων
 νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὧς ἐπετέλλετο Νέστωρ
 ὀτρύνων πολεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.

τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρειν
 ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἰδρῷ νωλεμές αἰεὶ 385
 γούνατά τε κνήμαί τε πόδες θ' ὑπένερθεν ἑκάστου
 χεῖρές τ' ὀφθαλμοὶ τε παλάσσετο μαρναμένοιιν
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
 ὧς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μέγαλοιο βοείην
 λαοῖσιν δώη τανύειν, μεθύουσαν ἀλοιφῇ· 390
 δεξάμενοι δ' ἄρα τοί γε διαστάντες τανύουσιν
 κυκλόσ', ἄφαρ δέ τε ἰκμᾶς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφή
 πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
 ὧς οἷ γ' ἐνθα καὶ ἐνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 ἔλκεον ἀμφοτέροισι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμός, 395
 Τρωσὶν μὲν ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 νῆας ἐπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρειν
 ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.

τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων 400
 ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. οὐδ' ἄρα πῶ τι
 ἤδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς·
 πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θεῶων,
 τείχει ὑπὸ Τρώων. τό μιν οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ
 τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχριμφθέντα πύλησιν, 405

ἄψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
 ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
 πολλάκι γὰρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
 ἢ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα·

δὴ τότε γ' οὐ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
 μήτηρ, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἑταῖρος. 411

οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
 νωλεμῆς ἐγχρίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.

ᾧδε δέ τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

„ᾧ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν ἐνκλεῆς ἀπονέεσθαι 415

νῆας ἐπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
 πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἶη,
 εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
 ἄστνυ πότι σφέτερον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.“

ᾧς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν· 420

„ᾧ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
 πάντας ὁμῶς, μὴ πῶ τις ἐρωεῖτω πολέμοιο.“

ᾧς ἄρα τις εἶπεςκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἐκάστου.

ᾧς οἱ μὲν μάραναντο, σιδήρειος δ' ὄρουμαγδὸς
 χάλκεον οὐρανὸν ἵκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο· 425

ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες
 κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα πνυθέσθην ἠνιόχοιο
 ἐν κονίησι πεσόντος ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο.

ἢ μὰν Αὐτομέδων Διώρεος ἄλκιμος υἱὸς
 πολλὰ μὲν ἄρ' μᾶστιγι θοῆ ἐπεμαίετο θείνων, 430

πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῆ·
 τῷ δ' οὔτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
 ἠθελέτην ἰέναι οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοῦς,
 ἀλλ' ὥς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἢ τ' ἐπὶ τύμβῳ
 ἀνέρος ἐστήκη τεθνηότος ἢ γυναικός, 435

ᾧς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,

οὔδεις ἐνισκίμπαντε καρῆατα· δάκρυα δέ σφιν
 θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν
 ἠνιόχοιο πόθῳ, θαλερὴ δ' ἐμιαίνετο χαίτη
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν. 440

μυρομένω δ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·
 „ἄ δειλῷ, τί σφῶι δόμεν Πηλῆι ἄνακτι
 θυητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε;
 ἢ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον; 445
 οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
 πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
 ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
 ἢ οὐχ ἄλλισ, ὡς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτῶς;
 σφῶιν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος ἠδ' ἐνὶ θυμῷ, 451
 ὄφρα καὶ Ἀὐτομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπι γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκωνται
 δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“ 455

ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠὺ·
 τῷ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην οὐδάσδε βαλόντε
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρωῶας καὶ Ἀχαιοῦς.
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἀὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 ἵπποις αἰσῶν, ὡς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας· 460
 ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπέκ Τρώων ὄρουμαγδοῦ,
 ῥεῖα δ' ἐπαῖξασκε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων.
 ἀλλ' οὐχ ἦρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·
 οὐ γὰρ πῶς ἦν οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ
 ἔγχει ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους. 465
 ὄψε δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἰδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἀλκιμέδων υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·

στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Ἀυτομέδοντα προσηύδα·
 „Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλήν
 ἐν στήθεσσιν ἔθηκε καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς; 470
 οἶον πρὸς Τρῶας μάχαι πρῶτῳ ἐν δμίλῳ
 μοῦνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἔκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.“

τὸν δ' αὐτ' Ἀυτομέδων προσέφη Διώρεος υἱός·
 „Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος 475
 ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,
 εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.“ 480

ὣς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἄρμ' ἐπορούσας
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἠνία λάξετο χερσίν,
 Ἀυτομέδων δ' ἀπόρουσε. νόησε δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ,
 αὐτίκα δ' Αἰνεΐαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·

„Αἰνεΐα Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 485
 ἵππω τῶδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἠνιόχοισι κακοῖσιν·
 τῶ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν, εἰ σὺ γε θυμῷ
 σῷ ἐθέλοις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶι
 τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηι.“ 490

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἐὺς πάις Ἀγχίσαο.
 τῶ δ' ἰθὺς βήτην βοέης εἰλυμένῳ ὤμους
 αὔησι στερεῆσι, πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος θεοειδῆς
 ἦισαν ἀμφοτέροισι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμὸς 495
 αὐτῶ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
 νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι
 αὐτίς ἀπ' Ἀυτομέδοντος. ὁ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ

ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας.
 αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον· 500
 „Ἀλκίμεδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππῳ,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεῖοντε μεταφρένω· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 Ἐκτορα Πριαμίδην μένεος στήσεσθαι οἶω,
 πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππῳ.
 νῶι κατακτείναντα, φοβῆσαι τε στίχας ἀνδρῶν 505
 Ἀργείων, ἢ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλοίη.“

ὣς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
 „Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε καὶ Μενέλαε,
 ἦ τοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ', οἷ περ ἄριστοι,
 ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν, 510
 νῶιν δὲ ζῳοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἡμαρ·
 τῆδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
 Ἐκτωρ Αἰνείας θ', οἱ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 ἦσῶ γὰρ καὶ ἐγὼ, τὰ δέ κεν Διὶ πάντα μελήσει.“ 515

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
 ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἶσατο χαλκός,
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
 ὣς δ' ὅτ' ἂν ὄξυν ἔχων πέλεκυν αἰζήσιος ἀνῆρ 520
 κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοῶς ἀγραύλοιο
 ἵνα τάμη διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπησιν,
 ὣς ἄρ' ὃ γε προθορῶν πέσεν ὑπτίος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
 νηδυίοισι μάλ' ὄξυ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
 Ἐκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ· 525
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκνυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρου μακρὸν
 οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
 ἔγχεος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.

καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὀρμηθήτην, 530

εἰ μὴ σφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,

οἷ ῥ' ἦλθον καθ' ὄμιλον ἑταίρου κικλήσκοντος.

τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὐτίς

Ἐκτωρ Αἰνείας τε ἰδὲ Χρομῖος θεοειδής,

Ἄρητον δὲ κατ' αὐθι λίπον δεδαῖγμένον ἦτορ 535

κείμενον. Αὐτομέδων δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι

τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα·

„ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος

κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερσίονά περ καταπεφνών.“

ὣς εἰπὼν ἐς δίφρον ἑλὼν ἕναρα βροτόεντα 540

θῆκ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθευ

αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδῶς.

ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερῇ ὑσμίνῃ

ἀργαλέῃ πολύδακρυς, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη

[οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς 545

ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.]

ἦύτε πορφυρέην ἴριν θνητοῖσι τανύσση

Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο

ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων

ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει, 550

ὥς ἢ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκᾶσασα ἔ αὐτήν

δύσειτ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.

πρῶτον δ' Ἀτρέος υἷον ἐποτρύνουσα προσηύδα,

ἰφθιμον Μενέλαον, ὁ γὰρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,

εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν· 555

„σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος

ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλλῆος ἀγανοῦ πιστὸν ἑταῖρον

τείχει ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν·

ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“

τὴν δ' αὐτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος· 560

„Φοῖνιξ, ἅττα γεραιὲ παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
τῷ κεν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανῶν ἐσεμάσσατο θυμόν.
ἄλλ' Ἐκτωρ πυρὸς αἶνόν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει 565
χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.“

ὣς φάτο, γήθησεν δὲ θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκεν,
καὶ οἱ μυΐης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνήκεν, 570
ἢ τε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
ἰσχανάα δακέειν, λαρόν δέ οἱ αἶμ' ἀνθρώπου·
τοίου μιν θάρσευς πλῆσε φρένας ἀμφιμελαίνας.
βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ἡετίωνος, 575
ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἐκτωρ
δήμου, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής·
τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος
αἰξάντα φόβουδε, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος 580
νεκρὸν ὑπέκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.

Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὠτρυνεν Ἀπόλλων
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
[τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων.] 585
„Ἐκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὅς τὸ πάρος γε
μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἷος αἰείρας
νεκρὸν ὑπέκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
ἔσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν υἱὸν Ἡετίωνος.“ 590

ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῶ.
καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν
μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν,
ἀστράψας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δὲ τίναξεν, 595
νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοῦς.

πρῶτος Πηνέλεως Βοιωτίας ἦρχε φόβοιο.

βλήτο γὰρ ὦμον δουρί, πρόσω τετραμμένος αἰεί,
ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρῖς
αἰχμῆ Πουλυδάμαντος· ὁ γὰρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθῶν. 600
Λήιτον αὖθ' Ἔκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶ,
υἷον Ἀλεκτρούνοσ μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῶ.
ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσιν.

Ἔκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήιτον ὀρμηθέντα 605

βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν·
ἐν καυλῶ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ, τοὶ δὲ βόησαν
Τρῶες. ὁ δ' Ἰδομενεὺς ἀκόντισε Δευκαλίδαο
δίφρω ἐφεσταότος· τοῦ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν,
αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἠνίοχόν τε, 610
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐνκτιμένης ἔπειτ' αὐτῶ —
πεξὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπῶν νέας ἀμφιελίσσας
ἤλυθε, καὶ κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
καὶ τῶ μὲν φάος ἤλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ, 615
αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο —
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
ᾧσε δόρυ προμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε.
καὶ τά γε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησιν 620
κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενεῖα προσηύδα·
„μάστιε νῦν, εἴως κε θοᾶς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·

γιγνώσκεις δὲ καὶ αὐτός, ὃ τ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.“

ὣς ἔφατ', Ἴδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
νῆας ἐπι γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ. 625

οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
„ὦ πόποι, ἤδη μὲν κε, καὶ ὅς μάλα νῆπιός ἐστιν,
γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει. 630

τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅς τις ἀφείη,
ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
ἡμῖν δ' αὐτῶς πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.

ἀλλ' ἄγετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ 635

χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,
οἳ πού δεῦρ' ὀρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

εἶη δ', ὅς τις ἑταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα 640

Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὐ μιν δίομαι οὐδὲ πεπύσθαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἳ φίλος ὦλεθ' ἑταῖρος.
ἀλλ' οὐ πῆ δύναμαι ιδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.

Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ θῦσαι ὑπ' ἠέρος νῆας Ἀχαιῶν, 645
ποιήσον δ' αἰθήρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι·
ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεὶ νύ τοι εὔαδεν οὕτως.“

ὣς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·
αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὁμίχλην,
ἠέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη. 650
καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·
„σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἴ κεν ἴδηαι
ζῶν ἐτ' Ἀντίλοχον μεγαθύμου Νέστορος νιόν,

ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφροσι θᾶσσον ἰόντα
εἰπεῖν, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἑταῖρος.“ 655

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
βῆ δ' ἰέναι, ὣς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' κε κάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
οἷ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαο ἐλέσθαι
πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων 660

ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον αἰσσοῦσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·

ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος 665
ἦιε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε, μή μιν Ἀχαιοὶ
ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηίοισι λίποιεν.

πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν·

„Αἴαντ' Ἀργείων ἠγήτορε Μηριόνη τε,
νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο 670

μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
πάντοσε παπταίνων ὣς τ' αἰετός, ὃν ῥά τέ φασιν
ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν, 675

ὃν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ
θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
ἔσσυτο καὶ τέ μιν ὦκα λαβῶν ἐξείλετο θυμόν.

ὣς τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαινω
πάντοσε δινείσθην πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων, 680
εἷ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶοντα ἴδοιτο.

τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
θαρσύνονθ' ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

„*Ἀντίλοχ*, εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὄφρα πύθῃαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὤφελλε γενέσθαι. 686

ἦδη μὲν σε καὶ αὐτὸν οἶομαι εἰσορόωντα
γιννώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὤριστος Ἀχαιῶν
Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690

ἀλλὰ σύ γ' αἰψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
εἰπεῖν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.“

ὣς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.
δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε, τῶ δέ οἱ ὄσσε 695
δακρυόφι πλησθεν, θαλερῇ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.

ἀλλ' οὐδ' ὣς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν,
βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρω
Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.

τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο 700
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα·

οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἦθελε θυμὸς
τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
ἀλλ' ὅ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν, 705

αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἦρωι βεβήκειν,
στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θέων, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
„κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῆσιν,
ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω
νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἔκτορι δίῳ.“ 710

οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἔων Τρώεσσι μάχοιτο.
ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 715

„πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεῆς ὦ Μενέλαε·
 ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὦκα
 νεκρὸν αἰείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὄπισθεν
 νῶι μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἑκτορι δίῳ,
 ἴσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ 720
 μίμνομεν ὄξυν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.“

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
 ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' Ἰαχε λαὸς ὄπισθεν
 Τρωικός, ὡς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιούς.
 ἴθυσαν δὲ κύνεσσιν ἐοικότες, οἳ τ' ἐπὶ κάρῳ 725
 βλημένῳ αἰίξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·

ἕως μὲν γάρ τε θεοῦσι διαρραῖσαι μεμαῶτες,
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται ἀλκὴ πεποιθώς,
 ἅψ τ' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ὣς Τρῶες εἴως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο 730
 νύσسونτες ξίφεσὶν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
 σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδέ τις ἔτλη
 πρόσσω αἰίξας περὶ νεκροῦ δηριάασθαι.

ὣς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο 735
 νῆας ἔπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
 ἄγριος ἤνυτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
 ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἴς ἀνέμοιο.
 ὣς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων 740
 ἀζηχῆς ὄρουμαγδὸς ἐπήιεν ἐρχομένοισιν·

οἳ δ', ὡς θ' ἠμίονοι κρατερόν μένος ἀμφιβαλόντες
 ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
 ἢ δοκὸν ἢ δόρυ μέγα νήιον· ἐν δέ τε θυμὸς
 τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῳ σπευδόντεσσιν· 745
 ὣς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. αὐτὰρ ὄπισθεν

Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥς τε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλήεις, πεδίιο διαπρύσιον τετυχηκῶς,
 ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 ἰσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησιν 750
 πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὥς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνεΐας τ' Ἀγκισιάδης καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
 τῶν δ', ὥς τε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἢ κολοιῶν, 755
 οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προῖδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὃ τε σμικρῆσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσι,
 ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἴκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφί τε τάφρον
 φευγόντων Δαναῶν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή. 761

 ΙΛΙΑΔΟΣ Σ.

ὀπλοποιΐα.

ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰδομένοιο,
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλῆι πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
 τὸν δ' εὔρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· 5
 „ὦ μοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 νηυσὶν ἐπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίιο;
 μὴ δὴ μοι τελέσῃσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῶ,
 ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καὶ μοι ἔειπεν

Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώντος ἐμεῖο 10
 χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.

ἢ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 σχέτλιος· ἢ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δήιον πῦρ
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἐκτορι ἴφι μάχεσθαι.“

εἶος ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγανοῦ Νέστορος υἱός 16

δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·

„ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἢ μάλα λυγρῆς
 πεύσειαι ἀγγελίης, ἢ μὴ ὄφελλε γενέσθαι.

κεῖται Πάτροκλος, νέκνος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται 20

γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἐκτωρ.“

ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.

ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν

χεύατο κακ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἤσχυνε πρόσωπον·

νεκταρέω δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη. 25

αὐτὸς δ' ἐν κονίησι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεῖς

κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἤσχυνε δαΐζων.

δμωαὶ δ', ἄς Ἀχιλεὺς ληίσσατο Πάτροκλός τε,

θυμόν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε

ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι 30

στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.

Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,

χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·

δεΐδιε γάρ, μὴ λαιμόν ἀπαμήσειε σιδήρῳ.

σμερδαλέον δ' ὤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ 35

ἠμένη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι

κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο,

πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἀλὸς Νηρηίδες ἦσαν.

[ἐνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε,

Νησαίη Σπειώ τε Θόη θ' Ἀλίη τε βοῶπις, 40

Κυμοθήη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια
 καὶ Μελίτη καὶ Ἰαιρα καὶ Ἀμφιθήη καὶ Ἀγανή,
 Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτή Γαλάτεια, 45
 Νημερτής τε καὶ Ἀψευδής καὶ Καλλιάνασσα·
 ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάναςσα,
 Μαῖρα καὶ Ὠρείθυια ἐνπλόκαμός τ' Ἀμάθεια,
 ἄλλαι θ', αἱ κατὰ βένθος ἄλως Νηρηίδες ἦσαν.]
 τῶν δὲ καὶ ἀργύφειον πλήτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι 50
 στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
 „κλῦτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' ἐν πᾶσαι
 εἶδεν ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῶ ἐνὶ κήδεα θυμῶ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσαριστοτόκεια,
 ἢ τ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε, 55
 ἔξοχον ἠρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γουνῶ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 Τρωσὶ μαχησόμενον, τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς
 οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηλήιον εἶσω. 60
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἠελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύνamai χραισμῆσαι ἰούσα.
 ἀλλ' εἰμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω,
 ὅττι μιν ἵκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.“
 ὣς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ 65
 δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
 ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερώ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλλῆα.
 τῶ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ, 70
 ὄξυ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο,

45

50

55

60

65

70

και ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 ἔξάνυδα, μὴ κεῦθε. τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 ἐκ Διός, ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὖχεο χεῖρας ἀνασχών, 75
 πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 σεῦ ἐπιδευομένους παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.“

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἧδος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἑταῖρος 80
 Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων,
 ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 δηώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα ιδέσθαι,
 καλὰ· τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἧματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῆ. 85
 αἶθ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλίησιν
 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
 νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
 παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξεται αὖτις
 οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἀνωγεν 90
 ζῶειν οὐδ' ἄνδρεςσι μετέμμεναι, αἶ' κε μὴ Ἐκτωρ
 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,
 Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίσῃ.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 „ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσειαι, οἷ' ἀγορεύεις· 95
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότμος ἐτοῖμος.“

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρω
 κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 ἔφθιτ', ἐμεῖο δ' ἔδησεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. 100
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος οὐδ' ἐτάροισιν

τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἐκτορι δίῳ,
 ἀλλ' ἤμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἐών, οἷος οὐ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 105
 ἐν πολέμῳ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνουές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὥς ἕρις ἕκ τε θεῶν ἕκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
 ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέξεται ἤνυτε καπνός· 110
 ὥς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη·
 νῦν δ' εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
 Ἐκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ 115
 Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
 ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι,
 ἀλλὰ ἔ μοῖρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης·
 ὥς καὶ ἐγών, εἰ δὴ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται, 120
 κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην
 καὶ τινα Τρωιάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων
 ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
 δάκρυ' ὁμορξαμένην ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
 γνοῖεν δ', ὥς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπανυμαι. 125
 μηδέ μ' ἔρυκε μάχης φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.“
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμα· οὐ κακὸν ἐστὶν
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσι ἐχονται, 130
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἐκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἔ φημι
 δηρὸν ἐπαγλαῖεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.

ἀλλὰ σὺ μὲν μὴ πω καταδύσειο μῶλον Ἄρηος,
 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι· 135
 ἤῳθεν γὰρ νεῦμαι ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.“

ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς εἴηος,
 καὶ στρεφθεῖς ἀλίησι κασιγνήτησι μετηύδα·
 „ὕμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον 140
 ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δῶματα πατρὸς
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἶ κ' ἐθέλησιν
 νίει ἔμῳ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.“

ὣς ἔφαθ', αἶ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης ἀντίκ' ἔδυσαν.
 ἢ δ' αὖτ' Οὐλυμπόνδε θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 146
 ἦεν, ὄφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνεΐκαι.

τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο. 150

οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὐτίς γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι
 Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάις, φλογὶ εἵκελος ἀλκὴν.
 τρὶς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἐκτωρ
 ἐλκόμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρώεσσι δμόκλα· 156

τρὶς δὲ δὺ Αἴαντες, θοῦρον ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
 νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν. ὁ δ' ἔμπεδον, ἀλκὴ πεποιδώς,
 ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 στάσκε μέγα ἰάχων, ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160
 ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὐ τι λέοντ' αἶθωνα δύνανται
 ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεςθαι,
 ὡς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
 Ἐκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.

καί νύ κεν εἴρουσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος, 165
 εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδῆνεμος ὦκέα Ἴρις
 ἄγγελος ἦλθε θεούσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
 κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὄρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν, 170
 Πατρόκλω ἐπάμυνον, οὗ εἴνεκα φύλοπις αἰνῆ
 ἔστηκε πρὸ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
 οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
 οἱ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ 175
 ἐλκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ εἰ θυμὸς ἀνώγει
 πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
 ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω
 Πάτροκλον Τρώησι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
 σοὶ λῶβη, αἶ κέν τι νέκυς ἠσχυμμένος ἔλθῃ.“ 180
 τὴν δ' ἠμείβεται ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Ἴρι θεά, τίς γὰρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκεν;“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὦκέα Ἴρις·
 „Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
 οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος 185
 ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπὸν ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
 μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
 πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι· 190
 στεῦτο γὰρ Ἥφαιστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
 ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
 εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὃ γ', ἔλπομ', ἐνὶ πρῶτοισιν δμιλεῖ
 ἔγχεϊ δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.“ 195

τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὦκέα Ἴρις·
 „εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὃ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 ἀλλ' αὖτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,
 αἵ κέ σ' ὑποδείσαντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν 200
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.“

ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὦκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο διίφιλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων 205
 χρύσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανόωσαν.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δήιοι ἀμφιμάχωνται·
 οἱ δὲ πανημέριοι στυγερῶ κρίνονται Ἄρηι
 ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι 210
 πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
 γίγνεται αἰσσοῦσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
 αἵ κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἵκωνται·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανεν.
 στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
 μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφειμήν. 216
 ἔνθα στὰς ἦυσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 φθέγγεσθ'· ἀτὰρ Τρώεσσι ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
 ἄστνυ περιπλομένων δηίων ὑπο θυμοραϊστέων, 220
 ὥς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένητ' Αἰακίδαο.

οἱ δ' ὡς οὖν ἄιον ὅπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
 ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσουντο γὰρ ἄλγεα θυμῶ.
 ἠνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ 225
 δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος,

δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς,
 τρὶς δὲ κυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
 ἔνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι 230
 ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπέκ βελέων ἐρύσαντες
 κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς
 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πιστὸν ἑταῖρον 235
 κείμενον ἐν φέρτρῳ δεδαῖγμένον ὀξεί χαλκῷ.
 τὸν δ' ἦ τοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 εἰς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
 Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι· 240
 Ἥλιος μὲν ἔδν, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 εἰς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο πάρος δόρποιο μέδεσθαι. 245
 ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένηετ', οὐδέ τις ἔτλη
 ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 Πανθοῖδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. 250
 Ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰῆ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχει πολλὸν ἐνίκα.
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε
 ἄστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν 255
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δῖω,

τόφρα δὲ ῥηίτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί·
 χαίρεσκον γὰρ ἐγὼ γε θεῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας. 260

νῦν δ' αἰνῶς δειδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 οἶος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
 μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέροι μένος Ἄρηος δατέονται,
 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἠδὲ γυναικῶν. 265

ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστν, πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.
 νῦν μὲν νῦξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
 ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
 αὔριον ὀρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὔ νύ τις αὐτὸν
 γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν, 270

ὅς κε φύγη, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρώων· αἶ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὔατος ὧδε γένοιτο.
 εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα κηδόμενοί περ,
 νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν, ἄστν δὲ πύργοι
 ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι 275
 μακρὰι ἐύξεστοι ἐξευγμένοι εἰρύσσονται·

πρῶι δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 στησόμεθ' ἄμ πύργους. τῷ δ' ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλησιν
 ἐλθῶν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι·

ἄψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280
 παντοίου δρόμου ἄση ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων·
 εἶσω δ' οὔ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
 οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·
 „Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
 ὅς κέλεαι κατὰ ἄστν ἀλήμεναι αὐτίς ἰόντας. 286

ἦ οὔ πω κεκόρησθε ἐελμένοι ἐνδοθι πύργων;
 πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι

πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
 νῦν δὲ δὴ ἔξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά, 290
 πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
 κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 νῦν δ', ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω
 κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσί, θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
 νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ· 295
 οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
 Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, 300
 συλλέξας λαοῖσι δότῳ καταδημοβορῆσαι·
 τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἢ περ Ἀχαιοὺς.
 πρῶι δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 εἰ δ' ἔτεδον παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς, 305
 ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλησι, τῷ ἔσβεται. οὐ μιν ἐγὼ γε
 φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 στήσομαι, ἢ κε φέρησι μέγα κράτος, ἢ κε φεροίμην.
 ξυνὸς ἐννάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα.“
 ὣς ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν 310
 νήπιοι· ἐκ γὰρ σφραων φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ἔκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
 Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις, ὅς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
 δόρπον ἔπειθ' εἴλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες. 315
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινούῃ ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
 πυκνὰ μάλα στενάχων ὡς τε λῖς ἠυγένειος,
 ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἀρπάσῃ ἀνῆρ

ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθῶν, 320
 πολλὰ δέ τ' ἄγχε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνη' ἐρευνῶν,
 εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἶρεϊ·
 ὧς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
 „ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἐκβαλον ἤματι κείνῳ,
 θαρσύνων ἦρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισιν· 325
 φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντα λαχόντα τε ληίδος αἴσαν.
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
 ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα 330
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
 νῦν δ', ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἰμ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὐ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἐκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σοῖο φονῆος· 335
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὐτως,
 ἀμφὶ δὲ σὲ Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
 κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἡμέατα δάκρυ χέουσαι, 340
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῶ,
 πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.“
 ὧς εἰπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα. 345
 οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῶ,
 καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ, 350

ἐν δ' ὠτειλὰς πλήσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο.
 ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρει λευκῶ.

παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχύν ἀμφ' Ἀχιλῆα
 Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες· 355

[Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
 „ἔπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρην,
 ἀνστήσασ' Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖο
 ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρην· 360
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.

καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέεσσαι,
 ὅς περ θνητὸς τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·
 πῶς δὴ ἐγὼ γ', ἣ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,
 ἀμφοτέρον, γενεῇ τε καὶ οὔνεκα σὴ παράκοιτις 365
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;“

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·]
 Ἡφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν, 370
 χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
 τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶοντα ἐλισσόμενον περὶ φύσας,
 σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ εἴκοσι πάντας ἔτευχεν
 ἐστάμεναι περὶ τοῖχον ἐυσταθέος μεγάροιο·
 χρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστῳ πνυθμένι θῆκεν, 375
 ὄφρα οἱ αὐτόματι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα
 ἦδ' αὐτίς πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ιδέσθαι.
 οἱ δ' ἦ τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔατα δ' οὐ πω
 δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.
 ὄφρ' ὃ γε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδυίησι πραπίδεσσι, 380
 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα.

τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
 καλή, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ 385
 αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
 ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω.“

ὣς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
 τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
 καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θροῆνυς ποσὶν ἦεν· 390
 κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην εἶπέ τε μῦθον·
 „Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.“
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 „ἦ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
 ἦ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα 395
 μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἦ μ' ἐθέλησεν
 κρύψαι χολὸν ἔοντα· τότε ἂν πάθον ἄλγεα θυμῶ,
 εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψορροῦ Ὠκεανοῖο.

τῆσι παρ' εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλὰ, 400
 πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλικας κάλυκας τε καὶ ὄρμους,
 ἐν σπῆι γλαφυρῶ, περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
 ἀφρῶ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
 ἦδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἶ με σάωσαν. 405
 ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῶ με μάλα χρεῶ
 πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήια καλά,
 ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὄπλα τε πάντα.“
 ἦ καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἶητον ἀνέστη 410
 χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥώοντο ἀραιαί.
 φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὄπλα τε πάντα

λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτο·
σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα· 415

δῦ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι
χρῦσαι, ζωῆσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.

τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδῆ
καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν. 420

αἱ μὲν ὑπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔρρων
πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἴζε φαινοῦ,
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χεῖρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις. 425
αὔδα, ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
„Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
τοσσάδ' ἐνὶ φρεσίν ἦσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ, 430
ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν
πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῶ
κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν· 435
νῖον ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
ἔξοχον ἠρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γουνῶ ἀλωῆς,
νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
Τρωσὶ μαχησόμενον, τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτὶς 440
οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήιον εἴσω.
ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἠελίοιο,
ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.

κούρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων. 445

ἦ τοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν εἴϊλεον, οὐδὲ θύραζε
εἴων ἐξιέναι. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες

Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον·
ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμῦναι, 450

αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἄ τεύχεα ἔσσειεν,
πέμπε δέ μιν πολεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσειεν.

πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν·
καὶ νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων

πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν 455
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν.

τούνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλησθα
υἱεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν

καὶ καλὰς κνημίδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
καὶ θώρηχ'· ὁ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος 460

Τρῶσι δαμείς. ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.“

τὴν δ' ἠμείβεται ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
„θάρσει· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.

αἶ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι, 465

ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσειται, οἷά τις αὐτε
ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδῃται.“

ὧς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,
τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.

φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἴικοσι πᾶσαι ἐφύσων, 470
παντοίην εὐπρηστον αὐτμὴν ἔξανιεῖσαι,

ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,
ὅπως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.

χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε

καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
 θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ, χειρὶ
 ῥαιστῆρα κρατερήν, ἑτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.

ποίει δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν
 τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἄργύρεον τελαμῶνα. 480
 πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίησι πραπίδεσσιν.

ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσας,
 ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἔστεφάνωται,
 Πληιάδας θ' Ἰάδας τε τό τε σθένος Ὠρίωνος 486
 ἄρκτου θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
 ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
 οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

ἐν δὲ δύο ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων 490
 καλὰς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπῖναι τε,
 νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπο λαμπομενάων
 ἠγίνεον ἀνὰ ἄστνυ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὄρωρειν,
 κοῦροι δ' ὄρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοήν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες 495
 ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη.
 λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
 ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνεΐκεον εἵνεκα ποινηῆς
 ἀνδρὸς ἀποκταμένου· ὁ μὲν εὐχέτο πάντ' ἀποδοῦναι,
 δήμῳ πιφάυσκων, ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι· 500
 ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἴστορι πείραθ' ἐλέσθαι.
 λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπνυον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
 κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυνον· οἱ δὲ γέροντες
 εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ,
 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων· 505

τοῖσιν ἔπειτ' ἤισσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δικάζον.

κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύω χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἶποι.

τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύω στρατοὶ εἶατο λαῶν
τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δέ σφισιν ἦνδανε βουλή,
ἢ διαπραθέειν ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι, 511

κτῆσιν ὄσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργεν·
οἱ δ' οὐ πω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσονται.

τεῖχος μὲν ὃ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
θύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας· 515

οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἶματα ἔσθην,

καλῶ καὶ μεγάλῳ, σὺν τεύχεσιν, ὣς τε θεῶ περ,
ἀμφὶς ἀριζήλῳ· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζουρες ἦσαν.

οἱ δ' ὅτε δὴ ὃ' ἴκανον, ὅθι σφίσι εἶκε λοχῆσαι, 520
ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,

ἐνθ' ἄρα τοί γ' ἴζοντ' εἰλυμένοι αἰθοπι χαλκῷ.

τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἶατο λαῶν
δέγμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἔλικας βοῦς.

οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἔποντο νομῆες 525
τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.

οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πάεα καλὰ
ἀργεννῶν οἴων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτηῆρας.

οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν
εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, ἀντίκ' ἐφ' ἵππων 531

βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἴκοντο.

στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.

ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κῆρ
ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον, 536

ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·
εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν.
ὤμίλευν δ' ὣς τε ζωοὶ βροτοὶ ἠδὲ μάχοντο,
νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυον κατατεθνηῶτας. 540

ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πείειραν ἄρουραν,
εὐρεΐαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
οἱ δ' ὁπότε στρέψαντες ἰκοίατο τέλσον ἀρούρης,
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου 545
δόσκεν ἀνὴρ ἐπιῶν· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὕγμους,
ἰέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι.

ἠ δὲ μελαίνετ' ὀπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐώκειν
χρυσείη περ εὐῶσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο.

ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήιον· ἔνθα δ' ἔριθοι 550
ἦμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὕγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἔλλεδανοῖσι δέοντο.

τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὀπισθεν
παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες, 555
ἀσπερχές πάρεχον.

βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὕγμου γηθόσυνος κῆρ.
κῆρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυῖ δαῖτα πένοντο,
βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
δειπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφιστα πολλὰ πάλυνον. 560

ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν
καλὴν χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρους ἦσαν,
ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρέησιν.
ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσειν
κασσιτέρου· μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν, 565
τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγώωεν ἀλωήν.
παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠίθιοι ἀταλὰ φρονέοντες

πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
 τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάις φόρμιγγι λιγείῃ
 ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν 570
 λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσουντες ἀμαρτῆ
 μολπῆ τ' ἰνυμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχματο κασσιτέρου τε,
 μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε 575
 παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
 χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσιν
 τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
 ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμυκῶς 580
 ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί.

τῶ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοείην
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσειτον, οἱ δὲ νομῆες
 αὐτως ἐνδίεςαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες·
 οἱ δ' ἦ τοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων, 585
 ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγυὺς ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο.

ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἴων ἀργεννάων,
 σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.

[ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις 590
 τῶ Ἴκελον, οἶόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ εὐρείῃ
 Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
 ἐνθα μὲν ἠίδεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
 ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῶ χειρὰς ἔχοντες.
 τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας 595
 εἶατ' ἐνννήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
 καὶ ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
 εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.

οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσιν
 ρεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμησιν
 ἐζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ κε θέησιν· 601

ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν.
 πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὄμιλος
 τερόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
 φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς 605
 μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνεον κατὰ μέσσους.]

ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο
 ἄντυγα παρ πνυάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαινότερον πυρὸς αὐγῆς, 610
 τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἤκεν,
 τεῦξε δέ οἱ κνημίδας ἕανοῦ κασσιτέροιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὄπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἰείρας. 615
 ἣ δ' ἴρηξ ὡς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος
 τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἥφαιστοιο φέρουσα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

Μήνιδος ἀπόρρησις.

Ἦως μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
 ὤρονυθ', ἴν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 ἣ δ' ἐς νῆας ἵκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὄν φίλον υἷον
 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 5

μύρονθ'. ἢ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δια θεάων,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ
 κεῖσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
 τύνη δ' Ἑφαιστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο 10
 καλὰ μάλ', οἷ' οὐ πῶ τις ἀνὴρ ὅμοισι φόρησεν.“

ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
 ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 15
 ὡς εἶδ', ὡς μιν μᾶλλον ἔδν χόλος, ἐν δέ οἱ ὅσσε
 δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡς εἰ σέλας ἐξεφάανθεν·
 τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσω,
 αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 20
 „μητέρ ἐμή, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρην, οἷ' ἐπιεικὲς
 ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
 νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μή μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἷον
 μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλᾶς 25
 εὐλᾶς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν —
 ἐκ δ' αἰὼν πέφαται — κατὰ δὲ χροῖα πάντα σαπήη.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα·
 „τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκέμεν ἄγρια φῦλα, 30
 μυῖας, αἷ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν·
 ἦν περ γὰρ κῆταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
 αἰεὶ τῷδ' ἔσται χροῖς ἔμπεδος ἢ καὶ ἀρείων.
 ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοῦς,
 μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν 35
 αἰψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκήν.“

ὥς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσῆς ἐνήκεν,
 Πατρόκλῳ δ' αὐτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
 στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χροῶς ἔμπεδος εἶη.

αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεὺς 40
 σμερδαλέα ἰάχων, ὤρσεν δ' ἦρωας Ἀχαιοὺς.

καί ῥ' οἷ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 οἷ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήια νηῶν

καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες,

καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορῆν ἴσαν, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς 45
 ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς.

τῷ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρσος θεράποντε,

Τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,

ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ·

καδ δὲ μετὰ πρώτη ἀγορῇ ἴζοντο κιόντες. 50

αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ

οὔτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,

τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 55

„Ἄτρεΐδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον

ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ ἀχνυμένω κῆρ

θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης;

τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῶ

ἤματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας· 60

τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὔδας

δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.

Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἶω.

ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ, 65

θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ·

νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρῆ

ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 ὄτρυνον πολεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθῶν, 70
 αἶ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλὰ τιν' οἶω
 ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησιν
 δηίου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.“

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρησαν ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος. 75

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 [αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·]
 „ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
 ἔστεῶτος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν
 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἔόντι. 80

ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὀμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
 ἢ εἶποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἔων ἀγορητής.
 Πηλεΐδη μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἳ ἄλλοι
 σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.

πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον, 85
 καὶ τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιός εἰμι,
 ἀλλὰ Ζεὺς καὶ μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις ἔρινύς,
 οἳ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην
 ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. 90

πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἄᾶται,
 οὐλομένη· τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
 πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἢ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησεν.
 καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο, τὸν περ ἄριστον 95
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
 Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνης ἀπάτησεν
 ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἑρακληείην

Ἄλκμήνη τέξεσθαι εὐστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 ἦ τοι ὄ γ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν· 100
 „κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θείαιναι,
 ὄφρ' εἶπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει.
 σήμερον ἄνδρα φώσδε μογοστόκος εἰλείθυια
 ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἳ θ' αἵματος ἐξ ἔμευ εἰσίν.“ 105
 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη
 „ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
 εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὅμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερόν ὄρκον,
 ἦ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
 ὃς κεν ἐπ' ἡματι τῶδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
 τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματος εἰσι γενέθλης.“
 ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὐ τι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 ἀλλ' ὅμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Ἥρη δ' αἰξάσα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
 καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαικόν, ἐνθ' ἄρα ἤδη 115
 ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηιάδαο.
 ἦ δ' ἐκύει φίλον υἷόν, ὃ δ' ἔβδομος ἐστήκει μείς·
 ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φώσδε καὶ ἠλιτόμηνον ἔόντα,
 Ἄλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' εἰλειθυίας.
 αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα Δία Κρονίωνα προσηύδα· 120
 „Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
 ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλός, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρυσθεὺς Σθενέλοιο πάϊς Περσηιάδαο,
 σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.“
 ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὄξυ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν. 125
 αὐτίκα δ' εἶλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο
 χωόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὤμοσε καρτερόν ὄρκον
 μή ποτ' ἐς Οὐλύμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 αὐτὶς ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἢ πάντας ἄᾶται.

ὣς εἰπὼν ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος 130

χειρὶ περιστρέψας, τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.

τὴν αἰεὶ στενάχεσχ', ὅθ' ἐὼν φίλον υἷον ὀρώτο

ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.

ὣς καὶ ἐγὼν, ὅτε δὴ αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ

'Αργείους ὀλέκεσκεν ἐπὶ προμνηῆσι νέεσσιν, 135

οὐ δυνάμην λελαθέσθ' ἄτης, ἧ̄ πρῶτον ἀάσθην.

ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην καὶ μεν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,

ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·

ἀλλ' ὄρσευ πολεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.

δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν, ὅσσα τοι ἐλθῶν 140

χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.

εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ Ἴκτωρος·

δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες

οἴσουσ', ὄφρα ἴδῃαι, ὅ τοι μενοεικέα δώσω.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

„Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, 146

δῶρα μὲν, αἶ κ' ἐθέλησθα, παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικές,

ἧ̄ τ' ἐχέμεν· πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης

αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας

οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον· 150

[ὣς κέ τις αὖτ' Ἀχιλλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδῃται

ἔγχει χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας,

ὣδὲ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.]“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

„μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοεΐκελ' Ἀχιλλεῦ, 155

νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον νῆας Ἀχαιῶν

Τρωσὶ μαχησομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται

φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον δμιλήσῃ φάλαγγες

ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·

ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοῦς 160

σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι·
 εἴ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
 ἀλλὰ τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει 165
 δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
 ὅς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζῃ,
 θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα
 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. 170
 ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὄπλεσθαι, τὰ δὲ δῶρα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορῆν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.
 ὀμνυέτω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς, 175
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
 [ἢ θέμις ἐστίν, ἀναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν·]
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσίν ἴλαος ἔστω.
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
 πιείρη, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχησθα· 180
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
 ἔσσειαι· οὐ μὲν γὰρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
 ἀνδρ' ἀπαρέσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „χαίρω σεῦ, Λαερτιάδῃ, τὸν μῦθον ἀκούσας· 185
 ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας.
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
 οὐδ' ἐπιорκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μιμνέτω αὐτόθι τεῖος ἐπειγόμενός περ Ἄρηος,
 μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα 190
 ἐκ κλισίῃς ἔλθῃσι καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.

σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω·
 κρινάμενος κούρητας ἀριστηῆας Παναχαιῶν
 δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλλῆι
 χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας. 195
 Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 κάπρον ἐτοιμασάτω, ταμέειν Διὶ τ' Ἡελίῳ τε.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι, 200
 ὁππότε τις μεταπασωλὴ πολέμοιο γένηται
 καὶ μένος οὐ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσιν ἐμοῖσιν.
 νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαῖγμένοι, οὓς ἐδάμασσεν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν,
 ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὸν ὀτρύνετον. ἦ τ' ἂν ἐγὼ γε 205
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν νῆας Ἀχαιῶν
 νήστιας ἀκμήνους, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην.
 πρὶν δ' οὐ πως ἂν ἐμοί γε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰεῖη
 οὐ πόσις οὐδὲ βρωσις, ἑταίρου τεθνηῶτος, 210
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαῖγμένος ὀξεί χαλκῷ
 κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 μύρονται· τό μοι οὐ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 215
 „ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
 ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
 πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
 τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν. 220
 αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
 ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,

ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνησι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 γαστέρι δ' οὐ πως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιοῦς· 225
 λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
 πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
 ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνησιν,
 νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας·
 ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται, 230
 μεμνησθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμῆς αἰεὶ,
 ἔσσάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
 λαῶν ὄτρυντὸν ποτιδέγμενος ἰσχανάσθω·
 ἦδε γὰρ ὄτρυντὸς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται 235
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὀρμηθέντες
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα·
 ἧ καὶ Νέστορος υἱᾶς ὀπάσσατο κυδαλίμοιο
 Φυλεΐδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
 καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον. 240
 βᾶν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην τετέλεστό τε ἔργον·
 ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς οἱ ὑπέστη,
 αἰθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
 ἕκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας 245
 ἑπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηίδα καλλιπάρηον.
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῶ ἑναλίγκιος αὐδὴν 250
 κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἧ οἱ παρ' ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,

κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχῶν
 εὐχέτο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ 255
 Ἄργεῖοι κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.

εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 „ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
 γῆ τε καὶ ἠέλιος καὶ ἔρινύες, αἶθ' ὑπὸ γαῖαν
 ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση, 260
 μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηίδι χεῖρ' ἐπένεικα,
 οὔτ' εὐνήσ προφασιν κεχρημένος οὔτε τευ ἄλλου·
 ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῆσιν.
 εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὅ τέ σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσας.“

ἦ καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεί χαλκῶ· 266
 τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἀλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
 ῥῖψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἀνστάς Ἄργεῖοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
 „Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεςσι διδοῖσθα. 270
 οὐκ ἂν δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν
 Ἄτρεΐδης ὤρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρην
 ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθι Ζεὺς
 ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.“ 275

ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορῆν αἰψηρήν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
 δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
 καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας,
 ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί. 281

Βρισηῖς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
 ὡς ἶδε Πάτροκλον δεδαῖγμένον ὀξεί χαλκῶ,
 ἀμφ' αὐτῶ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσεν

στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρὴν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα. 285
εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν·

„Πάτροκλέ μοι δειλῆ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰούσα,
νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
ἄψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ. 290
ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαιγμένον ὄξει χαλκῷ,
τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,
κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.
οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος, 296
κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν δ' ἐνὶ νηυσὶν
ἔς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.
τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηῶτα, μείλιχον αἰεὶ.“ 300

ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάστη.
αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
λίσσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων·
„λίσσομαι, εἴ τις ἐμοί γε φίλων ἐπιπείθεθ' ἐταίρων, 305
μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει.
δύντα δ' ἔς ἠέλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης.“

ὥς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
δοιῶ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς, 310
Νέστωρ Ἰδομενεύς τε γέρων θ' ἰππηλάτα Φοῖνιξ,
τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
τέρπετο πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε·

„ἦ ῥά νύ μοί ποτε καὶ σύ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἐταίρων,

αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας 316
 αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὁπότε σπερχοῖατ' Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρον Ἄρηα.
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαῖγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων, 320
 σῆ ποθῆ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
 ὅς που νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρον εἴβει
 χήτει τοιοῦδ' υἱός· ὁ δ' ἄλλοδαπῶ ἐνὶ δήμῳ
 εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω· 325
 ἦε τόν, ὅς Σκύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός,
 [εἴ που ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.]
 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπειν
 οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἵπποβότοιο
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι, 330
 ὡς ἂν μοι τὸν παῖδα θοῆ ἐνὶ νηὶ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις καὶ οἱ δείξειας ἕκαστα,
 κτῆσιν ἐμήν, δμῶάς τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα.
 ἦδη γὰρ Πηλῆά γ' ὀίομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 τεθνάμεν, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζῶοντ' ἀκάχησθαι 335
 γήραϊ τε στυγερῶ καὶ ἐμήν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθεται.“

ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι, τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
 μυρομένους δ' ἄρα τούς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων, 340
 αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποιχέαι ἀνδρὸς ἐῆος.
 ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
 κεῖνος ὅ γε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων
 ἦσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι 345
 οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὁ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.

ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
στάξον ἐνὶ στήθεσς, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.“

ὣς εἰπὼν ὠτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
ἢ δ' ἄρπη εἰκνῖα τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ 350

οὐρανοῦ ἐκκατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἢ δ' Ἀχιλλῆι
νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκηται,
αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ 355
ῥῆγετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.

ὣς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται
ψυχραί, ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέας,
ὣς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανόωσαι 360
νηῶν ἐκφορέοντο καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι

θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.
αἴγλη δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.

[τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τὼ δὲ οἱ ὄσσε 365
λαμπέσθην ὡς εἴ τε πυρὸς σέλας, ἐν δὲ οἱ ἦτορ
δῦν' ἄχος ἀτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
δύσετο δῶρα θεοῦ, τὰ οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.]

κνημιῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας· 370

δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι· ἔδυνεν.

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
εἴλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἠύτε μῆνης.
ὣς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήη 375

καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφιν
σταθμῶ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι

πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανεν
 καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας 380
 κρατὶ θέτο βριαρήν· ἢ δ' ἀστῆρ ὡς ἀπέλαμπεν
 ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεύοντο δ' ἔθειραι
 χρύσειαι, ἄς Ἥφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 πειρήθη δ' ἔο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἰ οἷ ἔφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα· 385
 τῷ δ' εὖτε πτερὰ γίγνεται, ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
 ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώιον ἐσπάσατ' ἔγχος
 βροῦθ' ἄνευ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλιν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων 390
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 ἵππους δ' Ἀὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
 ζεύγνυον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινοῦς
 γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἠνία τεῖναν ὀπίσσω
 κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὁ δὲ μάστιγα φαεινὴν 395
 χειρὶ λαβῶν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιν ἀνόρουσεν
 Ἀὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς
 τεύχεσι παμφαίνων ὡς τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
 σμερδαλέου δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
 „Ἐάνθε τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἠνιοχῆα
 ἄψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἐῷμεν πολέμοιο,
 μηδ' ὡς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.“
 τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφι προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
 Ἐάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρῆατι, πᾶσα δὲ χαίτη 405
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὔδας ἵκανεν·
 αὐδῆεντα δ' ἔθηκε θεά, λευκώλενος Ἥρη·
 „καὶ λίνην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·

ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
 αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή. 410
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
 Τρῶες ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὄριστος, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 νῶι δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θεόιμεν, 415
 ἣν περ ἔλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῶ
 μόρσιμόν ἐστι θεῶ τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.“

ὣς ἄρα φωνήσαντος ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἔάνθ' ε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χροή. 420
 εὔ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.“
 ἦ ῥα καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

ΙΛΙΑΔΟΣ Υ.

Θεομαχία.

ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
 ἀμφὶ σέ, Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί,
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῶ πεδίοιο·
 Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
 κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἢ δ' ἄρα πάντῃ 5
 φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
 οὔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
 οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἶ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.

ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο 10
 ξεστῆς αἰθούσῃσιν ἐνίζανον, ἄς Διὶ πατρὶ
 Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι.

ὥς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' ἐνοσίχθων
 νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἄλως ἦλθε μετ' αὐτούς,
 ἶξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν· 15
 „τίπτ' αὐτ', ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσας;
 ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
 τῶν γὰρ νῦν ἀγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηεν.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „ἔγνωσ, ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν, 20
 ὧν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
 ἤμενος, ἐνθ' ὀρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἴκησθε μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
 ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπῃ νόος ἐστὶν ἐκάστου. 25
 εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
 οὐδὲ μίνυνθ' ἔξουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.

καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὄρῶντες·
 νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἑταίρου χάεται αἰνῶς,
 δεῖδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.“ 30

ὥς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίστατον ἔγειρεν.
 βὰν δ' ἴμεναι πολεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
 Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος ἠδ' ἔριούνης
 Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμησι κέκασται· 35

Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένει βλεμεαίνων
 χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἀραιαί·
 ἐς δὲ Τρώας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 Λητώ τε Ξάνθος τε φιλομμειδῆς τ' Ἀφροδίτη. 40

εἴως μὲν ὃ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 τεῖος Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
 δειδιότας, ὅθ' ὄρῳτο ποδώκεα Πηλεΐωνα 45
 τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῶ ἴσον Ἄρηι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὄμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσσόος, αὔε δ' Ἀθήνη,
 στᾶσ' ὅτε μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός,
 ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν αὐτεῖ· 50
 αὔε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῆ λαίλαπι ἴσος,
 ὄξυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
 ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνη.
 ὣς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
 σύμβalon, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεΐαν. 55
 δεινὸν δὲ βρόντησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
 γαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
 πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπίδακος Ἰδης 60
 καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
 ἔδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀιδωνεύς,
 δείσας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἰαχε, μὴ οἱ ὑπερθεν
 γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
 σμερδαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ. 65
 τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 ἦ τοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
 ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
 ἄντα δ' ἐνναλίιοι θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἥρη δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδεινῆ 70
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη ἑκάτοιο·

Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς,
 ἅντα δ' ἄρ' Ἑφαιστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
 ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

ὣς οἱ μὲν θεοὶ ἅντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 75
 Ἐκτορος ἅντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὄμιλον
 Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστά ἐ θυμὸς ἀνώγειν
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.

Αἰνεΐαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὤρσεν Ἀπόλλων
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἠΰ· 80

νίει δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἶσατο φωνήν·
 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·

„Αἰνεΐα Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
 ἄς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο οἴνοποτάζων,
 Πηλεΐδεω Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;“ 85

τὸν δ' αὐτ' Αἰνεΐας ἀπαμειβόμενος προσέειπεν·
 „Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;

οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
 στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν 90

ἐξ Ἰδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησιν,
 πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα.

ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
 ἦ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος ἠδὲ κέλευεν 95

ἔγχει χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.

τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·

αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν, ὅς λοιγὸν ἀμύνει.

καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
 πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν. εἰ δὲ θεός περ 100

ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὐ με μάλα ῥέα

νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὔχεται εἶναι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 „ἦρως, ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτησιν
 εὖχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης 105
 ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χειρίονος ἐκ θεοῦ ἐστίν·
 ἢ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἢ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος.
 ἀλλ' ἰθύς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
 λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῆ.“

ὣς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν, 110
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῶ.
 οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαιο πάϊς λευκώλενον Ἥρην
 ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 ἢ δ' ἄμυδις στήσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 „φράζεσθον δὴ σφῶι, Ποσειδάον καὶ Ἀθήνη, 115
 ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 Αἰνεΐας ὄδ' ἔβη κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῶ
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτροπῶμεν ὀπίσσω
 αὐτόθεν· ἢ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλλῆι 120
 παρσταίη, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῶ
 δευέσθω, ἵνα εἰδῆ, ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
 ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμῶλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
 Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηιοτήτα.
 πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες 125
 τῆσδε μάχης, ἵνα μὴ τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσιν
 σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἄσσα οἳ αἶσα
 γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὀμφῆς,
 δείσεται ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ 130
 ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.“
 τὴν δ' ἠμείβεται ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 „Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χροή.

οὐκ ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι
 [ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρτεροί εἰμεν·] 135
 ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
 ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει.
 εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
 αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὄρεϊται 140
 φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας οἴω
 ἄψ ἴμεν Οὐλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὀμήγουριν ἄλλων,
 ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίηφι δαμέντας.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο κυανοχαίτης
 τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο, 145
 ὑψηλόν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλέαιτο,
 ὀππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίουνδε.

ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔξετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο· 150
 οἱ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὄφρῦσι Καλλικολώνης
 ἀμφὶ σέ, ἦιε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.

ὣς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθείατο μητιόωντες
 βουλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
 ὦκνεον ἀμφοτέρω, Ζεὺς δ' ἤμενος ὕψι κέλευεν. 155
 τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίου, καὶ λάμπετο χαλκῶ,
 ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι
 ὀρνυμένων ἄμυδις. δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 160

Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκειν
 νευστάζων κόρυθι βριαρῆ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
 πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίναςσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὡς

σίντης, ὄν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάρσιν 165
 ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
 ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηιθόων αἰζηῶν
 δουρὶ βάλῃ, ἐάλη τε χανῶν, περὶ τ' ἀφρὸς ὀδόντας
 γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίη στένει ἄλκιμον ἦτορ,
 οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν 170
 μαστίεται, ἐὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,
 γλαυκιόων δ' ἰθύς φέρεται μένει, ἦν τινα πέφνη
 ἀνδρῶν ἢ αὐτὸς φθίεται πρῶτῳ ἐν ὀμίλῳ·
 ὣς Ἀχιλῆ' ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνεΐαο. 175
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Αἰνεΐα, τί σὺ τόσσον ὀμίλου πολλὸν ἐπελθῶν
 ἔστης; ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
 ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἵπποδάμοισιν 180
 τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἔμ' ἐξεναορίξῃς,
 οὗ τοι τούνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·
 εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες, ὁ δ' ἔμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων.
 ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα γέμηαι, 185
 αἶ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
 ἦδη μὲν σέ γέ φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι·
 ἦ οὐ μέμνη, ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο, μῶνον ἐόντα,
 σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
 καρπαλίμως; τότε δ' οὗ τι μετατροπαλίζεο φεύγων. 190
 ἐνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· ἀτὰρ ἐγὼ τὴν
 πέρσα μεθορμηθεῖς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί,
 ληιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
 ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 ἀλλ' οὐ νῦν σε ῥύεσθαι ὀίομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 195

βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 ἔς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστας' ἐμεῖο,
 πρὶν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.“

τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 „Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσί γε νηπύτιον ὡς 200
 ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἢδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.
 ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
 πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων,
 ὄψει δ' οὔτ' ἄρ' πω σὺ ἐμοὺς ἴδες οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σοὺς. 205
 φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
 μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος καλλιπλοκάμου ἀλοσύδνης·
 αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
 εὐχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοί ἐστ' Ἀφροδίτη·
 τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται 210
 σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
 ᾧδε διακρινθέντε μάχης ἔξαπονέεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐν εἰδῆς
 ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς, 215
 κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὐ πω Ἴλιος ἰρῆ
 ἐν πεδίῳ πεπόλιστο πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾧκεον πολυπίδακος Ἴδης.
 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων· 220
 τοῦ τρισχίλια ἵπποι ἔλος κάτα βουκολέοντο
 θήλειαι, πῶλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν.
 τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
 ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη·
 αἰ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκάιδεκα πῶλους. 225
 αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν,

ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θεὸν οὐδὲ κατέκλων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνα ἀλὸς πολιοῖο θέεσκον.

Τρωᾶ δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα· 230

Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἴλος τ' Ἀσάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
 ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·

τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἴνοχοεῦειν
 κάλλεος εἵνεκα οἴο, ἴν' ἀθανάτοισι μετείη. 235

Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα,

Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πριάμόν τε
 Λάμπου τε Κλυτίου θ' Ἰκετάονά τ' ὄζον Ἄρηος.

Ἀσάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πριάμος δ' ἔτεχ' Ἑκτορα δῖον. 240

ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.

Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
 ὅππως κεν ἐθέλησιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.

ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὣς,
 ἔστεῶτ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δηιοτήτος. 245

ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὄνειδεα μυθήσασθαι

πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόζυγος ἄχθος ἄροιτο·

στρεπτή δὲ γλῶσσο' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι
 παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἐνθα καὶ ἐνθα.

ὅπποῖόν κ' εἶπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις. 250

ἀλλὰ τί ἦ ἔριδας καὶ νείκεα νῶιν ἀνάγκη

νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὣς τε γυναῖκας,

αἷ τε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο

νεικεῦσ' ἀλλήλησι μέσσην ἐς ἄγνιαν ἰοῦσαι,

πολλά τ' ἐόντα καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει. 255

ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα

πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον

γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.“

ἦ ῥα καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος,
σμερδαλέω· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῆ. 260

Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἕο χειρὶ παχείῃ
ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαιο,
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ὡς οὐ ῥηίδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα 265

ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι οὐδ' ὑποείκειν.
οὐδὲ τότε Αἰνείαιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
[ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων, 270
τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθι κασσιτέροιο,
τὴν δὲ μίαν χρυσέην, τῇ ῥ' ἔσχετο μείλινον ἔγχος.]

δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην,
ἄντυγ' ὑπο πρῶτην, ἧ λεπτότατος θεέ χαλκός, 275
λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἡ δὲ διαπρὸ
Πηλιάς ἤιξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνείας δ' ἐάλη καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχευ
δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
ἔστη ἰεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους 280

ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρου μακρὸν
ἔστη, καδ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν,
ταρβήσας, ὅ οἱ ἄγχι πάγη βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐμμεμάως ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξύ,
σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ 285
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροισιν,
οἷοι νῦν βροτοί εἰς· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
ἐνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ

ἢ κόρυθ' ἢ ἔσάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 τὸν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα, 290
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον εἶπεν·
 „ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαιο,
 ὃς τάχα Πηλεΐωνι δαμείς Ἀιδόσδε κάτεισιν,
 πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο, 295
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ χροισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
 ἀλλὰ τί ἦ νῦν οὔτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
 μὰ ψ ἔνεκ' ἀλλοτριῶν ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπέκ θανάτου ἀγάγωμεν, 300
 μὴ πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἴ κεν Ἀχιλλεὺς
 τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἔστ' ἀλέασθαι,
 ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
 Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
 οἱ ἔθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητῶν. 305
 ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθησε Κρονίων·
 νῦν δὲ δὴ Αἰνείαιο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει
 καὶ παίδων παῖδες, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.“
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 „ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον 310
 Αἰνείαν, ἢ κέν μιν ἐρύσσειαι ἢ κεν ἐάσεις
 [Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ δαμήμεναι ἐσθλὸν ἔοντα.]
 ἦ τοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὄρκους
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 μὴ ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ, 315
 μηδ' ὀπότε ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
 δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν.“
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἂν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,

ἴξε δ', ὄθ' Αἰνείας ἦδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς. 320
 αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὐχάλκον
 ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·
 καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
 Αἰνείαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς αἰείρας. 325
 πολλὰς δὲ στίχας ἠρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνείας ὑπερᾶλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
 ἴξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυάικος πολέμοιο,
 ἔνθα τε Καύκωνες πόλεμον μέτα θωρήσονται.
 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 330
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
 ὃς σεῦ ἅμα κρείστων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
 ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήεαι αὐτῷ, 335
 μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄιδος εἰσαφίκηαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 θαρσῆσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·
 οὐ μὲν γάρ τις σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.“
 ὧς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 340
 αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
 θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα 345
 λεύσσω, τῷ ἐφθέηκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
 ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μὰψ αὐτῶς εὐχετάσθαι.
 ἐρρέτω· οὐ οἶ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
 ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 350

ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας
τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἔλθῶν.“

ἧ καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ἐκάστῳ·
„μηκέτι νῦν Τρώων ἐκὰς ἔστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
ἀλλ' ἄγ' ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι. 355
ἀργαλέον δέ μοί ἐστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἔόντι,
τοσσοῦσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
οὐδέ κ' Ἄρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
τοσσησδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο·
ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσὶν τε ποσὶν τε 360
καὶ σθένει, οὐ μέ τί φημι μεθησέμεν, οὐδ' ἠβαιόν,
ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερές, οὐδέ τιν' οἶω
Τρώων χαιρήσειν, ὅς τις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.“

ὣς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ
κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἱμμεναι ἄντ' Ἀχιλλῆος· 365
„Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδετε Πηλεΐωνα.
καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ ἧ πολὺν φέρτεροί εἰσιν.
οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺν κολούει. 370
τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χειῖρας ἔοικεν,
εἰ πυρὶ χειῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθῶνι σιδήρῳ.“

ὣς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' αὐτή.
καὶ τότε ἄρ' Ἔκτορα εἶπε παραστὰς Φοῖβος Ἀπόλλων· 375
„Ἔκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
μὴ πῶς σ' ἠὲ βάλῃ ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.“

ὣς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' αὐτίς ἐδύσετο οὐλαμὸν ἀνδρῶν
ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος. 380
ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμένος ἀλκῆν,

σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἴφιτίωνα
 ἔσθλὸν Ὀτρυντεΐδην, πολέων ἠγήτορα λαῶν,
 ὃν νύμφη τέκε νηὶς Ὀτρυντῆι πτολιπόρθῳ
 Τρώλῳ ὑπο νιφόεντι, Ἰδῆς ἐν πίοι δῆμῳ· 385
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεὺς
 μέσσην κακ κεφαλὴν· ἢ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη.
 δούπησεν δὲ πεσών, ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
 „κεῖσαι, Ὀτρυντεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
 ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοί ἐστ' ἐπὶ λίμνῃ 390
 Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστιν,
 Ἰλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἐρμῳ δινήεντι.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
 πρώτη ἐν ὑσμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα, 395
 ἔσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἷον,
 νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου.
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα. 400
 Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἰξάντα
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρὶ·
 αὐτὰρ ὃ θυμὸν αἰσθε καὶ ἤρουγεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἤρουγεν ἐλκόμενος Ἐλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
 κούρων ἐλκόντων· γάννυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων· 405
 ὣς ἄρα τὸν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ·
 αὐτὰρ ὃ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην. τὸν δ' οὔ τι πατήρ εἶασκε μάχεσθαι,
 οὔνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνιοιο,
 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα· 410
 δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.

τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 νῶτα παραῖσσοντος, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλῶος ἦντετο θώρηξ· 415
 ἀντικρὺς δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμῆ,
 γνῦξ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψεν
 κυανέη, προτὶ οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.

Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα λιαζόμενον προτὶ γαίῃ, 420
 κάρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δηρὸν ἐκάς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῆι
 ὄξυ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἴκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ὡς εἶδ', ὧς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα·
 „ἔγγυς ἀνὴρ, ὅς ἐμὸν γε μάλιστ' ἐσεμάσσατο θυμόν,
 ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δὴν 426
 ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.“

ἦ καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἐκτορα δῖον·
 „ἄσσον ἴθ', ὧς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.“
 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ· 430
 „Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσί γε νηπύτιον ὧς
 ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἦμὲν κερτομίας ἦδ' αἵσυλα μυθήσασθαι.
 οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων·
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 435
 αἶ κέ σε χειρότερός περ ἔων ἀπὸ θυμόν ἔλωμαι
 δουρὶ βαλῶν, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὸν βέλος ὄξυ πάροισεν.“

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δόρυ· καὶ τό γ' Ἀθήνη
 πνοιῆ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ ἴκεθ' Ἐκτορα δῖον, 440
 αὐτοῦ δὲ προπάροισθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων

ῥεῖα μάλ' ὣς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
 τρις μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς 445
 ἔγχει χαλκείῳ, τρις δ' ἠέρα τύψε βαθειῖαν.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἔξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, 450
 ᾧ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 εἴ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὄν κε κιχείω.“

ὣς εἰπὼν Δρύοπ' οὔτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι· 455
 ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασεν,
 Δήμουχον δὲ Φιλητορίδην ἠὺν τε μέγαν τε
 καὶ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε. τὸν μὲν ἔπειτα
 οὐτάξων ξίφει μέγालῳ ἐξαίνυτο θυμόν·
 αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, νῆε Βίαντος, 460
 ἄμφω ἐφορμηθεῖς ἐξ ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
 Τρωᾶ δ' Ἀλαστορίδην — ὁ μὲν ἀντίος ἦλυθε γούνων,
 εἴ πῶς εὖ πεφίδοιτο λαβῶν καὶ ζῶν ἀφείη
 μηδὲ κατακτείνειεν ὁμηλικίην ἐλεήσας, 465
 νήπιος, οὐδὲ τὸ ἦδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
 οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς. ὁ μὲν ἦπτετο χεῖρεσι γούνων
 ἰέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὔτα καθ' ἦπαρ·
 ἐκ δὲ οἱ ἦπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ 470
 κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὕσσε κάλυψεν
 θυμοῦ δευόμενον. ὁ δὲ Μούλιον οὔτα παραστὰς
 δουρὶ κατ' οὔς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἐτέροιο
 αἰχμὴ χαλκείη. ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἐχεκλον

μέσσην καὶ κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι, 475
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
 ἀγκῶνος, τῆ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
 αἰχμῆ χαλκείῃ· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεῖς, 480
 πρόσθ' ὀρόων θάνατον. ὁ δὲ φασγάνῳ ἀνχένα θείνας
 τῆλ' αὐτῆ πῆληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτε
 σφονδυλίων ἔκπαλθ', ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθεῖς.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ὅ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱὸν
 Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβόλακος εἰληλούθειν· 485
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύι χαλκός,
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὁ δ' Ἀρηίδοον θεράποντα,
 ἅψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξεί δουρὶ
 νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὤσε· κυκλήθησαν δέ οἱ ἵπποι.
 ὣς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκεα θεσπιδαῆς πῦρ 490
 οὔρεος ἀξαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
 πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει,
 ὣς ὅ γε πάντη θῦνε σὺν ἔγχει δαίμονι ἴσος
 κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 ὣς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους 495
 τριβέμεναι κροῖ λευκὸν ἐυκτιμένην ἐν ἀλωῇ,
 ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων,
 ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
 στεῖβον ὁμοῦ νέκνᾶς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἰ περὶ δίφρον, 500
 ἄς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
 αἰ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἴετο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

ΙΛΙΑΔΟΣ Φ.

Μάχη παραποτάμιος.

ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἑυρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίονδε δίωκεν
 πρὸς πόλιν, ἧ περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
 ἡματι τῷ προτέρῳ, ὅτ' ἐμαίνετο φαίδιμος Ἴκτωρ· 5
 τῇ δ' οἷ γε προχέοντο πεφυζότες, ἠέρα δ' Ἥρη
 πίτνα πρόσθε βαθεῖαν ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
 εἰς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύρροον ἀργυροδίην.
 ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
 ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἷ δ' ἀλαλητῷ 10
 ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλίσσόμενοι περὶ δίνας.
 ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
 φευγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματος πῦρ
 ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
 ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος 15
 πλητὸ ῥόος κελάδων ἐπιμίξ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
 αὐτὰρ ὁ διογενῆς δόρου μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ
 κεκλιμένον μυρικήσιν, ὁ δ' ἔσθορε δαίμονι ἴσος
 φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα,
 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικῆς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ. 21
 ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
 φεύγοντες πιμπλάσι μυχοὺς λιμένος ἐυόρμου,
 δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὃν κε λάβησιν·
 ὣς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα 25
 πτώσσουν ὑπὸ κρημνούς. ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
 ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους

ποινήν Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος.
 τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας ἤυτε νεβρούς,
 δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐντμήτοισιν ἱμᾶσιν,
 τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν,
 δῶκε δ' ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε δαΐζέμεναι μενεαίνων.

30

ἔνθ' υἱεῖ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι Λυκάονι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς 35
 ἤγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἄλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
 ἐννύχιος προμολῶν· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξεί χαλκῶ
 τάμνε νέους ὄρπηκας, ἴν' ἄρματος ἄντυγες εἶεν·
 τῶ δ' ἄρ' ἀνώιστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τότε μὲν μιν Λῆμνον ἐνκτιμένην ἐπέρασσεν 40
 νηυσὶν ἄγων, ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκεν·
 κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἴμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 ἔνθεν ὑπεκπροφυγῶν πατρώιον ἵκετο δῶμα.
 ἔνδεκα δ' ἡματα θυμὸν ἐτέρπετο οἴσι φίλοισιν 45
 ἐλθῶν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὐτὶς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλεν
 πέμψειν εἰς Αἶδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 γυμνόν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος, 50
 ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
 φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρῶμαι·
 ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὓς περ ἔπεφνον, 55
 αὐτὶς ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος,
 οἶον δὴ καὶ ὄδ' ἤλυθε φυγῶν ὑπο νηλεῆς ἡμαρ,
 Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχεν

45

50

55

πόντος ἄλως πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο 60
 γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαείω,
 ἢ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἢ μιν ἐρύξει
 γῆ φυσίζοος, ἢ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.“

ὣς ὠρμαινε μένων, ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπῶς,
 γούνων ἄψασθαι μεμαῶς, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ. 65
 ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.
 ἢ τοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 οὐτάμεναι μεμαῶς, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
 κύψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔστη, ἰεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 70

αὐτὰρ ὃ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσετο γούνων,
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον οὐδὲ μεθίει·
 [καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]
 „γουννοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ, σὺ δέ μ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον·
 ἀντί τοί εἰμ' ἰκέταο, διοτρεφές, αἰδοίοιο· 75

πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν
 ἤματι τῷ, ὅτε μ' εἶλες ἐνκτιμένη ἐν ἄλωῃ,
 καὶ μ' ἐπέρασσας ἀνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
 Αἴμνον ἐς ἠγαθέην, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον.
 νῦν δὲ λύμην τρεῖς τόσσα πορῶν· ἠὼς δέ μοί ἐστιν 80
 ἠδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
 πολλὰ παθῶν· νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρί,
 ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
 γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος, 85
 Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
 Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατυιόεντι.
 τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
 τῆς δὲ δύο γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.

ἤ τοι τὸν πρῶτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας, 90
 ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὄξει δουρί·
 νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ δίω
 σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογαστριος Ἔκτορός εἰμι, 95
 ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνευ ἐνηέα τε κρατερόν τε.“

ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς
 λισσόμενος ἐπέεσιν, ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσεν·
 „νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφάυσκεο μηδ' ἀγόρευε·
 πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἴσιμον ἦμαρ, 100
 τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἔλον ἠδὲ πέρασσα·
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ', ὅς τις θάνατον φύγη, ὃν κε θεός γε
 Ἴλίου προπάρουθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλῃσιν,
 καὶ πάντων Τρώων, πέρι δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων. 105
 ἀλλά, φίλος, θάνε καὶ σὺ· τί ἦ ὀλοφύρεαι οὕτως;
 κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 οὐχ ὀράας, οἷος καὶ ἐγὼ καλός τε μέγας τε;
 πατρὸς δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
 ἀλλ' ἐπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. 110
 ἔσσεται ἢ ἠὼς ἢ δειλίη ἢ μέσον ἦμαρ,
 ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρει ἐκ θυμὸν ἔληται,
 ἢ ὃ γε δουρὶ βαλὼν ἢ ἀπὸ νευρῆφιν διστῶ.“

ὣς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 ἔγχος μὲν ῥ' ἀφέηκεν, ὃ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας 115
 ἀμφοτέρως. Ἀχιλεὺς δὲ ἐρουσσάμενος ξίφος ὄξυ
 τύψε κατὰ κληῖδα παρ' ἀνχένα, πᾶν δέ οἱ εἶσω
 δῦ ξίφος ἀμφηκες· ὃ δ' ἄρα προηνῆς ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταθείς, ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἦκε φέρεσθαι,

καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν· 121
 „ένταυθοῖ νῦν κείσο μετ' ἰχθύσιν, οἷ σ' ὠτειλήν
 αἶμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
 ένθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
 οἴσει δινήεις εἶσω ἄλος εὐρέα κόλπον. 125

θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρεῖχ' ὑπαῖξει
 ἰχθύς, ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
 φθείρεσθ', εἰς ὃ κεν ἄστν κικείμεν Ἰλίου ἱρήσ,
 ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραιῖζων.
 οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ εὐρροος ἀργυροδίνης 130
 ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολέας ἱερεύετε τάρους,
 ζωὸς δ' έν δίνησι καθίετε μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ καὶ ὣς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰς ὃ κε πάντες
 τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο.“ 135

ὣς ἄρ' ἔφη, ποταμός δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 ὠρμηνεν δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνοιο
 δίον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος
 Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων, 140
 υἱεῖ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρουρέεθρος
 γείνατο καὶ Περίβοια, Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
 πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμός βαθυδίνης.
 τῷ ῥ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ έν φρεσὶ θῆκεν 145
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν,
 τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάιζε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλέαιρεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δίος Ἀχιλλεύς·
 „τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μεν ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν; 150
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.“

τὸν δ' αὖ Πηλεγόνοσ προσεφώνεε φαίδιμοσ υἱόσ·
 „Πηλεΐδη μεγάθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεεῖνεις;
 εἴμ' ἐκ Παιονίησ ἐριβώλου, τηλόθ' ἐούσησ,
 Παίονασ ἄνδρασ ἄγων δολιχεγγέασ· ἦδε δέ μοι νῦν 155
 ἠὼσ ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐσ Ἴλιον εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὸν ῥέοντοσ,
 [Ἀξιοῦ, ὃσ κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἴησιν,]
 ὃσ τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγγει· τὸν δ' ἐμέ φασιν
 γείνασθαι. νῦν αὐτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.“ 160
 ὣσ φάτ' ἀπειλήσασ, ὁ δ' ἀνέσχετο δίοσ Ἀχιλλεὺσ
 Πηλιάδα μελίην· ὁ δ' ἄμαρτῆ δούρασιν ἀμφὶσ
 ἦρωσ Ἀστεροπαῖοσ, ἐπεὶ περιδέξιοσ ἦεν·
 καὶ ὅ' ἐτέρω μὲν δουρὶ σάκοσ βάλεν, οὐδὲ διαπρὸ
 ῥῆξε σάκοσ· χρυσοσ γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο· 165
 τῶ δ' ἐτέρω μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειροσ
 δεξιτερῆσ, σύτο δ' αἶμα κελαινεφέσ· ἠ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
 γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸσ ἄσαι.
 δεῦτεροσ αὐτ' Ἀχιλεὺσ μελίην ἰδυπτίωνα
 Ἀστεροπαίω ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων· 170
 καὶ τοῦ μὲν ὅ' ἀφάμαρτεν, ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
 μεσσοπαγέσ δ' ἄρ' ἔθθηκε κατ' ὄχθησ μείλινον ἔγχοσ.
 Πηλεΐδησ δ' ἄορ ὄξυ ἐρουσσάμενοσ παρὰ μηροῦ
 ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαώσ· ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλλῆοσ
 οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ. 175
 τρὶσ μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
 τρὶσ δὲ μεθῆκε βίησ· τὸ δὲ τέτρατον ἠθέλε θυμῶ
 ἄξαι ἐπιγνάμψασ δόρου μείλινον Αἰακίδαο,
 ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺσ σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
 γαστέρα γὰρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 180
 χύντο χαμαὶ χολάδεσ· τὸν δὲ σκότοσ ὄσσε κάλυψεν
 ἀσθμαίνοντ'. Ἀχιλεὺσ δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσασ

τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα·
 „κειῖσ' οὕτως· χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
 παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι. 185
 φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὸν ῥέοντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
 τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι
 Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
 τῶ κρείσσω μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἀλιμυρηέντων, 190
 κρείσσω αὐτε Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται.
 καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναταί τι
 χραισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι,
 τῶ οὐδὲ κρείων Ἀχελῷος ἰσοφαρίζει,
 οὐδὲ βαθυρρεῖται μέγα σθένος Ὠκεανοῖο, 195
 ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
 καὶ πᾶσαι κρῆναι καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν·
 ἀλλὰ καὶ ὅς δεῖδοικε Διὸς μέγαλοιο κεραυνὸν
 δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγῆσῃ.“
 ἦ ῥα καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος, 200
 τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
 κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
 τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
 δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφροῖδιον κείροντες·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἵπποκορυστὰς, 205
 οἳ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
 ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χέρσ' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἱφι δαμέντα.
 ἐνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστύπυλόν τε
 Μνησόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην· 210
 καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
 ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκφθέγξατο δίνης·

„ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί. 215

εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἔξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέρμερα ῥέζε·
πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλλα δῖαν
στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις αἰδήλως. 220

ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὡς σὺ κελεύεις.
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστνυ καὶ Ἐκτορι πειρηθῆναι 225
ἀντιβίην, ἢ κέν με δαμάσσειται ἢ κεν ἐγὼ τόν.“

ὣς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.

καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
„ὦ πόποι, ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλάς
εἰρύσαιο Κρονίωνος, ὃ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν 230
Τρῶσι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.“

ἦ, καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρικλυτὸς ἐνθόρε μέσσω
κρημνοῦ ἀπαῖξας, ὃ δ' ἐπέσσυτο οἴδηματι θύων,
πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος, ὥσε δὲ νεκροὺς 235
πολλοὺς, οἳ ῥά κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
τοὺς ἐκβαλλε θύραζε, μεμυκῶς ἠύτε ταῦρος,
χέρσονδε· ζωοὺς δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνησι βαθείησιν μεγάλῃσιν.

δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἴστατο κῦμα, 240
ᾧθει δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσι
εἶχε στηρίζασθαι. ὃ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
εὐφυέα μεγάλην· ἢ δ' ἐκ ῥιζέων ἐριποῦσα
κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα

ὄξοισιν πυκινοῖσι, γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν 245
 εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'. ὁ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας
 ἤϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
 δείσας. οὐδέ τ' ἔληγε θεὸς μέγας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι. 250
 Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
 αἰετοῦ οἶματ' ἔχων μέλανος τοῦ θηρητῆρος,
 ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὠκίστος πετεηνῶν·
 τῷ εἰκὼς ἤϊξεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζεν· ὑπαιθα δὲ τοῖο λιασθεῖς 255
 φεῦγ', ὁ δ' ὀπισθε ῥέων ἔπετο μεγάλῳ ὄρουμαγδῶ.
 ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 ἄμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἠγεμονεύη,
 χερσὶ μάκελλαν ἔχων ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·
 τοῦ μὲν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι 260
 ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
 χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὦς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο
 καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
 ὄσσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς 265
 στῆναι ἐναντίβιον καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διυπετέος ποταμοῖο
 πλάζ' ὦμους καθύπερθε· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα
 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα 270
 λάβρος ὑπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν.
 Πηλεΐδης δ' ὦμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 „Ζεῦ πάτερ, ὡς οὐ τίς με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
 ἄλλος δ' οὐ τίς μοι τόσον αἴτιος Οὐρανιῶνων, 275

ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν,
 ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχει θωρηκτάων
 λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
 ὡς μ' ὄφελ' Ἑκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξεν. 280
 νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι
 ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβόν,
 ὃν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρση χειμῶνι περῶντα.“

ὣς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεςσιν εἰκτην, 285
 χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσιν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 „Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λήην τρέε μήτε τι τάρβει·
 τοίω γάρ τοι νῶι θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμὲν
 Ζηνὸς ἐπαινῆσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· 290
 ὡς οὐ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἰσιμόν ἐστιν,
 ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός·
 αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἴ κε πίθηαι·
 μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοίου πολέμοιο,
 πρὶν κατὰ Ἰλιόφι κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι 295
 Τρωικόν, ὃς κε φύγησι· σὺ δ' Ἑκτορι θυμὸν ἀπούρας
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέεσθαι.“

τῷ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην,
 αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα γάρ ῥα θεῶν ὠτρυνεν ἐφετμή,
 ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο, 300
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαΐκταμένων αἰζηῶν
 πλῶον καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
 πρὸς ῥόον αἰσσοντος ἀν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἴσχευ
 εὐρὺν ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 305
 χῶετο Πηλεΐωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο

ὕψος' ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλετ' αὐσας·
 „φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροί περ
 σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστν μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν. 310

ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπύμπληθι ῥέεθρα
 ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους,
 ἴστη δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
 φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὃ γε ἴσα θεοῖσιν. 315

φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραιομησέμεν οὔτε τι εἶδος
 οὔτε τὰ τεύχεα καλά, τὰ που μάλα νειόθι λίμνης
 κείσεθ' ὑπ' ἰλῦος κεκαλυμμένα· καδ δέ μιν αὐτὸν
 εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἄλις χέραδος περιχεύας
 μυρίον, οὐδέ οἱ ὅστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ 320
 ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.

αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χρεῶ
 ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.“

ἦ καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆι κυκώμενος ὕψοσε θύων,
 μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν. 325

πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διπετέος ποταμοῖο
 ἴστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλεΐωνα.

Ἥρη δὲ μέγ' αὖσε περιδείσασ' Ἀχιλῆι,
 μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.

αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν· 330

„ὄρσεο, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
 Ξάνθον δινήεντα μάχη ἠίσκομεν εἶναι·

ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφάυσκεο δὲ φλόγα πολλήν.

αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεστᾶο Νότοιο
 εἶσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν, 335

ἢ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι
 φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας

δένδρεα καί', ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρί· μηδέ σε πάμπαν
 μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῆ·
 μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἀλλ' ὀπότε ἂν δὴ 340
 φθέγγωμ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.“

ὣς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαῆς πῦρ.
 πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίε δὲ νεκρούς
 [πολλούς; οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὐς κτάν' Ἀχιλλεύς.]
 πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίου, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ. 345
 ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
 αἰψ' ἀγξηράνη· χαίρει δέ μιν ὅς τις ἐθείρη·
 ὡς ἐξηράνθη πεδίου πᾶν, καδ δ' ἄρα νεκρούς
 κῆεν· ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
 καίοντο πελέαι τε καὶ ἰτέαι ἠδὲ μυρῖκαι, 350
 καίετο δὲ λωτός τε ἰδὲ θρύον ἠδὲ κύπειρον,
 τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφύκειν·
 τείροντ' ἐγγέλνές τε καὶ ἰχθύες οἱ κατὰ δίνας,
 οἱ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα
 πνοιῆ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἥφαιστοιο. 355
 καίετο δ' ἰς ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „Ἥφαιστ', οὐ τις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
 οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
 λῆγ' ἔριδος, Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς
 ἄστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;“ 360
 φῆ πυρὶ καιόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
 ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῶ,
 κνίσην μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
 πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κείται,
 ὡς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ· 365
 οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' ἀντμῆ
 Ἥφαιστοιο βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὁ γ' Ἥρην
 πολλὰ λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἡρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
 ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτιός εἰμι, 370
 ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἄρωγοί.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
 πανέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
 μὴ ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
 μηδ' ὀπότη' ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται 375
 καιομένη, καίωσι δ' ἀρήιοι υἴες Ἀχαιῶν.“

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὄν φίλον υἱόν·
 „Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίζειν.“ 380

ὧς ἔφαθ', Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδὰς πῦρ,
 ἄψορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.

αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
 παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ·
 ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα 385
 ἀργαλέη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο.
 σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθῶν,
 ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς
 ἦμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
 γηθοσύνη, ὅθ' ὄρᾱτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας. 390
 ἐνθ' οἱ γ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
 ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσεν
 χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὄνειδειον φάτο μῦθον·
 „τίπτ' αὐτ', ὦ κυνάμυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις
 θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 395
 ἦ οὐ μέμνη, ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκας
 οὐτάμεναι, αὐτῇ δὲ πανόψιον ἔγχος ἔλοῦσα
 ἰθύς ἐμεῦ ὧσας, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψας;
 τῷ σ' αὖ νῦν οἶω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.“

ὣς εἰπὼν οὔτησε κατ' αἰγίδα θυσανόεσσαν 400
 σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
 τῇ μιν Ἄρης οὔτησε μαιφόνος ἔγχει μακρῶ.
 ἣ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε,
 τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὔρον ἀρούρης·
 τῷ βάλε θυῶρον Ἄρηα κατ' ἀνχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 406
 ἔπτα δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσῶν, ἐκόνισε δὲ χαίτας,
 τεύχεα δ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καί οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „νηπύτι', οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων 410
 εὔχομ' ἐγὼν ἔμμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
 οὔτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνοις,
 ἣ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὔνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.“

ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαιινῶ. 415
 τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 πυκνὰ μάλα στενάχοντα, μόγισ δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
 τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτροτώνη, 420
 καὶ δὴ αὖθ' ἣ κυνάμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
 δηίου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.“

ὣς φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῶ,
 καί ῥ' ἐπιεισαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
 ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ. 425
 τὼ μὲν ἄρ' ἀμφω κεῖντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 ἣ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 „τοιούτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσι ἀρωγοί,
 εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
 ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη 430

ἤλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιόωσα·
 τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντες, ἐνκτίμενον πτολίεθρον.“

[ὣς φάτο, μείδησεν δὲ θεά, λευκώλενος Ἥρη.]
 αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων· 435
 „Φοῖβε, τί ἦ δὴ νῶι διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν
 ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἴ κ' ἀμαχητὶ
 ἴομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
 ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἐμοί γε
 καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμεν καὶ πλείονα οἶδα. 440
 νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
 μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶς
 μοῦνοι νῶι θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
 παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
 μισθῷ ἐπι ῥητῷ, ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν. 445
 ἦ τοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδειμα
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἔλικας βοῦς βουκολέεσκες
 Ἰδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθέες ὦραι 450
 ἐξέφερον, τότε νῶι βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
 Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν.
 σὺν μὲν ὃ γ' ἠπειλήσασκε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθευ
 δήσειν, καὶ περᾶν νήσων ἐπι τηλεδαπάων·
 στεῦτο δ' ὃ γ' ἀμφοτέρων ἀπολεψέμεν οὐατα χαλκῷ. 455
 νῶι δέ τ' ἄψορροι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
 μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστάς οὐκ ἐτέλεσσεν.
 τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
 πειρᾶ, ὡς πε Τρῶες ὑπερφύλαχοι ἀπόλωνται
 πρόχνη κακῶς σὺν παισὶ καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν.“ 460
 τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·

„έννοσίγαι’, οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζω
 δειλῶν, οἷ φύλλοισιν εἰκότες ἄλλοτε μὲν τε
 ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες, 465
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 παυσώμεσθα μάχης· οἱ δ’ αὐτοὶ δηριαάσθων.“

ὣς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ’· αἶδετο γάρ ῥα
 πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμησιν.
 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν, 470
 [Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὄνειδειον φάτο μῦθον·]
 „φεύγεις δὴ, ἐκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας·
 νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτως;
 [μὴ σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω 475
 εὖχομένου, ὡς τὸ πρὶν, ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἅντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.]“

ὣς φάτο, τὴν δ’ οὐ τι προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις
 [νείκεσεν ἰοχέαιραν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν·] 480
 „πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδεές, ἀντί’ ἐμεῖο
 στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι
 τοξοφόρῳ περ εὐούσῃ, ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξὶν
 Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἦν κ’ ἐθέλησθα.
 ἦ τοι βέλτερόν ἐστι κατ’ οὔρεα θῆρας ἐναίρειν 485
 ἀγροτέρας τ’ ἐλάφους ἢ κρείσσοσιν ἱφί μάχεσθαι.
 εἰ δ’ ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ’ ἐν εἰδήσ,
 ὅσσον φερτέρη εἴμ’, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.“

ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χειρᾶς ἔμαρπτεν
 σκαιῆ, δεξιτερῆ δ’ ἄρ’ ἀπ’ ὤμων αἶνυτο τόξα, 490
 αὐτοῖσιν δ’ ἄρ’ ἔθεινε παρ’ οὔατα μειδιόωσα
 ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ’ ἔκπιπτον ὀιστοί.

δακρυόεσσα δ' ὑπαιθα θεὰ φύγεν ὥς τε πέλεια,
 ἢ ῥά θ' ὑπ' Ἴρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην,
 χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῆ γε ἀλώμεναι αἴσιμον ἦεν· 495
 ὥς ἠ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.

Λητῶ δὲ προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 „Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
 πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
 ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν 500
 εὐχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.“

ὥς ἄρ' ἔφη, Λητῶ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα
 πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης.
 ἠ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἦς·
 ἠ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ, 505
 δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἐάνος τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
 εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ἠδὲ γελάσσας·
 „τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανίωνων
 [μαψιδίως, ὡς εἶ τι κακὸν ῥέξουσιν ἐνωπῆ;]“ 510
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὐστέφανος κελαδεινή·
 „σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
 ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.“

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν· 515
 μέμβλετο γάρ οἱ τείχος ἐυδμήτοιο πόλης,
 μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἡματι κείνῳ.
 οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιόωντες,
 καὶ δ' ἴξον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 520
 Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἴκηται
 ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δὲ ἑ μῆνις ἀνῆκεν,

πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἔφηκεν,
ὥς Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν. 525

ἔστήκει δ' ὁ γέρον Πρίαμος θείου ἐπὶ πύργου,
ἔς δ' ἐνόησ' Ἀχιλλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκῆ
γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε
ὀτρύνων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς· 530

„πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχει“, εἰς ὃ κε λαοὶ
ἔλθωσι προτὶ ἄστν πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐγγὺς ὄδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἔς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
αὐτὶς ἐπανθέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας· 535
δεΐδια γάρ, μὴ οὐλος ἀνὴρ ἔς τεῖχος ἄληται.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο, 540
δίψη καρχαλέοι, κεκονιμένοι ἐκ πεδίοιο
φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχει, λύσσα δέ οἱ κῆρ
αἰὲν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον νῆες Ἀχαιῶν,
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκεν, 545
φῶτ' Ἀντήνορος νῖον ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, παρ δὲ οἱ αὐτὸς
ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας κῆρας ἀλάλκοι,
φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ.
αὐτὰρ ὁ γ' ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον, 550
ἔστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·
„ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος
φεύγω, τῆ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,

αἰρήσει με καὶ ὧς καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει. 555
 εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
 φεύγω πρὸς πεδίουν Ἰλίου, ὄφρ' ἂν ἴκωμαι
 Ἰδῆς τε κνημοὺς κατὰ τε ῥωπήια δύω·
 ἐσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο 560
 ἰδρῶ ἀποψυχθεὶς προτὶ Ἰλίον ἀπονειοίμην.
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μ' ἀπαιρόμενον πόλιος πεδίουνδε νοήσῃ
 καὶ με μεταῖξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·
 οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι· 565
 λίην γὰρ κρατερός περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
 εἰ δέ κέν οἱ προπάρουθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω·
 καὶ γὰρ θῆν τούτῳ τρωτὸς χρῶς ὀξεί χαλκῶ,
 ἐν δὲ ἴα ψυχῇ, θνητὸν δέ ἔφασ' ἀνθρώποι
 [ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.“] 570
 ὧς εἰπὼν Ἀχιλῆα ἀλεῖς μένεν, ἐν δέ οἱ ἦτορ
 ἄλκιμον ὠρμάτο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 ἠύτε πάρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῶ
 ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ· 575
 εἴ περ γὰρ φθάμενός μιν ἦ οὐτάσῃ ἢ βάλῃσιν,
 ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένῃ οὐκ ἀπολήγει
 ἀλκῆς, πρὶν γ' ἢ ξυμβλήμεναι ἢ δαμῆναι·
 ὧς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ, δῖος Ἀγήνωρ,
 οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλῆος, 580
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσῃν,
 ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὐτεῖ·
 „ἦ δὴ που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 ἤματι τῶδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων,
 νηπύτι, ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ. 585

ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμέν,
οἷ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν
Ἴλιον εἰρυνόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
ᾧ δ' ἔκπαγλος ἔων καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.

ἦ ῥα καὶ ὄξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, 590
καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάμαρτεν·
ἀμφὶ δέ οἱ κνημῖς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν
βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.

Πηλεΐδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο 595
δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
ἠσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.

αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλω ἀποέργαθε λαοῦ·
αὐτῷ γὰρ ἐκάεργος Ἀγήνορι πάντα εἰοικῶς 600
ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
εἶος ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,

τρέψας παρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλω δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
ὥς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶν οἴσιν· 605

τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον δμίλῳ
ἀσπάσιοι προτὶ ἄστν, πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων·
οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνώμεναι, ὅς τε πεφεύγειν
ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο 610
ἐς πόλιν, ὅν τινα τῶν γε πόδες καὶ γοῦνα σαώσαι.

ΙΛΙΑΔΟΣ X.

Ἔκτορος ἀναίρεσις.

ὥς οἱ μὲν κατὰ ἄστν, πεφυζότες ἤντε νεβροί,
 ἰδρῶ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκέοντό τε δίψαν
 κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τείχεος ἄσσον ἴσαν σάκε' ὤμοισι κλίναντες.

Ἔκτορα δ' αὐτοῦ μείναι ὀλοιῆ μοῖρα πέδησεν, 5
 Ἴλίου προπάροιθε πυλάων τε Σκαιάων.

αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

„τίπτε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
 αὐτὸς θνητὸς ἔων θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
 ἔγνωσ, ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις. 10

ἦ νύ τοι οὐ τι μέλει Τρώων πόνος, οὓς ἐφόβησας,
 οἱ δὴ τοι εἰς ἄστν ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
 οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι.“

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ἔβλαψάς μ', ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων, 15
 ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
 γαῖαν ὀδᾶξ εἶλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.

νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δὲ σάωσας
 ῥηιδίως, ἐπεὶ οὐ τι τίσιν γ' ἔδεισας ὀπίσσω·
 ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμις γε παρείη.“ 20

ὥς εἰπὼν προτὶ ἄστν μέγα φρονέων ἐβεβήκειν,
 σευάμενος ὡς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
 ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·
 ὥς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.

τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν 25
 παμφαίνονθ' ὡς τ' ἀστέρ' ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
 ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ ἀνγαὶ

φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ,
 ὄν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσιν·
 λαμπρότατος μὲν ὃ γ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
 καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν· 31
 ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος.
 ᾧμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὃ γε κόψατο χερσὶν
 ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγεγώνειν
 λισσόμενος φίλον υἷόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων 35
 ἐστήκειν, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆι μάχεσθαι·
 τὸν δ' ὁ γέρων ἔλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς·
 „Ἐκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
 οἶος ἀνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης
 Πηλεΐωνι δαμείς, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν, 40
 σχέτλιος· αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
 ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
 κείμενον· ἦ κέ μοι αἶνον ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι·
 ὅς μ' υἷων πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκεν,
 κτείνων καὶ περναῖς νήσων ἐπι τηλεδαπάων. 45
 καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
 οὐ δύναμαι ιδέειν Τρώων εἰς ἄστν ἀλέντων,
 τοὺς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζῶουσι μετὰ στρατῶ, ἦ τ' ἂν ἔπειτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον· 50
 πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
 εἰ δ' ἤδη τεθναῖσι καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῶ θυμῶ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μιννυθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσεται, ἦν μὴ καὶ σὺ θάνης Ἀχιλῆι δαμασθείς. 55
 ἀλλ' εἰσέρχαιο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
 Τρωῶας καὶ Τρωάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
 Πηλεΐδη, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.

πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
 δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ 60
 αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 νῆας τ' ὀλλυμένους ἐλκηθεῖσας τε θυγάτρας,
 καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
 ἐλκομένας τε νουὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. 65
 αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτησι θυρήσιν
 ὤμησται ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξεί χαλκῶ
 τύψας ἢ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἔληται·
 οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραωρούς,
 οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πιόντες ἀλύσσοντες περὶ θυμῶ 70
 κείσονται ἐν προθύροισι. νέω δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
 ἀρηικταμένω, δεδαῖγμένω ὀξεί χαλκῶ
 κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅττι φανήῃ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον
 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος, 75
 τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.“

ἢ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσὶν
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθεν.
 μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα,
 κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχευ· 80
 καί μιν δάκρυ χέουσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἔκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἶδεο καί μ' ἐλέησον
 αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον,
 τῶν μνηῆσαι, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήιον ἄνδρα
 τείχεος ἐντὸς ἐών, μηδὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ· 85
 σχέτλιος· εἴ περ γάρ σε κατακτάνῃ, οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,
 οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἀνευθε δέ σε μέγα νῶιν
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.“

ὣς τῶ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἷον 90
 πολλὰ λισσομένω· οὐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειθον,
 ἀλλ' ὅ γε μίμν' Ἀχιλλῆα πελώριον ἄσσον ἰόντα.
 ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησιν,
 βεβρωκῶς κακὰ φάρμακ'· ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
 σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἔλισσόμενος περὶ χειρῆ· 95
 ὣς Ἐκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
 πύργῳ ἔπι προύχοντι φαινήν ἄσπίδ' ἐρείσας.
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει, 100
 ὅς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἠγήσασθαι
 νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
 νῦν δ', ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῆσιν,
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
 μή ποτέ τις εἶπησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
 Ἐκτωρ ἦφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν·
 ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότε ἂν πολὺ κέρδιον εἶη
 ἄντην ἢ Ἀχιλλῆα κατακτείναντι νέεσθαι
 ἢ ἐκεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐνκλειῶς πρὸ πόλης. 110
 εἰ δέ κεν ἄσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν
 καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
 καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 πάντα μάλ', ὅσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν 115
 ἠγάγετο Τροίηνδ', ἦ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πτόλις ἦδε κέκευθεν·
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
 μή τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι, 120

[κτῆσιν, ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργει.]
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών, ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα
 αὐτως ὥς τε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. 125
 οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῶ ὀαριζέμεναι, ἅ τε παρθένος ἠΐθεός τε,
 παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιν.
 βέλτερον αὐτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅτι τάχιστα·
 εἶδομεν, ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.“ 130
 ὥς ὄρμαινε μένων, ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς
 ἴσος ἐνναλίῳ, κορυθαίκι πτολεμιστῆ,
 σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὤμον
 δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῆ
 ἢ πυρὸς αἰθομένου ἢ ἡελίου ἀνιόντος. 135
 Ἐκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθεῖς.
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιδῶς.
 ἦύτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 ῥηιδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν· 140
 ἢ δέ θ' ὑπαιθα φοβεῖται, ὁ δ' ἐγγύθεν ὄξυ λεληκῶς
 ταρφέ' ἐπαῖσσει, ἐλέειν τέ εἰ θυμὸς ἀνώγει·
 ὥς ἄρ' ὅ γ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἐκτωρ
 τεῖχος ὑπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
 οἱ δὲ παρὰ σκοπιῆν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα 145
 τείχεος αἰὲν ὑπέκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο,
 κρουνῶ δ' ἴκανον καλλιρρόω, ἐνθα τε πηγαὶ
 δοιαὶ ἀναῖσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος·
 ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῶ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο· 150
 ἢ δ' ἐτέρη θέρει προρέει εἰκυῖα χαλάζῃ

ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασιν
 καλοὶ λαῖνεοι, ὅθι εἶματα σιγαλόεντα
 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατραι 155
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων·
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων,
 καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήιον οὐδὲ βοεῖην
 ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν, 160
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεὸν Ἔκτορος ἵπποδάμοιο.
 ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
 ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἀεθλον,
 ἢ τρίπος ἢ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
 ὣς τὼ τρεῖς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην 165
 καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὄρωντο.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 „ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 Ἔκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηνεν 170
 Ἰδης ἐν κορυφῆσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτέ ἐ δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἄστνυ πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει.
 ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάασθε,
 ἢέ μιν ἐκ θανάτοιο σάώσομεν ἢέ μιν ἤδη 175
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἔόντα.“
 τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφές, οἷον ἔειπες·
 ἄνδρα θνητὸν ἔόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι; 180
 ἔροδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

„θάρσει, τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·
 ἔρξον, ὅπη δὴ τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.“ 185

ὣς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἶξασα.

Ἐκτορα δ' ἀσπερχές κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
 ὄρσας ἔξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας· 190
 τὸν δ' εἴ περ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρη·
 ὣς Ἐκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.

ὄσδάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 ἀντίον αἶξασθαι, ἐνδμήτους ὑπὸ πύργους, 195
 εἴ πῶς οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσιν,
 τοσδάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθᾶς
 πρὸς πεδίον, αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.

ὥς δ' ἐν ὄνειρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
 οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὔθ' ὁ διώκειν· 200
 ὣς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν οὐδ' ὄς ἀλύξαι.

πῶς δέ κεν Ἐκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα·
 λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς, 205

οὐδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἐκτορι πικρὰ βέλεμνα,
 μὴ τις κῦδος ἄροιτο βαλῶν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατῆρ ἐτίταινε τάλαντα,
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, 210
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἐκτορος ἵπποδάμοιο,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' Ἐκτορος αἶσιμον ἦμαρ,
 ὄχετο δ' εἰς Αἶδαο, λίπεν δέ εἰ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Πηλείωνα δ' ἴκανε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἄγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 215
 „νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, διίφιλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
 Ἐκτορα δηώσαντε μάχης ἅτον περ ἔοντα.
 οὐ οἶ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων 220
 προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγὼ τοι
 οἴχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.“

ὣς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 στή δ' ἄρ' ἐπὶ μελίσσης χαλκογλώχινος ἔρεισθείς. 225
 ἢ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἐκτορα δῖον
 Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 ἄγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἦθεῖ', ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ὦκὺς Ἀχιλλεύς,
 ἄστνυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων· 230
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“

τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 „Δηϊφοβ', ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
 γνωτῶν, οὓς Ἐκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
 νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, 235
 ὃς ἔτλης ἐμεῦ εἴνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσιν,
 τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἐντοσθε μένουσιν.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ἦθεῖ', ἦ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 λίσσονθ' ἐξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι, 240
 αὖθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
 ἀλλ' ἐμὸς ἐνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.
 νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
 ἔστω φειδωλή, ἵνα εἶδομεν, ἢ κεν Ἀχιλλεύς

νῶι κατακτείννας ἕναρα βροτόεντα φέρηται 245
 νῆας ἐπι γλαφυράς, ἧ κεν σῶ δουρὶ δαμήη.“

ὣς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἠγήσατ' Ἀθήνη.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ 250
 τρὶς περὶ ἄστνυ μέγα Πριάμου δῖον οὐδέ ποτ' ἔτλην
 μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτέ με θυμὸς ἀνῆκεν
 στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλοιμί κεν ἧ κεν ἀλοίην.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοῦς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
 μάρτυροι ἔσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων. 255
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
 δώη καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
 νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὣς δὲ σὺ ῥέξειν.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἔκτορ, μὴ μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε. 261
 ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,
 οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες δμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
 ὡς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶιν 265
 ὄρκια ἔσονται πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
 παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
 αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
 ἔγχει ἐμῶ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις, 271
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχει θύων.“

ἧ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος·
 καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἔκτωρ·
 ἔξετο γὰρ προῖδῶν, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος, 275

ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄψ δ' Ἀχιλλῆι δίδου, λάθρε δ' Ἔκτορα ποιμένα λαῶν.
 Ἔκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

„ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ Διὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μόνον· ἦ τοι ἔφης γε· 280
 ἀλλὰ τις ἀρτιεπῆς καὶ ἐπὶ κλοπῆς ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένων ἐν δόρῳ πῆξεις,
 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
 εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευναι 285
 χάλκεον· ὥς δὴ μιν σῶ ἐν χροῖ πᾶν κομίσαιο·
 καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
 σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.“

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτεν· 290
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ. χῶσατο δ' Ἔκτωρ,
 ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.
 Δηίφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν ἀύσας·
 ἦτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὐ τί οἱ ἐγγύθεν ἦεν. 295
 Ἔκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θανατόνδε κάλεσσαν·
 Δηίφοβον γὰρ ἐγὼ γ' ἐφάμην ἦρωα παρεῖναι·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς οὐδέ τ' ἄνευθεν,
 οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν 301
 Ζηνί τε καὶ Διὸς νῆϊ ἐκηβόλῳ, οἷ με πάρος γε
 πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.“ 305
 ὧς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,

τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
 οἴμησεν δὲ ἀλείς ὣς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
 ὅς τ' εἴσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
 ἀρπάξων ἢ ἄρον' ἀμαλήν ἢ πτώκα λαγῶν· 310
 ὣς Ἐκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
 ὠρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψεν
 καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαινή
 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι 315
 χρύσειαι, ἃς Ἥφαιστος ἶει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 οἶος δ' ἀστὴρ εἴσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
 ἔσπερος, ὅς κάλλιστος ἐν οὐρανῶ ἴσταται ἀστὴρ,
 ὣς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' ἐυήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
 πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἐκτορι δίῳ, 320
 εἰσορόων χρῶα καλόν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρῶα χάλκεα τεύχεα,
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς,
 φαίνετο δ', ἣ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσιν,
 λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος· 325
 τῇ δ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχεϊ δίος Ἀχιλλεὺς,
 ἀντικρὺς δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
 ὄφρα τί μιν προτιεῖποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
 ἦριπε δ' ἐν κονίης· ὁ δ' ἐπεύξατο δίος Ἀχιλλεὺς· 330
 „Ἐκτορ, ἀτάρ που ἔφης Πατροκλῆ' ἐξεναρίζων
 σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεις νόσφιν ἐόντα,
 νήπιε· τοῖο δ' ἀνευθεν ἀοσσητῆρ μέγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμη,
 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ 335
 ἐλκήσουσ' αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.“
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·

„λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκῆων,
 μή με ἕα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε ἄλις χρυσόν τε δέδεξο 340
 δῶρα, τὰ τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „μή με, κύον, γούνων γουνάξο μηδὲ τοκῆων· 345
 αἶ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
 ὦμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας,
 ὥς οὐκ ἔσθ', ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
 οὐδ' εἴ κεν δεκάκισ τε καὶ εἴκοσι νήριτ' ἄποινα
 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα· 350
 οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτόν χρυσῶ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πριάμος, οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
 ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.“

τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 355
 „ἦ σ' ἐν γιννώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
 πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμὸς.
 φράξο νῦν, μή τοί τι θεῶν μῆνιμα γένωμαι
 ἤματι τῶ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῆσι πύλησιν.“ 360

ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
 ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἀιδόσδε βεβήκειν
 ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
 „τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅπποτε κεν δῆ 365
 Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.“

ἦ ῥα καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τό γ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὦμων τεύχε' ἐσύλα

αἵματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν 370

Ἔκτορος· οὐδ' ἄρα οἳ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
ὣδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
Ἔκτωρ ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.“

ὣς ἄρα τις εἶπεςκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς. 375
τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
ὅς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἳ ἄλλοι, 380
εἰ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
ὄφρα κ' ἔτι γνῶμεν Τρώων νόον, ὅν τιν' ἔχουσιν,
ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
ἢε μένειν μεμάασι καὶ Ἔκτορος οὐκέτ' ἐόντος.
ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 385

κεῖται παρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος ἄθαπτος
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἐγὼ γε
ζωοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Αἶδαο,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου. 390
νῦν δ' ἄγ' αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἔκτορα δῖον,
ὃ Τρῶες κατὰ ἄστνυ θεῶ ὡς εὐχετόωντο.“

ἦ ῥα καὶ Ἔκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα. 395
ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰείρας

μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τῶ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην. 400
 τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίησιν
 κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
 δῶκεν ἀεικίσασθαι ἐῆ ἐν πατρίδι γαίῃ.

ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νυ μήτηρ 405
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα.
 ὦμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῶ τ' εἶχοντο καὶ οἴμωγῇ κατὰ ἄστν.
 τῶ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα 410
 Ἴλιος ὄφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
 λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόωντα
 ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
 πάντας δὲ λιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον. 415
 „σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε, κηδόμενοί περ,
 ἐξελθόντα πόληος ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,
 ἦν πως ἡλικίην αἰδέσσεται ἠδ' ἐλεήσῃ
 γῆρας. καὶ δὲ νυ τῶ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται, 420
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
 Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκεν·
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας.
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
 ὡς ἐνός, οὐ μ' ἄχος ὄξυ κατοίσεται Ἄϊδος εἴσω, 425
 Ἐκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῆσιν·
 τῶ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
 μήτηρ θ', ἡ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.“
 ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται.
 Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο. 430

„τέκνον, ἐγὼ δειλή· τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
 σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμαρ
 εὐχολή κατὰ ἄστνυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
 Τρωσί τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πόλιν, οἷ σε θεὸν ὡς
 δειδέχατ'· ἦ γὰρ καὶ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα 435
 ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.“

ὣς ἔφατο κλαίουσ'. ἄλοχος δ' οὐ πώ τι πέπυστο
 Ἔκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 ἠγγειλ', ὅτι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων,
 ἀλλ' ἦ γ' ἴστων ὑφαίνε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο 440

δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοις κατὰ δῶμα
 ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο

Ἔκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι,
 νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν 445

χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·

τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς.

ἦ δ' αὖτις δμωῆσιν ἐυπλοκάμοισι μετηύδα·

„δεῦτε, δύω μοι ἔπεσθον· ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται. 450

αἰδοίης ἐκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ

στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα

πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.

αἶ γὰρ ἀπ' οὔατος εἶη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς

δείδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἔκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς 455

μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος πεδίονδε δίηται,

καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγνηρορίας ἀλεγεινῆς,

ἦ μιν ἔχεσκ', ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένευ ἀνδρῶν,

ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὄν μένος οὐδενὶ εἴκων.“

ὣς φασμένη μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ἴση, 460

παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.

αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,
 ἔστη παπτήνας' ἐπὶ τείχει, τὸν δὲ νόησεν
 ἔλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
 ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465
 τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν,
 ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
 ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμη
 κρήδεμνόν θ', ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ 470
 ἤματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἔκτωρ
 ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
 ἀμφὶ δέ μιν γαλόφω τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,
 αἷ ἔμετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυξομένην ἀπολέσθαι.
 ἢ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη, 475
 ἀμβλήδην γοόωσα μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·
 „Ἔκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἰῆ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ
 ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση
 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 480
 δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
 νῦν δὲ σὺ μὲν Αἶδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
 χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ 485
 ἔσσειαι, Ἔκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὔτος.
 ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρον Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 ἔσσουντ'· ἄλλοι γὰρ οἱ ἀπουρήσουσιν ἀρούρας.
 ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησιν· 490
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἐταίρους,

ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχευ·
 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνεν. 495
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὄνειδείοισιν ἐνίσσων·
 'ἔρρ' οὕτως· οὐ σὸς γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
 δακρυόεις δέ τ' ἀνεισι πάις ἐς μητέρα χήρην,
 Ἄστυναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς 500
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἶων πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὄθ' ὕπνος ἔλοι παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 εὐδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῆ ἐνι μαλακῆ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ.
 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν, 505
 Ἄστυναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·
 οἶος γάρ σφιν ἔρυσσος πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσωνται,
 γυμνόν· ἀτὰρ τοι εἴματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται 510
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
 οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρῳιάδων κλέος εἶναι·"
 ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 515

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

ἄθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ.

ὣς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἐπεὶ δὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,

Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
 ἀλλ' ὃ γε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα· 5
 „Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρήηρες ἐταῖροι,
 μὴ δὴ πω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
 ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο, 10
 ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ὤμωξαν ἀολλέες, ἤρχε δ' Ἀχιλλεύς.
 οἱ δὲ τρις περὶ νεκρὸν εὐτρίχας ἤλασαν ἵππους
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἴμερον ὤρσεν.
 δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν 15
 δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθρον μήστωρα φόβοιο.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινουῦ ἐξῆρχε γόοιο,
 χειῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσι ἐταίρου·
 „χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἶδαο δόμοισιν·
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην, 20
 Ἐκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι,
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.“

ἦ ῥα καὶ Ἐκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα,
 προηνέα παρ λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύσσας 25
 ἐν κονίῃς. οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
 χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηχέας ἵππους,
 καδ δ' ἴζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 μυρῖοι· αὐτὰρ ὃ τοῖσι τάφρον μενοεικέα δαίνυ.
 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ 30
 σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄιες καὶ μηκάδες αἶγες·
 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
 πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρουτον ἔρρεεν αἷμα.

αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα 35
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἴξον ἰόντες,
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν
 ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν 40
 Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὅμοσσεν·
 „οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τις τε θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
 οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἄσσον ἰκέσθαι,
 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦναι 45
 κείρασθαί τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε
 ἴξεται ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω.
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
 ἠῶθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ὕλην τ' ἀξέμεναι παρὰ τε σχεῖν, ὅσσ' ἐπιεικῆς 50
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
 ὄφρ' ἦ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγη ἀκάματον πῦρ
 θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.“
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
 ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος,
 Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κεῖτο βαρὺ στενάχων πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 60
 ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον.
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 νήδυμος ἀμφιχυθεῖς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα
 Ἔκτορ' ἐπαῖσσαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλῆος δειλοῖο 65

πάντ' αὐτῷ μέγεθος τε καὶ ὄμματα κάλ' εἰκυῖα
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἶματα ἔστο·
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „εὗδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
 οὐ μὲν μεν ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος· 70
 θάπτε με ὅττι τάχιστα· πύλας Ἀίδαο περήσω.
 τῆλέ μ' ἔέργουσι ψυχαί, εἶδωλα καμόντων,
 οὐδέ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἔωσιν,
 ἀλλ' αὐτῶς ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλῆς Ἄιδος δῶ.
 καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτίς 75
 νίσομαι ἐξ Ἀίδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.
 οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
 βουλάς ἐζόμενοι βουλευόμεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέχανε στυγερῆ, ἥ περ λάχε γεινόμενόν περ·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 80
 τείχει ὑπο Τρώων ἐνηγενέων ἀπολέσθαι.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἶ κε πίθηαι·
 μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστέ', Ἀχιλλεῦ,
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς τράφομέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 εὐτέ με τυτθὸν ἔοντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος 85
 ἤγαγεν ὑμετερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς
 ἡματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος
 νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς·
 ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς
 ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηεν· 90
 ὧς δὲ καὶ ὀστέα νῶιν ὀμῆ σορὸς ἀμφικαλύπτοι
 [χρῦσεος ἀμφιφορεῦς, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ].“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·
 „τίπτε μοι, ἠθείη κεφαλή, δεῦρ' εἰλήλουθας
 καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι 95
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.

ἀλλά μοι ἄσπον στῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλους ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.“

ὣς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν,
οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἤνυτε καπνὸς 100
ᾗχετο τετριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
„ὦ πόποι, ἦ ῥά τις ἔστι καὶ εἶν Ἀίδαο δόμοισιν
ψυχὴ καὶ εἶδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν·
παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο 105
ψυχὴ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε,
καὶ μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, ἔικτο δὲ θέσκελον αὐτῶ.“

ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἕμερον ᾗρσε γόοιο·
μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς
ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110
οὐρῆάς τ' ᾧτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρειν
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
οἱ δ' ἴσαν ὕλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες
σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν· 115
πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχμιά τ' ἦλθον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
αὐτίκ' ἄρα δρυὺς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῶ
τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
πίπτον. τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσουντες Ἀχαιοὶ 120
ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο
ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήια πυκνά.

πάντες δ' ὕλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὣς γὰρ ἀνώγειν
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
καδ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερώ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
φράσσατο Πατρόκλω μέγα ἠρίον ἠδὲ οἷ αὐτῶ. 126
αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάμβαλον ἄσπετον ὕλην,

εἶατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν
 χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον 130
 ἵππους· οἳ δ' ὤρνοντο καὶ ἐν τεύχεσσι ἐδυνον,
 ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἠνίοχοί τε.
 πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
 μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
 θριξὶ δὲ πάντα νέκνυ καταείνυσαν, ἃς ἐπέβαλλον 135
 κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεύς
 ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Αἰδόσδε.

οἳ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,
 κάτθεσαν, αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς· 140
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
 τὴν ῥα Σπερχειῶ ποταμῶ τρέφε τηλεθόωσαν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 „Σπερχεῖ“, ἄλλως σοί γε πατήρ ἠρήσατο Πηλεὺς
 κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 145
 σοί τε κόμην κερέειν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην,
 πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 150
 Πατρόκλῳ ἤρωι κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.“

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
 θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἴμερον ὤρσε γόοιο.
 καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἠελίοιο,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς· 155
 „Ἄτρεΐδη, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
 πείσονται μύθοισι· γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι,
 νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι

ὄπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
 κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἷ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.“ 160
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἴσας,
 κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον καὶ νήεον ὕλην,
 ποίησαν δὲ πυρῆν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. 165
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
 δημὸν ἔλῶν ἐκάλυψε νέκυν μεγαθύμος Ἀχιλλεὺς
 ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει.
 ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας, 170
 πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
 ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ μεγάλα στεναχίζων.
 ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·
 καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
 δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς 175
 χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα.
 ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο·
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηεν ἑταῖρον·
 „χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν·
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην. 180
 δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς
 τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἔκτορα δ' οὐ τι
 δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.“
 ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο,
 ἀλλὰ κύνας μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185
 ἤματα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.
 τῷ δ' ἐπὶ κνάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
 οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,

ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο 190
σκήλει' ἀμφὶ περὶ χροά ἴνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν.

οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος·
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
στάς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισιν,
Βορρῆ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλά· 195

πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ λιτάνευεν
ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοῖατο νεκροὶ
ὔλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὦκέα δ' Ἴρις
ἀράων αἴουσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.

οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον 200
εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
βηλῶ ἐπι λιθέῳ. τοὶ δ' ὡς ἴδον ὄφθαλμοῖσιν,
πάντες ἀνήϊξαν κάλεόν τέ μιν εἰς ἕκαστος·
ἢ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·

„οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα, 205
Αἰθιοπῶν ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέξουσ' ἑκατόμβας
ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.

ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
ἐλθέμεν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλά,
ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἧ ἔνι κεῖται 210
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.“

ἢ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο, τοὶ δ' ὄρέοντο
ἠχῆ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροισιν.
αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὦρτο δὲ κῦμα
πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην, 215
ἐν δὲ πυρῆ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον
φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὦκὺς Ἀχιλλεὺς
χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἔλῶν δέπας ἀμφικύπελλον,
οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, 220

ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.

ὥς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὄστ' ἄκαίων,
 νυμφίου, ὅς τε θανῶν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
 ὥς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὄστ' ἄκαίων,
 ἔρπύζων παρὰ πυρκαϊῆν ἀδινὰ στεναχίζων. 225

ἦμος δ' Ἐωσφόρος εἴσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὄν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλλα κίδναται Ἥως,
 τῆμος πυρκαϊῆ ἔμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
 οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὐτίς ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι
 Θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν οἴδματι θύων. 230

Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεὶς
 κλίνθη κεκμηῶς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
 οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο·
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
 ἔξετο δ' ὀρθωθεὶς καὶ σφραγὸς πρὸς μῦθον ἔειπεν· 235

„Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσατ' αἶθοπι οἴνω
 πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὄστ' ἄκαίων Πατρόκλοιο Μενολιάδαο λέγωμεν
 εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται· 240
 ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῆ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
 ἐσχατιῆ καίουτ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῶ
 θείομεν, εἰς ὃ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄιδι κεύθωμαι·
 τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, 245
 ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
 εὐρύνθ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήισι λίπησθε.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλεΐωνι.
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν αἶθοπι οἴνω, 250
 ὄσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·

κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ
 ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἕανῶ λιτὶ κάλυψαν.

τορνώσαντο δὲ σῆμα θεμειλιά τε προβάλοντο 255

ἀμφὶ πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτοῦ λαὸν ἔρουκε καὶ ἴξανεν εὐρὺν ἀγῶνα,
 νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε
 ἵππους θ' ἡμιόνοους τε βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα 260
 ἠδὲ γυναῖκας ἐυζώνους πολιόν τε σίδηρον.

ἵππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
 θῆκε γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαν
 καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δυωκαιεικοσίμετρον
 τῶ πρῶτῳ· ἀτὰρ αὖ τῶ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν 265
 ἔξετέ' ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονου κυέουσιν·
 αὐτὰρ τῶ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
 καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτως·
 τῶ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα,
 πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν. 270
 στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἵππησας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
 εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
 ἢ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην· 275
 ἴστε γάρ, ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
 ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δὲ πόρ' αὐτοῦς
 πατρὶ ἐμῶ Πηλῆι, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
 ἀλλ' ἢ τοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τοίου γὰρ κλέος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἠνιόχοιο, 280
 ἠπίου, ὃ σφωιν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
 χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῶ.

τὸν τῷ γ' ἑσταότες πενθείετον, οὔδει δέ σφιν
 χαῖται ἐρηρέδαται, τῷ δ' ἑστατον ἀχθυμένω κῆρ.
 ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅς τις Ἀχαιῶν 285
 ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.“

ὣς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἱππῆες ἔγερθεν.
 ὦρτο πολὺν πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἐύμηλος,
 Ἀδμήτου φίλος υἱός, ὃς ἱποσύνη ἐκέκαστο·
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ὦρτο κρατερός Διομήδης, 290
 ἵππους δὲ Τρώους ὑπάγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπηύρα
 Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος
 διογενής, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
 Αἶθην τὴν Ἀγαμεμνονέην τὸν εὖν τε Πόδαργον· 295
 τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
 δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκεν
 Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὃ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
 τὴν ὃ γ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν. 300
 Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος εὐτρίχας ὠπλίσαθ' ἵππους,
 Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἀνακτος
 τοῦ Νηληιάδαο· πυλοιγενέες δὲ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες φέρον ἄρμα. πατήρ δέ οἱ ἄγχι παραστὰς
 μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ· 305
 „Ἀντίλοχ', ἧ τοι μὲν σε νέον περ εὐόντα φίλησαν
 Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱποσύνας ἐδίδαξαν
 παντοίας· τῷ καὶ σε διδασκέμεν οὐ τι μάλα χρεώ·
 οἴσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλίσσόμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
 βάρδιστοι θείειν· τῷ τ' οἶω λοίγι' ἔσεσθαι. 310
 τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
 πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σύ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ

παντοίην, ἵνα μή σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
 μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἢ βίηφιν· 315
 μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θεὸν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
 μήτι δ' ἠνίοχος περιγίγνεται ἠνιόχοιο.
 ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἴσι πεποιθῶς
 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἐνθα καὶ ἐνθα, 320
 ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
 ὅς δέ κε κέρδεα εἰδῆ ἑλαύνων ἤσσονας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὁρόων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἐ λήθει,
 ὅπως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμάσιν,
 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προύχοντα δοκεύει. 325
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
 ἔστηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴης,
 ἢ δρυὸς ἢ πεύκης· τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
 λαῖε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ
 ἐν ξυνοχῆσιν ὁδοῦ, λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς· 330
 ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,
 αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐσπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ 335
 ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 κένσαι δημοκλήσας, εἷξαι τέ οἱ ἠνία χερσίν.
 ἐν νύσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
 ὥς ἂν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἰκέσθαι
 κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν, 340
 μή πως ἵππους τε τρώσης κατὰ θ' ἄρματα ἄξης·
 χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείῃ δὲ σοὶ αὐτῷ
 ἔσσεται· ἀλλά, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
 εἰ γάρ κ' ἐν νύσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων,

οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος οὐδὲ παρέλθῃ, 345
 οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
 Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
 ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἔσθλοί.“

ὣς εἰπὼν Νέστωρ Νηλήϊος ἄψ ἐνὶ χώρῃ
 ἔξετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἐκάστου πείρατ' ἔειπεν. 350

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτριχας ὠπλίσασθ' ἵππους.

ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλλοντο·

πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεστορίδαο

Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δὲ λάχε κρείων Εὐμήλος,

τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 355

τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὐτε

Τυδεΐδης, ὅχ' ἄριστος ἐών, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.

στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς

τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν

ἀντίθεον Φοίνικα, ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο, 360

ὥς μεμνέωτο δρόμου καὶ ἀληθείην ἀποεῖποι.

οἳ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιιν μάστιγας ἄειραν,

πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν

ἔσσυμένως· οἳ δ' ᾧκα διέπρησσον πεδίοιο,

νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη 365

ἴστατ' ἀειρομένη ὥς τε νέφος ἠὲ θύελλα,

χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.

ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλνατο πουλυβοτείρῃ,

ἄλλοτε δ' αἰξασκε μετήορα· τοὶ δ' ἐλατῆρες

ἔστασαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου 370

νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος

ἵπποις, οἳ δ' ἐπέτοντο κονιόντες πεδίοιο.

ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι

ἄψ ἐφ' ἀλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου

φαίνεται, ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ᾧκα δ' ἔπειτα

αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι. 376
 τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
 Τρώιοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν εἴκτην,
 πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον εὐρέε τ' ὦμω 380
 θέομετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
 καὶ νῦ κεν ἢ παρέλασθ' ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
 εἰ μὴ Τυδέος νῦν κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινήν.
 τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο, 385
 οὔνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
 οἱ δὲ οἱ ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
 δῶκε δὲ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν. 390
 ἢ δὲ μετ' Ἀδμήτου νῖον κοτέουσα βεβήκειν·
 ἵππειον δὲ οἱ ἤξε θεὰ ζυγόν· αἱ δὲ οἱ ἵπποι
 ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
 ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη στόμα τε ῥῖνάς τε, 395
 θρουλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δὲ οἱ ὅσσε
 δακρυόφιν πλησθεν, θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
 ἵπποις ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν. 400
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐοῖο·
 „ἔμβητον καὶ σφῶι· τιταίνετον ὅττι τάχιστα.
 ἢ τοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὐ τι κελεύω,
 Τυδεΐδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη 405
 νῦν ὦρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·

ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
καρπαλίμως, μὴ σφῶιν ἐλεγχείην καταχεύη
Αἶθῃ θῆλυς ἐοῦσα· τί ἦ λείπεσθε, φέριστοι;
ᾧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 410
οὐ σφῶιν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
ἔσσεται, ἀντίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὄξει χαλκῷ,
αἶ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον ὅττι τάχιστα·
ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἠδὲ νοήσω, 415
στενωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδέ με λήσει.“

ᾧς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
ῥωχμὸς ἔην γαίης, ἣ χειμέριον ἀλὲν ὕδωρ 420
ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος ἀματροχιάς ἀλεείνων.
Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.

Ἀτρεΐδης δ' ἔδεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνειν· 425
„Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
στενωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις,
μὴ πως ἀμφοτέρους δηλήσειαι ἄρματι κύρσας.“

ᾧς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνεν
κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὥς οὐκ αἰοῦντι ἐοικώς. 430
ὅσσα δὲ δίσκου οὔρα κατωμαδίοιο πέλονται,
ὅν τ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης,
τόσσον ἐπεδραμέτην· αἶ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρεΐδεω· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
μὴ πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μώνυχες ἵπποι, 435
δίφρους τ' ἀνστρέψειαν εὐπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
ἐν κονίησι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „Ἀντίλοχ’, οὐ τις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 ἔρρ’, ἐπεὶ οὐ σ’ ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί.
 ἀλλ’ οὐ μὰν οὐδ’ ὧς ἄτερ ὄρκου οἴσῃ ἄεθλον.“ 441

ὧς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·

„μή μοι ἐρύκεσθον μηδ’ ἔστατον ἀχνυμένω κῆρ·
 φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα
 ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.“ 445

ὧς ἔφαθ’, οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
 μάλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δέ σφισιν ἄγχι γένοντο.

Ἀργεῖοι δ’ ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
 ἵππους· τοὶ δ’ ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.

πρῶτος δ’ Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἐφράσαθ’ ἵππους·
 ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ, 451

τοῖο δ’ ἀνευθεν ἐόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
 ἔγνω· φράσσατο δ’ ἵππον ἀριπρεπέα προύχοντα,
 ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 λευκὸν σῆμ’ ἐτέτυκτο περίτροχον ἠύτε μήνη. 455

στῆ δ’ ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν ἔειπεν·

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 οἷος ἐγὼν ἵππους ἀνγάζομαι ἦε καὶ ὑμεῖς;
 ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 ἄλλος δ’ ἠνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δέ που αὐτοῦ 460
 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἱ κείσέ γε φέρτεραι ἦσαν.

[ἦ τοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
 νῦν δ’ οὐ πῆ δύναμαι ιδέειν· πάντῃ δέ μοι ὕσσε
 Τρωικὸν ἄμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι.]

ἠὲ τὸν ἠνίοχον φύγον ἠνία, οὐδὲ δυνάσθη 465
 εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
 ἐνθα μιν ἐκπεσέειν οἶω σὺν θ’ ἄρματα ἄξαι,
 αἱ δ’ ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.

ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὑμεῖς ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ 470
 Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
 Τυδέος ἵπποδάμου υἱός, κρατερός Διομήδης.“

τὸν δ' αἰσχροῶς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
 „Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἰ δέ τ' ἀνευθεν
 ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται. 475

οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
 οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε·
 ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· οὐδέ τί σε χρὴ
 [λαβραγόρην ἔμμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.]
 ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι, αἰ τὸ πάρος περ, 480
 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὖληρα βέβηκεν.“

τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
 „Αἴαν νεῖκος ἄριστε, κακοφραδές, ἄλλα τε πάντα
 δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
 δεῦρό νυν, ἢ τρίποδος περιδώμεθον ἢ ἑλέβητος, 485
 ἴστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
 ὀππότεραι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνώης ἀποτίνων.“

ὣς ἔφατ', ὠρνετο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 χωόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.
 καὶ νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένητ' ἀμφοτέροισιν,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ φάτο μῦθον· 491
 „μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
 Αἴαν Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.
 καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι.
 ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε 495
 ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
 ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
 ἵππους Ἀργείων, οἱ δεύτεροι οἳ τε πάροιθεν.“

ὣς φάτο, Τυδεΐδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων·

μάστι δ' αἰὲν ἔλαννε κατωμαδόν· οἳ δέ οἱ ἵπποι 500
 ὑψόσ' ἀειρέσθην ρίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
 αἰεὶ δ' ἠνίοχον κονίης ραθάμιγγες ἔβαλλον,
 ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε
 ἵπποις ὠκυπόδεσσι ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλή
 γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματροχιή κατόπισθεν 505
 ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
 στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκιεν ἰδρῶς
 ἵππων ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
 κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν· οὐδὲ μάτησεν 510
 ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον,
 δῶκε δ' ἄγειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα
 καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυνεν ὑφ' ἵππους.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλήϊος ἤλασεν ἵππους,
 κέρδεσιν, οὐ τι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον·
 ἀλλὰ καὶ ὣς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους. 516
 ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ρά τ' ἄνακτα
 ἔλκησιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν·
 τοῦ μὲν τε ψάουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
 οὐραῖαι· ὁ δὲ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή 520
 χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
 τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπει· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο,
 ἀλλὰ μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠὲ
 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἴθης. 525
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρῳ γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν,
 τῷ κέν μιν παρέλασσε οὐδ' ἀμφήριστον ἔσθηκεν.
 αὐτὰρ Μηριόνης θεράπων εὖς Ἰδομενεῆος
 λείπει ἄγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
 βάρδιστοι μὲν γὰρ οἳ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι, 530

ἤκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων
 ἔλκων ἄρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
 τὸν δὲ ἰδὼν ῥῆκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν· 535
 „λοῖσθος ἀνὴρ ῥοῖστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
 ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικές,
 δεύτερον· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευεν.
 καί νύ κέ οἱ πόρην ἵππον, ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί, 540
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 Πηλεΐδην Ἀχιλῆα δίκη ἠμείψατ' ἀναστάς·
 „ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶ κε τελέσσης
 τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
 τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππω 545
 αὐτὸς τ' ἐσθλὸς ἐών. ἀλλ' ὠφελεν ἀθανάτοισιν
 εὐχεσθαι· τῷ κ' οὐ τι πανύστατος ἦλθε διώκων.
 εἰ δέ μιν οἴκτειρεις καὶ τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσοῦς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς
 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῶαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι· 550
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μείζον ἄεθλον,
 ἢ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
 ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλησιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.“

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς 555
 χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
 καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
 Εὐμήλω ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω.
 δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων, 560
 χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέρου

ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιός ἐσται.“

ἧ ῥα καὶ Ἀντομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
οἰσέμεναι κλισίῃθεν· ὁ δ' ὄχητο καὶ οἱ ἔνεικεν.

[Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ δέξατο χαίρων.] 565

τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,

Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ

χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τε κέλευσεν

Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φῶς·

„Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας. 570

ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάψας δέ μοι ἵππους,

τοὺς σοὺς πρόσθε βαλῶν, οἷ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.

ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

ἔς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ,

μή ποτέ τις εἶπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· 575

Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βησάμενος Μενέλαος

οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χεῖρονες ἦσαν

ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείστων ἀρετῇ τε βίῃ τε·

εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ' οὐ τινά φημι

ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται. 580

Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ἧ θέμις ἐστίν,

στάς ἵππων προπάροιθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην

χερσὶν ἔχων ῥαδιηνήν, ἧ περ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,

ἵππων ἀψάμενος γαιήοχον ἐννοσίγαιον

ῥμνυθι μὴ μὲν ἐκῶν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἄρμα πεδῆσαι.“ 585

τὸν δ' αὐτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·

„ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἐγὼ γε νεώτερός εἰμι

σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.

οἶσθ', οἶαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·

κραιπνότερος μὲν γὰρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις· 590

τῷ τοι· ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς

δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο

μείζον ἐπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
βουλοίμην ἢ σοί γε, διοτρεφές, ἤματα πάντα
ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.“ 595

ἦ ῥα καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
ἰάνθη, ὡς εἶ τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση
ληίου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
ὣς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 600
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποεῖξομαι αὐτὸς
χωόμενος, ἐπεὶ οὐ τι παρήγορος οὐδ' ἀεσίφρων
ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
δεύτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν. 605

οὐ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πολλὰ πάθες καὶ πολλὰ μόγησας
σὸς τε πατήρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς εἴνεκ' ἐμεῖο·
τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
δώσω ἐμήν περ ἐοῦσαν, ἵνα γνώωσι καὶ οἶδε, 610
ὡς ἐμὸς οὐ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.“

ἦ ῥα καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύω χρυσοῖο τάλαντα
τέτρατος, ὡς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,
ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς 616
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων καὶ ἔειπε παραστίας·
„τῇ νῦν; καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
Πατρόκλοιο τάφου μνημ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
ὄψη ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον 620
αὐτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσειαι οὐδὲ παλαίσεις,
οὐδέ τ' ἀκοντιστὴν ἐσδύσειαι οὐδὲ πόδεσσι
θεύσειαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.“

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ δέξατο χαίρων,
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 625
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυνῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες
 ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαῖσσονται ἐλαφραί.
 εἶθ' ὣς ἠβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἶη,
 ὥς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ 630
 Βουπρασίου, παῖδες δὲ θέσαν βασιλῆος ἄεθλα·
 ἐνθ' οὐ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένηετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν
 οὔτ' αὐτῶν Πυλίων οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 πῦξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Ἴηνοπος υἱόν,
 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη· 635
 Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἔοντα,
 δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
 οἴοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
 [πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
 οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόθι λείπετ' ἄεθλα.] 640
 οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν,
 ἔμπεδον ἠνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
 ὣς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
 ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγροῦ
 πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἠρώεσσιν. 645
 ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτερείζε.
 τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 ὥς μεν αἰὲ μέρμηρησιν ἐνηέος, οὐδέ σε λήθω
 τιμῆς, ἧς τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
 σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.“ 650
 ὣς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὄμιλον Ἀχαιῶν
 ᾤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
 αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
 ἠμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι

ἔξετέ' ἀδμήτην, ἢ τ' ἀλγίστη δαμάσασθαι· 655

τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.

στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

„Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,

ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἄριστῳ,

πῦξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγέμεν. ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων

δώη καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί, 661

ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθῳ·

αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.“

ὣς ἔφατ', ὠρνετο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠὺς τε μέγας τε

εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός· 665

ἄψατο δ' ἡμίονου ταλαεργοῦ φώνησέν τε·

„ἄσσον ἴτω, ὅς τις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·

ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν

πυγμαῖ νικήσαντ', ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστος.

ἢ οὐχ ἄλις, ὅτι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν

ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι. 671

ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

ἀντικρὺς χροῖα τε ῥήξω σὺν τ' ὅστέ' ἀράξω·

κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὐτι μερόντων,

οἳ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.“ 675

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.

Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,

Μηκιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος,

ὅς ποτε Θήβασδ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο

ἔς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμεΐωνας. 680

τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο

θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.

ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάμβαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα

δῶκεν ἱμάντας ἐντμήτους βοῶς ἀγραύλοιο.

τῷ δὲ ζωσαμένῳ βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,

685

ἅντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῆσιν ἅμ' ἅμφω
 σὺν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν·
 δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρώς
 πάντοθεν ἐκ μελέων. ἐπὶ δ' ὄρνυτο δῖος Ἐπειὸς,
 κόψε δὲ παπτήναντα παρήιον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν 690
 ἔστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
 ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθυὸς
 θίν' ἐν φυκιόεντι, μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν,
 ὣς πληγεὶς ἀνέπαλτο. ἀτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς
 χερσὶ λαβῶν ὄρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι, 695
 οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν
 αἶμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
 καὶ δ' ἄλλο φρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντες,
 αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα, 700
 δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
 τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·
 ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,
 πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τῖον δέ ἐ τεσσαράβοιον. 705
 στῆ δ' ὄρθος καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.“
 ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.
 ζωσαμένω δ' ἄρα τῷ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 710
 ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆσιν
 ὡς ὄτ' ἀμείβοντες, τοὺς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων,
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
 τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασείων ἀπὸ χειρῶν
 ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς, 715
 πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὦμους

αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἳ δὲ μάλ' αἰεὶ
νίκης ἰέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο.

οὔτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι οὔδει τε πελάσσαι,
οὔτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἴς Ὀδυσῆος. 720

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἦ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.“

ὣς εἰπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς· 725
κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
καὶ δ' ἔπεσ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσιν Ὀδυσσεὺς
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.

δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὔδέ τ' ἄειρεν, 730
ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίη.

καὶ νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναῖξαντε πάλαιον,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρυκεν·
„μηκέτ' ἐρείδεσθον μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν· 735

νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες
ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.“

ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,
καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.

Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτήτος ἄεθλα, 740
ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
χάνδανε, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἴαν
πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὔ ἤσκησαν,
Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν· 745
υἱὸς δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκεν
Πατρόκλῳ ἥρωι Ἰησονίδης Ἐύνης.

καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὐ̄ ἐτάροιο,
 ὅς τις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
 δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῶ, 750
 ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λισσθήι' ἔθηκεν.
 στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ὄρνυσθ', οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.“
 ὣς ἔφατ', ὄρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς 755
 Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὐτε νέους ποσσὶ πάντας ἐνίκα.
 στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς.
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
 ἔκφερ' Ὀϊλιάδης, ἐπὶ δ' ὄρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐυζώνοιο 760
 στήθεός ἐστι κανών, ὃν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση
 πηνίου ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
 στήθεος· ὡς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὀπισθεν
 ἰχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
 καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χε' ἀντμένα δῖος Ὀδυσσεὺς 765
 αἰεὶ ρίμφα θέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
 νίκης ἰεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
 εὐχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
 „κλυθι, θεά, ἀγαθή μοι ἐπίροσθος ἐλθὲ ποδοῖν.“ 770
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 [γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.]
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαῖξασθαι ἄεθλον,
 ἐνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων, βλάψεν γὰρ Ἀθήνη,
 τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων, 775
 οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὦκὺς Ἀχιλλεὺς·
 ἐν δ' ὄνθου βοέου πληῆτο στόμα τε ρῖνάς τε.
 κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,

ὡς ἤλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
 στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο, 780
 ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·

„ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τὸ πάρος περ
 μήτηρ ὡς Ὀδυσῆι παρίσταται ἠδ' ἐπαρήγει.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασαν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λιοισθήιον ἔκφερ' ἄεθλον 785
 μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

„εἰδόσιν ὑμῖν ἔρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
 ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.

Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῦ ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων· 790
 ὠμογέροντα δέ μιν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
 ποσσὶν ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.“

ὣς φάτο, κύδηεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.

τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

„Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος, 795
 ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.“

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δὲ δέξατο χαίρων.

αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
 τεύχεα Σαρπήδοντος, ἅ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα. 800

στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

„ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὦ περ ἀρίστω,
 τεύχεα ἔσθαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε
 ἀλλήλων προπάρουθεν ὁμίλου πειρηθῆναι.

ὁππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χρῶα καλόν, 805

ψαύσῃ δ' ἐνδίνων διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον
 καλὸν Θρηίκιον· τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
 τεύχεα δ' ἀμφοτέροισι ξυνήια ταῦτα φερέσθων·

καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν. 810
 ὧς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ἄν δ' ἄρα Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
 ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοῦς. 815
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.
 ἐνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην
 νύξ', οὐδὲ χρό' ἴκανεν· ἔρυστο γὰρ ἐνδοθι θώρηξ·
 Τυδεΐδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μέγαλοιο 820
 αἶεν ἐπ' ἀνχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ.
 καὶ τότε δὴ ὃ' Αἴαντι περιδείσαντες Ἀχαιοὶ
 παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.
 αὐτὰρ Τυδεΐδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἦρωσ
 σὺν κολεῶ τε φέρων καὶ ἐντμήτῳ τελαμῶνι. 825
 αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
 ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·
 ἀλλ' ἦ τοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.
 στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν· 830
 „ῥονυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
 εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
 ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
 χρεώμενος· οὐ μὲν γὰρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
 ποιμὴν οὐδ' ἀροτῆρ εἴς' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.“ 835
 ὧς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ἄν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
 ἄν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἐπειός.
 ἐξείης δ' ἴσταντο, σόλον δ' ἔλε δῖος Ἐπειός,
 ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί. 840

δεύτερος αὐτ' ἀφέηκε Λεοντεὺς ὄξος Ἴσθου,
 τὸ τρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ὅσσον τὶς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ· 845
 ἢ δέ θ' ἐλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
 τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δὲ βόησαν.
 ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
 νῆας ἐπι γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.

αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόντα σίδηρον, 850
 καὶ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
 ἰστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
 τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἧς ἄρ' ἀνώγειν
 τοξεύειν· „ὅς μὲν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν, 855
 πάντας ἀειράμενος πελέκεας οἰκόνδε φερέσθω·
 ὅς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἀμαρτῶν,
 ἦσσαν γὰρ δὴ κείνος, ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.“

ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἀνακτος,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων εὐς Ἰδομενῆος. 860
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὸν
 ἤκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλησεν ἀνακτι
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξιεν κλειτὴν ἑκατόμβην·
 ὄρνιθος μὲν ἀμαρτε· μέγηρε γὰρ οἱ τό γ' Ἀπόλλων· 865
 αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδεται ὄρνις·
 ἀντικρὺς δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς οἰστός.
 ἢ μὲν ἔπειτ' ἦιξε πρὸς οὐρανόν, ἢ δὲ παρεΐθη
 μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσσε χειρὸς 870
 τόξον· ἀτὰρ δὴ οἰστὸν ἔχεν πάλαι, ὥς ἴθυνεν.

αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
 ἄρνῶν πρωτογόνων ρέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
 ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·
 τῆ ῥ' ὃ γε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην, 875
 ἀντικρὺς δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ ἐπὶ γαίῃ
 πρόσθεν Μηριόναο πάγη ποδός· αὐτὰρ ἠ ὄρνις
 ἰστῶ ἐφεξομένη νηὸς κυανοπρώροιο
 αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν·
 ὠκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ 880
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρεν,
 Τεῦκρος δ' ἠμιπέλεκκα φέρειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
 καδ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα 885
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἤμονες ἄνδρες ἀνέσταν·
 ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων εὖς Ἰδομενεῆος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Ἀτρεΐδη· ἴδμεν γάρ, ὅσον προβέβηκας ἀπάντων 890
 ἢ δ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἡμασιν ἔπλευ ἄριστος·
 ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἥρωι πόρωμεν,
 εἰ σὺ γε σῶ θυμῷ ἐθέλοισ· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε.“
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 895
 δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὃ γ' ἥρωος
 Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

Ἔκτορος λύτρα.

λῦτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
 ἐσκίδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
 ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 κλαῖε φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
 ἦρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα 5
 [Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος ἦν
 ἦδ' ὀπόσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν ἄλγεα
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
 τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,]
 ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε 10
 ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ προηνῆς· τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
 δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἀλός. οὐδέ μιν ἦως
 φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἄλα τ' ἠϊόνας τε,
 ἀλλ' ὅ γ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 Ἔκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὀπισθεν, 15
 τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
 αὐτίς ἐνὶ κλισίῃ πανέσκετο, τὸν δέ τ' ἔασκεν
 ἐν κόνι ἐκτανύσας προπροηνέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
 πᾶσαν ἀεικείην ἀπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλεαίων
 καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν 20
 χρυσεῖη, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.

ὣς ὁ μὲν Ἔκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων·
 τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον εὐσκοπον ἀργεῖφόντην.
 ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανε, οὐδέ ποθ' Ἥρη 25
 οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκώπιδι κούρη,
 ἀλλ' ἔχον, ὡς σφιν πρώτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἰρή

καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
 [ὃς νείκεσσε θεάς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο,
 τὴν δ' ἤνησ', ἢ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.] 30
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένηετ' ἡώς,
 καὶ τότε ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 „σχέτλιοί ἐστε, θεοί, δηλήμονες· οὐ νύ ποθ' ὑμῖν
 Ἔκτωρ μηρί' ἔκχε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἑόντα σαῶσαι, 35
 ἢ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκει ᾧ
 καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
 ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
 ἀλλ' ὀλοῶ Ἀχιλῆι, θεοί, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
 ᾧ οὔτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι οὔτε νόημα 40
 γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὡς ἄγρια οἶδεν,
 ὃς τ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήνορι θυμῷ
 εἶξας εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβησιν·
 ὣς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδῶς
 [γίγνεται, ἢ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησιν.] 45
 μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσει,
 ἢ κασίγνητον ὁμογάστριον ἢ καὶ υἷόν·
 ἀλλ' ἢ τοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν·
 τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 αὐτὰρ ὁ γ' Ἔκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα, 50
 ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκει· οὐ μὲν οἱ τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον·
 μὴ ἀγαθῷ περ ἑόντι νεμεσσηθείομεν ἡμεῖς·
 κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.“
 τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη 55
 „εἶη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, ἀργυρότοξε,
 εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλῆι καὶ Ἔκτορι θήσετε τιμῆν.
 Ἔκτωρ μὲν θνητός τε γυναικᾶ τε θήσατο μαζόν·

αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεῶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτῇ
 θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν 60
 Πηλεί, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένητ' ἀθανάτοισιν.

πάντες δ' ἀντιάσθε, θεοί, γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
 δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἔταρ', αἴεν ἀπιστε.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

„Ἡρῆ, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμινε θεοῖσιν· 65

οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἔκτωρ

φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·

ὣς γὰρ ἐμοί γ', ἐπεὶ οὐ τι φίλων ἠμάρτανε δώρων.

οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδέυετο δαιτὸς εἴσης,

λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70

ἀλλ' ἢ τοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν — οὐδέ πη ἔστιν

λάθρη Ἀχιλλῆος — θρασὺν Ἔκτορα· ἢ γὰρ οἱ αἰεὶ

μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμαρ.

ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμεῖο,

ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεύς 75

δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπό θ' Ἔκτορα λύσῃ.“

ὣς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,

μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης

ἐνθόρε μείλανι πόντῳ· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.

ἢ δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, 80

ἢ τε κατ' ἀγραύλοιο βοῶς κέρας ἐμβεβαυῖα

ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.

εὔρε δ' ἐνὶ σπῆι γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι

εἶαθ' ὀμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἢ δ' ἐνὶ μέσσης

κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὃς οἱ ἔμελλεν 85

φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.

ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·

„ὄρσο, Θέτι· καλέει Ζεὺς ἀφθιτα μήδεα εἰδώς.“

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα·

„τίπτε με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ 90
 μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῶ.
 εἶμι μὲν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται, ὅτι κεν εἶπη.“
 ὣς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε δῖα θεάων
 κυάνεον, τοῦ δ' οὐ τι μελάντερον ἔπλετο ἔσθως.
 βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις 95
 ἤγεϊτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
 ἀκτὴν δ' ἔξαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν ἀιχθήτην,
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 εἶαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἑόντες.
 ἦ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη. 100
 Ἥρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χερσὶ θῆκεν
 καὶ ῥ' εὐφροην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιούσα.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 „ἦλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
 ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα. 106
 ἐννημαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἔκτορος ἀμφὶ νέκνι καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·
 κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν εὐσκοπον ἀργεῖφόντην·
 αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω, 110
 αἰδῶ καὶ φιλότητα τεῆν μετόπισθε φυλάσσω.
 αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθ' καὶ νίει σῶ ἐπίτειλον·
 σκύζεσθαί οἱ εἶπε θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 Ἔκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν, 115
 αἶ κέν πως ἐμέ τε δείσῃ ἀπό θ' Ἔκτορα λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριν ἐφήσω
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη.“
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 120

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἶξασα.

ἶξεν δ' ἐς κλισίην οὗ υἱέος· ἐνθ' ἄρα τόν γε
εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
ἔσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον·
τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἰέρευτο. 125

ἦ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„τέκνον ἐμόν, τέο μέχρῃς ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου
οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃτι 130
μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἤδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
σκύζεσθαι σοί φησι θεούς, ἐὲ δ' ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν 135
Ἔκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.
ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„τῆδ' εἶη· ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.“ 140

ὣς οἱ γ' ἐν νηῶν ἀγύρῃ μήτηρ τε καὶ υἱὸς
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
Ἴριν δ' ὠτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
„βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα· λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμποιο
ἄγγελιον Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴλιον εἶσω 145

λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη,
οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
κῆρύξ τίς οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτίς 150
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστνυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.

[μηδέ τί οί θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν ἀργεῖφόντην,
ὃς ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἄχιλλῆι πελάσση.

αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἄχιλλῆος, 155
οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.]“

ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα.
ἴξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε 160
παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς
δάκρυσιν εἶματ' ἔφυρον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλῇ
κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἐῆσιν. 165
θυγατέρες δ' ἀνὰ δῶματ' ἰδὲ νυοὶ ὠδύροντο,
τῶν μιμνησκόμεναι, οἷ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.

στῆ δὲ παρὰ Πριάμον Διὸς ἀγγελος, ἠδὲ προσηύδα
τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα 170
„θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσί, μηδέ τι τάρβει·
οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω,
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἀγγελὸς εἰμι,
ὃς σευ ἀνευθεν ἔων μέγα κήδετα ἠδ' ἔλεαίρει.
λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἔκτορα δῖον, 175
δῶρα δ' Ἄχιλλῆι φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη,
οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
κῆρύξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὃς κ' ἰθύνοι
ἠμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐύτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτίς
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἄχιλλεύς. 180.
[μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται ἀργεῖφόντης,

ὅς σ' ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆι πελάσση.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
 οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει· 185
 οὔτε γὰρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιπήμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.]“

ἢ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ ὃ γ' υἷας ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονεΐην
 δπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς. 190

αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσεται κηώεντα
 κέδρινον ὑπόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδειν.
 ἐς δ' ἄλοχον Ἐκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε·
 „δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν
 λύσασθαι φίλον υἷον ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
 αἰνῶς γὰρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγεν
 κεῖσ' ἰέναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.“

ὣς φάτο, κώκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ· 200
 „ὦ μοι, πῆ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ
 ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὃς τοι πολέας τέ καὶ ἐσθλοὺς
 υἷεας ἐξενάριξε; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 205

εἰ γὰρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
 ὤμηστῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὃ γε, οὔ σ' ἐλεήσει
 οὔδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
 ἡμενοὶ ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὣς ποθι μοῖρα κραταιῆ
 γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῆ, 210
 ἀργίποδας κύνας ἄσαι, εἴων ἀπάνευθε τοκῆων,
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότε ἄντιτα ἔργα γένοιτο

παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ οὐκ ἔστι κακίζόμενον γε κατέκτα,
 ἄλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων 215
 ἔστεῶτ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἀλεωρῆς.“

τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδῆς·
 „μὴ μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερούκανε, μηδέ μοι αὐτῇ
 ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλεν· οὐδέ με πείσεις.
 εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν, 220
 ἢ οἱ μάντιές εἰσι θυοσκοοὶ ἢ ἱερῆες,
 ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ' αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
 εἴμι, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἴσα
 τεθνάναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοῶν χαλκοχιτώνων, 225
 βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς
 ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν νῆον, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἶην.“

ἢ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέωγεν·
 ἐνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέτλους,
 δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας, 230
 τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
 [χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,]
 ἐκ δὲ δὺ' αἶθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
 ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἱ Θρηῆκες πόρον ἄνδρες
 ἔξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ 235
 φείσατ' ἐνὶ μεγάροισι ὁ γέρον, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
 λύσασθαι φίλον νῆον. ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
 αἰθούσης ἀπέεργεν ἔπεσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
 „ἔρρετε, λωβητῆρες ἐλεγχέες· οὐκ νυ καὶ ὑμῖν
 οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντας; 240
 ἢ ὀνόσασθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὑμεῖς·
 ῥηίτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
 κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἐγὼ γε,

πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραϊζομένην τε 245
ὄφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄιδος εἶσω.“

ἧ καὶ σκηπανίῳ δῖεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω
σπερχομένοιο γέροντος. ὁ δ' υἷάσιν οἷσιν ὁμόκλα,
νεικείων Ἐλενόν τε Πάριον τ' Ἀγάθωνά τε δῖον
Πάμμονά τ' Ἀντίφονόν τε βοῆν ἀγαθόν τε Πολίτην 250
Δηίφοβόν τε καὶ Ἰππόθοον καὶ Δῖον ἀγαυόν·
ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευεν·

„σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἰθ' ἅμα πάντες
Ἐκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θεῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους 255
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελεῖφθαι,
Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωίλον ἵππιοχάρμην
Ἐκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐώκειν
ἀνδρός γε θνητοῦ πάις ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο·
τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λείλειπται,
ψεῦσταί τ' ὀρχησταί τε, χοροῖτυπίησιν ἄριστοι, 261
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.

οὐκ ἂν δὴ μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα προήσσωμεν ὁδοῖο;“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδείσαντες ὁμοκλήν 265
ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν εὐτροχον ἡμιονεΐην
καλήν πρωτοπαγῆ, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφι ζυγὸν ἤρεον ἡμιόνειον,
πύξινον ὀμφαλόεν, ἐν οἰήκεσσιν ἀρηρός,
ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῶ ἐννεάπηχυν. 270
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν εὐξέστῳ ἐπὶ ῥυμῶ,
πέξῃ ἐπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορι βάλλον,
τρὶς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἐξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχίνα δ' ἔκαμψαν.
ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες εὐξέστης ἐπ' ἀπήνης 275

νήεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
 ξεῦξαν δ' ἠμιόνοους κρατερώνυχας ἐντεσιεργούς,
 τοὺς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 ἵππους δὲ Πριάμῳ ὑπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραιὸς
 αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐυξέστη ἐπὶ φάτνῃ. 280

τῷ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
 κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἐκάβῃ τετιηότι θυμῷ
 οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφιν
 χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην. 285

στῆ δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὐχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι
 ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
 ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
 ἀλλ' εὐχευ σύ γ' ἔπειτα κελαινεφεῖ Κρονίωνι 290
 Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὄραται,
 αἴτει δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ οἱ αὐτῷ
 φίλτατος οἰωνῶν καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴης Δαναῶν ταχυπόλων. 295
 εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἐὼν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
 νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
 „ῶ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω· 300
 ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ.“

ἦ ῥά καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὥτρυν' ὁ γεραιὸς
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκῆρατον· ἠ δὲ παρέστη
 χέρονιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
 νιψάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο· 305
 εὐχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον

οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·
 „Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἔλθειν ἢδ' ἐλεεινόν,
 πέμψον δ' οἴωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε σοὶ αὐτῶ 310
 φίλτατος οἴωνῶν καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστος,
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῶ πῖσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπῶλων.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν, 315
 μόρφνον θηρητῆρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.
 ὄσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῖο, ἐν κληῖς' ἀραρυῖα,
 τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν πτερά· εἶσατο δέ σφιν
 δεξιὸς ἀίξας ὑπὲρ ἄστεος. οἱ δὲ ἰδόντες 320
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
 σπερχόμενος δ' ὁ γέρων ξεστοῦ ἐπεβήσετο δίφρου,
 ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
 τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε θαΐφρων, αὐτὰρ ὀπισθεν 325
 ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευεν
 καρπαλίμως κατὰ ἄστν· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
 πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὡς εἰ θανατόνδε κιόντα.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο, 330
 παῖδες καὶ γαμβροί, τῶ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
 ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.
 αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ηὔδα·
 „Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
 ἀνδρὶ ἔταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες, ᾧ κ' ἐθέλησθα· 335
 βάσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὣς ἄγαγ', ὡς μήτ' ἄρ' τις ἴδη μήτ' ἄρ' τε νοήσῃ

τῶν ἄλλων Δαναῶν πρὶν Πηλεϊωνάδ' ἰκέσθαι.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα 340
 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρὴν
 ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῆ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργεῖφόντης. 345
 αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκανε,ν,
 βῆ δ' ἰέναι κούρω αἰσυμνητῆρι εἰκῶς,
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεστᾶτη ἦβη.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρῆξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
 στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν, 350
 ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.
 τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
 Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πριάμον φάτο φώνησέν τε·
 „φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
 ἄνδρ' ὄρώω, τάχα δ' ἅμμε διαρραίσεσθαι οἴω. 355
 ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἥ μιν ἔπειτα
 γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ.“

ὣς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δειδίε δ' αἰνῶς,
 ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
 στῆ δὲ ταφῶν. αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθῶν, 360
 χεῖρα γέροντος ἑλὼν ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·
 „πῆ, πάτερ, ὦδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 οὐδὲ σύ γ' ἔδεισας μένεα πνεύοντας Ἀχαιοὺς,
 οἷ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν; 365
 τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 τοσσάδ' ὄνειάτ' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη;
 οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρον δέ τοι οὔτος ὀπηδεῖ,

ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
 ἄλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ρέξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον 370
 σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ εἶσκω.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 „οὔτω πῃ τάδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις.
 ἄλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
 ὅς μοι τοιονδ' ἦκεν ὀδοιπόρον ἀντιβολῆσαι, 375
 αἴσιον, οἶος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητός,
 πέπνυσαί τε νόῳ, μακάρων δ' ἔξεσσι τοκῆων.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 380
 ἢ πῃ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη,
 ἢ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρήν
 δειδιότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὄριστος ὄλωλεν,
 σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεδύετ' Ἀχαιῶν.“ 385

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 „τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξεσσι τοκῆων;
 ὥς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνίσπες.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 „πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, καὶ εἴρεαι Ἐκτορα δῖον· 390
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὗτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἀργείους κτείνεσκε δαΐζων ὀξεί χαλκῷ,
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 εἶα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι· 395

τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἠγάγε νηῦς εὐεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξειμι, πατήρ δέ μοι ἐστί Πολύκτωρ.
 ἀφνειὸς μὲν ὃ γ' ἐστί, γέρον δὲ δὴ ὡς σὺ περ ὧδε,
 ἐξ δὲ οἱ νῆες ἕασιν, ἐγὼ δὲ οἱ ἔβδομός εἰμι·

τῶν μέτα παλλόμενος κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι. 400
 νῦν δ' ἤλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
 θήσονται περὶ ἄστν μάχην ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 ἀσχαλόωσι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής· 405
 „εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλλῆος
 εἷς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
 ἢ ἔτι παρ νήεσσιν ἐμὸς πάις, ἢέ μιν ἤδη
 ἦσι κυσὶν μελεῖστί ταμῶν προύθηκεν Ἀχιλλεύς.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης· 410
 „ῶ γέρον, οὐ πω τόν γε κύνες φάγον οὐδ' οἴωνοί,
 ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηὶ
 αὐτῶς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς
 κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
 ἔσθουσ', αἶ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν. 415
 ἢ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἑτάροιο φίλοιο
 ἔλκει ἀκηδέστως, ἠὼς ὅτε διὰ φανήῃ,
 οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθῶν,
 οἶον ἐερσῆεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα νένιπται,
 οὐδέ ποδι μιαρὸς· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν, 420
 ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
 ὣς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ νῆος ἐῆος
 καὶ νέκυός περ ἐόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.“

ὣς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρον καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 „ῶ τέκος, ἢ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι 425
 ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐμὸς πάις, εἴ ποτ' ἔην γε,
 λήθεται ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἶσῃ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλειςον,
 αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν, 430

ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληιάδεω ἀφίκωμαι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 „πειρᾶ ἔμεῖο, γεραιέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
 ὅς με κέλεαι σέο δῶρα παρἔξ Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.
 τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι 435
 συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 ἐνδυκέως ἐν νηὶ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
 οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνοσάμενος μαχέσαιο.“

ἦ καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους 440
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἠνία λάζετο χερσίν,
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἠύ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο,
 οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο·
 τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος ἀργεῖφόντης 445
 πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 ἐς δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληιάδεω ἀφίκοντο
 ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἀνακτι
 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν 450
 λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλήν ποίησαν ἀνακτι
 σταυροῖσιν πυκινοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλῆς
 εἰλλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί,
 τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων, 455
 τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος·
 δὴ ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ᾤξε γέροντι,
 ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
 ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινε ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε·
 „ὦ γέρον, ἦ τοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα, 460
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατήρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν.

ἀλλ' ἢ τοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἶσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
ὄφθαλμοὺς εἶσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη
ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
τύνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος,
καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠνκόμοιο
λίσσεο καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνης.“

465

ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
Ἰδαῖον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων
ἵππους ἠμιόνοους τε· γέρον δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
τῇ δ' Ἀχιλεὺς ἴξεσκε διίφιλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
εὖρ', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τῷ δὲ δὴ οἶω,
ἦρως Ἀντομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ὄζος Ἄρηος,
ποιπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς
ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς
χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
δεινὰς ἀνδροφόνους, αἷ οἱ πολέας κτάνον νῆας.
ὧς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ
φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας,
ὧς Ἀχιλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἰδοντο.
τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
„μνησάι πατρὸς σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
τηλίκου, ὧς περ ἐγών, ὀλοῶ ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
καὶ μὲν που κεῖνον περιναιέται ἀμφὶς ἐόντες
τείρουσ', οὐδέ τις ἔστιν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.
ἀλλ' ἢ τοι κεῖνός γε σέθεν ζῶοντος ἀκούων
χαίρει τ' ἐν θυμῷ ἐπὶ τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
ὄψεσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα.“

470

475

485

490

αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον νῆας ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελεῖσθαι.
 πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον νῆες Ἀχαιῶν· 495
 ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 τῶν μὲν πολλῶν θεοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὅς δέ μοι οἶος ἔην, εἴρυστο δὲ ἄστνυ καὶ αὐτούς,
 τὸν σὺ πρόην κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης, 500
 Ἔκτορα. τοῦ νῦν εἴνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενος παρὰ σείῳ, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον
 μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
 ἔτλην δ', οἷ' οὐ πῶ τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος, 505
 ἀνδρὸς παιδοφόνιοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.“

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατρός ὑφ' ἴμερον ὤρσε γόοιο·
 ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
 τῷ δὲ μνησαμένω ὁ μὲν Ἔκτορος ἀνδροφόνιοιο
 κλαῖ' ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔλυσθεις, 510
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δῶματ' ὀρώρειν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 [καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπίδων ἦλθ' ἴμερος ἠδ' ἀπὸ γυίων,]
 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
 οἰκτεῖρων πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον, 516
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἄ δεῖλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἀνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 521
 ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπης
 ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ·

οὐ γάρ τις προῆξις πέλεται κρουροῖο γόοιο.
 ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν, 525
 ζῶειν ἀχνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσίν.
 δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
 δῶρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων·
 ᾧ μὲν κ' ἀμμίξας δῶη Ζεὺς τερπικέραυνος,
 ἄλλοτε μὲν τε κακῶ ὅ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῶ·
 ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δῶη, λωβητὸν ἔθηκεν, 531
 καί ἐ κακῆ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει,
 φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.
 ὣς μὲν καὶ Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο 535
 ὄλβῳ τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν,
 καὶ οἱ θνητῶ ἑόντι θεᾶν ποίησαν ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅττι οἱ οὔ τι
 παίδων ἐν μεγαροῖσι γονὴ γένετο κρειόντων,
 ἀλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε 540
 γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 ἦμαι ἐνὶ Τροίῃ σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
 καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
 ὅσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἕδος, ἐντὸς ἔεργει
 καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων, 545
 τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ νιάσι φασὶ κεκάσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
 αἰεὶ τοι περὶ ἄστν μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
 ἄνσχεο, μηδ' ἀλίσστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
 οὐ γάρ τι προῆξεις ἀκαχήμενος νῆος ἑῆος, 550
 οὐδέ μιν ἀνστήσεις· πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα.
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 „μὴ μέ πω ἐς θρόνον ἴξε, διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἐκτωρ
 κῆται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής, ἀλλὰ τάχιστα

λῦσον, ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, σὺ δὲ δέξαι ἄποινα 555
πολλά, τὰ τοι φέρομεν. σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
[αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄραν φάος ἠελίοιο].“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 560
Ἐκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν
μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·
καὶ δὲ σὲ γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσίν, οὐδέ με λήθεις,
ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
οὐ γάρ κε τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν, 565
ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλακοὺς λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆα
ῥεῖα μετοχλίσειε θυράων ἡμετεράων.

τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτόν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω
καὶ ἰκέτην περ ἑόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.“ 570

ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέειθετο μύθῳ.
Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὥς ἄλτο θύραζε,
οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἔποντο,
ἦρως Ἀντομέδων ἠδ' Ἀλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
τῷ Ἀχιλλεύς ἐτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα. 575
οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
καὶ δ' ἐπὶ δίφρου εἷσαν· εὐσσωτρου δ' ἀπ' ἀπήνης
ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
καὶ δ' ἔλιπον δύο φάρε' εὐννητόν τε χιτῶνα, 580
ὄφρα νέκυν πυκᾶσας δοίῃ οἰκόνδε φέρεσθαι.
δμῶας δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμφί τ' ἀλειψαι,
νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πρίαμος ἴδοι νίον,
μὴ δ' μὲν ἀχνυμένην κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλλῆι δ' ὀρινθείῃ φίλον ἦτορ 585

καί ἐ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτῃται ἐφετμάς.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαί λουσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
 αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν αἰίρας,
 σὺν δ' ἔταροι ἤειραν ἐυξέστην ἐπ' ἀπήνην. 590
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηκεν ἑταῖρον·
 „μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἴ κε πύθῃται
 εἰν Ἄιδός περ ἐών, ὅτι Ἑκτορα δῖον ἔλυσα
 πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὐ μοι αἰικέα δῶκεν ἄποινα.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν.“ 595
 ἢ ῥα καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦγε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἔξετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἐνθεν ἀνέστη,
 τοίχου τοῦ ἑτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
 „νῖος μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες,
 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν 600
 ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
 καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβώοντες.
 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο 605
 χωόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὔνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήῳ·
 φῆ δοιῶ τεκέειν, ἢ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
 τῶ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐννημαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν 610
 κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίῳνες.
 ἢ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.
 [νῦν δὲ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν,
 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνάς 615
 νυμφάων, αἴ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,

ἐνθα λίθος περ εἴοισα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.]
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶι μεδώμεθα, δῖε γεραιέ,
 σίτου· ἐπειτὰ κεν αὔτε φίλον παῖδα κλαίοισθα
 Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.“ 620

ἦ καὶ ἀναΐξας οἶν ἄργυρον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
 σφάξ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖραν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.

Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἔλῶν ἐπένειμε τραπέζῃ 625

καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.

οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

ἦ τοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαξ' Ἀχιλλῆα,

ὅσσοις ἔην οἴός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐφῆκεν· 630

αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαξεν Ἀχιλλεύς,

εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.

αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,

τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·

„λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὄφρα καὶ ἤδη 635

ὑπνώ ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε·

οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,

ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν,

ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,

αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640

νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἶθοπα οἶνον

λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὐ τι πεπάσμην.“

ἦ ῥ', Ἀχιλλεὺς δ' ἑτάροισιν ἰδὲ δμῶῃσι κέλευσεν

δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ

πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, 645

χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι.

αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,

αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μὴ τις Ἀχαιῶν 650
 ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἢ θέμις ἐστίν.
 τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται. 655
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ποσσῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἔκτορα δῖον,
 ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 „εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἔκτορι δῖῳ, 660
 ᾧδέ κέ μοι ῥέξων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
 [οἷσθα γάρ, ὡς κατὰ ἄστνυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 ἀξέμεν ἐξ ὄρεος, μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.]
 ἐννημαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
 τῆ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινυτό τε λαός, 665
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιομεν,
 τῆ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴ περ ἀνάγκη.“

τὸν δ' αὐτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις·
 στήσω γὰρ πόλεμον τόσσον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.“ 670

ὣς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
 ἔλλαβε δεξιτερὴν, μὴ πως δείσει' ἐνὶ θυμῷ.
 οἳ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
 κῆρουξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὔδε μυχῶ κλισίης εὐπήκτου· 675
 τῷ δὲ Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρης.

ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ
 εὔδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·

ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
 ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα 680
 νηῶν ἐκπέμψειε λαθῶν ἱεροῦς πυλαωρούς.

στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ὦ γέρον, οὐ νύ τι σοί γε μέλει κακόν, οἶον ἔθ' εὐδεις
 ἀνδράσιν ἐν δηίοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.

καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας· 685
 σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρεῖς τόσα δοῖεν ἄποινα
 παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
 γνώη σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.“

ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.
 τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππους ἡμιόνοους τε, 690
 ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον εὐρρεῖος ποταμοῖο,

[Ἐάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, 695

οἱ δ' εἰς ἄστν ἔλων οἴμωγῆ τε στοναχῆ τε
 ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον. οὐδέ τις ἄλλος
 ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
 ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἱκέλη χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
 Πέργαμον εἰσαναβᾶσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν 700
 ἔστεῶτ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·

τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἶδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν.
 κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστν·
 „ὄψεσθε, Τρῶες καὶ Τρωάδες, Ἐκτορ' ἰόντες,
 εἴ ποτε καὶ ζῶοντι μάχης ἐκνοστήσαντι 705

χαίρετ', ἐπεὶ μέγα χάριμα πόλει τ' ἦν παντί τε δήμῳ.“

ὣς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνῆρ
 οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἴκετο πένθος·
 ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.

πρῶται τὸν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ 710
 τιλλέσθην, ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον αἶξασαι,
 ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.
 καὶ νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 Ἔκτορα δάκρυ χέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρον λαοῖσι μετηύδα· 715
 „εἶξατέ μοι οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε.“
 ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἶξαν ἀπήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δῶματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδούς 720
 θρήνων ἐξάρχους, οἳ τε στονόεσσαν ἀοιδὴν
 οἱ μὲν δὴ θρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῆσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
 Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 „ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δέ με χήρην 725
 λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτως,
 ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω
 ἦβην ἴξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 πέρσεται· ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτὴν
 ῥύσκει, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα· 730
 αἰ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῆσιν,
 καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῆσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 ἔψαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο
 ἀθλεύων πρὸ ἀνακτος ἀμειλίχου· ἢ τις Ἀχαιῶν
 ῥίψει χειρὸς ἐλὼν ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον, 735
 χωόμενος, ᾧ δὴ που ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἔκτωρ
 ἢ πατέρ' ἠὲ καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἔκτορος ἐν παλάμησιν ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὔδας.
 οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατήρ τεὸς ἐν δαΐ λυγρῇ·
 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστνυ, 740

ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔσθηκας,
 Ἔκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρὰ·
 οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χειρᾶς ὄρεξας,
 οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὗ τέ κεν αἰεὶ
 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέματα δάκρυ χέουσα.“ 745

ὣς ἔφατο κλαίουσα, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῆσιν δ' αὖθ' Ἐκάβη ἀδινουῦ ἐξῆρχε γόοιο·
 „Ἔκτορ, ἐμῶ θυμῶ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
 ἦ μὲν μοι ζωὸς περ ἐὼν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
 οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ. 750
 ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοῦς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
 πέρνασχε, ὅν τιν' ἔλεσκε, πέρην ἄλως ἀτρογέτοιο,
 ἐς Σάμον ἐς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
 σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταυαήκει χαλκῶ,
 πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ' ἐτάροιο 755
 Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς·
 νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
 κεῖσαι, τῶ Ἰκελος, ὅν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε.“

ὣς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίστατον ὄρινεν. 760
 τῆσι δ' ἔπειθ' Ἐλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
 „Ἔκτορ, ἐμῶ θυμῶ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων, —
 ἦ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 ὅς μ' ἀγαγε Τροίηνδ'· ὥς πρὶν ὄφελλον ὀλέσθαι —
 ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδ' εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν, 765
 ἐξ οὗ κείθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
 ἀλλ' οὐ πω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηλον·
 ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
 δαέρων ἢ γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐυπέπλων,
 ἢ ἐκυρή — ἐκυρὸς δὲ πατήρ ὡς ἦπιος αἰεὶ —, 770
 ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες
 σῆ τ' ἀγανοφροσύνη καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.“

τῷ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ·
οὐ γάρ τις μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
ἦπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρόικασιν.“ 775

ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
λαοῖσιν δ' ὁ γέρον Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
„ἄξετε νῦν, Τρωῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
δείσῃτ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
πέμπων μ' ὦδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν, 780
μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλη ἡώς.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ὑπ' ἀμάξησιν βόας ἡμιόνους τε
ζεύγνυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἡώς, 785
καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἑκτορα δάκρυ χέοντες,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἡώς,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρῆν κλυτοῦ Ἑκτορος ἠγρετο λαός.
[αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ἠγερεθεν ὀμηγερέες τε γένοντο,] 790
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν αἰθοπι οἴνω
πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοί θ' ἔταροί τε
μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατεΐβετο δάκρυ παρειῶν.
καὶ τά γε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες, 795
πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὑπερθεν
πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισιν.
ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν· περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη,
μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί. 800
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.

ὣς οἱ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος ἵπποδάμοιο.

X

Geschenk von:		Preis:
AK-Hinw.		
Fach		75
— Griech. Lit.		
Bio K	Bild K	
SWK		
Mag.-Stdnr.		zu:
14.8° 3162		3A62
GHKL Sonder-Aufst.	Ausl.-V.	zu:
	✓	

B 24 a. VIII. 39. 100 000.

11101

